శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీమత్సీతారామకరుణాకటాక్షవీక్షణానుబద్ధి

కవితావిభవుండగు

జూపూడిసంజీవరాయామాత్యునిచే

రచింపబడిన

శ్రీకృష్ణమురళీమహాత్మ్యమనుపతివ్రతాచరిత్రా

హృద్యపద్యకావ్యము

పండితవరులచేబరిష్కరింపబడి

శ్రీమత్సికిందరాబాద్ బొల్లారం తోకట్ట

పురవరములలోనుండు సుజనులు

జేయుద్రవ్యసహాయ్యంబువలన

రా॥ వే॥ కోదండపాణి మొదల్యారు బొల్లారంగారున్ను

రా॥ పసుపులేటివీరయ్యనాయుడు బోయినపల్లిగారున్ను

చేసినట్టిప్రోద్బలంబుచేతను

సికందరాబాదు:—

వే. వి. విశ్వేశ్వరరావు మొదల్యారుగారి

ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

పీఠిక.

శ్రీమత్ వైకుంఠ తుల్యంబగు ద్వారకానగరంబున శ్రీమన్నారాయణాంశసంభూతుండగు శ్రీకృష్ణునిచేనూదంబడు నట్టి మురళీనామాంకితంబుచే ప్రసిద్ధినొందిన వెదురు పిల్లనగ్రోవి మహాత్మ్యంబు రుక్మిణీదేవి నారదమునిచే వినిన తెఱంగున సూతుండు శౌనకాదులకుఁ జెప్పిన కథాక్రమంబెట్టిదనిన నొక్కెడ ద్వారకానగరంబునకు శ్రీకృష్ణ దర్శనార్థంబరుగుదెంచు నారదమునిం జూచి రుక్మిణీదేవి అర్ఘ్యపాద్యాద్యఖిల సత్కారంబులఁ బూజించి దేవరవారు సర్వజ్ఞమూర్తులరుగావున నాకు మురళీజన్మ ప్రభావంబు సవిస్తరంబుగా వ్యాఖ్యానించుమని ప్రార్థించిన నామునిపుంగవుండిట్లనియానతిచ్చె ఆర్యావర్తంబను పుణ్యభూమియందొక శివపురంబను నొక యగ్రహారంబున బ్రాహ్మణసదనంబున గోవత్సంబులఁ గాచుట కేర్పరచంబడిన చండాలబాలకుండా విప్రార్భకులు వేదాభ్యాసంబుచేయుతరి దానగోచరంబుగానుండి వేదంబాద్యంతంబునభ్యసించి దానొక బ్రహ్మచారి వేషంబుధరియించి తత్పురంబు వదలి గంగాతీరంబుననుండు భ్రమరపురంబను అగ్రహారంబుజేరి యందు బ్రాహ్మణడింభకులకు నుపాధ్యాయుండై యప్పురంబున బ్రాహ్మణకన్యకఁ బరిణమించి కొన్ని దినంబులచ్చట నివసించి తానొంటిగా తల్లిదండ్రులఁజూచు వేడ్క నరుగదలంచుతరి యుష్మత్సతీ సహితంబేగుమని నిర్బంధించిన బ్రాహ్మణుల మెప్పించుటకై దురుద్దేశ్యమ్ముచే సతీయుక్తంబుగా వెడలి యాచంపకవల్లినిఁ జంపి నా నిజాచారస్థితినిగాచు కొందునని దలంచుచు నొక మహారణ్యప్రదేశంబున జనునెడ నాయింతి తృష్ణాద్యఖిలబాధలకలయుచుండు నవసరంబున నారాయణుండార్త రక్షకుండుగావున నప్పతివ్రత రక్షణార్థంబొక

భావికల్పింపనందాపడంతి నీకుగ్రోలునెడన్నకిరాతకుండొక రాతిచే నాస
తినివైచి పసువిడిచె నంత నప్పుణ్యసతి పలువిధంబులఁ బతిని వేడినర
నంమున లేదనియెంచి భగవంతునిప్రార్థించిన బరమేశ్వరుండార్తరక్షకుఁ
డుగావున నొక బ్రాహ్మణాకృతిధరియించి వచ్చి తజ్జలనిమగ్నమానసయై
యున్న యప్పతివ్రతనుద్ధరించి కొన్ని ధర్మములుపదేశించి పితృగృహంబుఁ
కనిపి యంతర్ధానుండయ్యెనంత నాసాధ్వీలలామ భగవదారాధనపర
యైయుండ నాచండాలుండా రాతివేటునకాయింతి వ్యసనించియే యు
డునని యెంచి చని తనవారిఁ గలసియుండ నొకపు హాహాత్పాతంబుప
ల్ల దానది తప్పించుకొని పరని భ్రమరపురంబునకేతెంచి సజీవితర్థై
యున్న సతిఁ జూచి భయంబునొంది గొల్యాసులుజేయు సత్కారంబు
నభయుండైయుండ నప్పతివ్రతారత్నంబు గర్భవతియై పుత్రునిఁ బడసి
యబ్బాలకుండు శైశవక్రీడాదిగా బ్రాహ్మణధర్మవర్జితుండై చరించుటకు
సాధ్వీమణిచింతించి పతికి పుత్రుని దుశ్చర్యలు దెలుప నతండుత్సహిం
నిజవృత్తాంతంబంతయు జెప్ప నప్పుడంతి నిర్వేదపడి నెమ్మదింబొంది హ
వాసరంబగు నారాత్రి భగవద్ధ్యానంబుననుండు సమయంబున లక్ష్మీనాథు
డు సాక్షాత్కరించి యంచయాన యడిగిన సంకోచంబునివర్తించి వర
బులొసంగి కన్నుమొఱంగె నంత నబ్బోటి ధారణాయోగంబుననుండుడ
యోగాగ్ని సంభవంబై భర్త్రాద్యఖిల బంధుపూరంబైన పురంబుదగ్ధంబ
జేసిన యప్పురప్రదేశంబు పుణ్యవనంబయ్యె నందాయింతి వెదురుచెట్టై
యుండిన కృష్ణుండు గోవత్సపాలనంబుసేయుతరి నావంశకుజంబు ఛేదిం
పిల్లనగ్రోవిచేసికొని మును పుచు నంతంబునకు సాయుజ్యంబిచ్చెననిసు
తుండు జెప్పునది.

... ...

శ్రీరామచంద్రవిజయతే.

అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీగురుభ్యోనమః.—శారదాంబాయైనమః.

శ్రీజనకాత్మజారమణ-చిన్మయరూపమహానుభావవి।
భ్రాజితచిత్రభాసుకల-హావసరామసువాసనీపదాం।
భోజయుగంబునెమ్మదిని-బ్రాన్పుగభక్తినుతించునద్భవా।
ద్రాజసుదారనిస్సమసు-బోధనదంబుధిముంచిప్రోవవే॥ ౧

చ. తొలుతనవిఘ్నమస్తనుచు-ధూర్జటిపుత్రునిగొల్చిరాజితా।
చలగిరిజయుఙ్మరించిజల-జాసనునాత్మనుతించిభూమిజన్।
సలలితభక్తివేడినువ-చస్స్ఫురణాప్తికిభారతీసతిన్।
దల్లదినగేంద్రకన్యకప-దద్వయినెమ్మదిఁగొల్చితోడుతన్॥ ౨

ఆ-గీ శ్రుతిపరాపరాత్ప-శ్రుతిరూపములరులో।
కంబులందునీశు-డంబరత్ప।
కాశుడగుచుసర్వ-కాయంబులనుదోచు।
గానజంతునివహ-మేనుతింతు॥ ౩

క. అనయముభక్తపరిత్రాణనిరూఢప్రముఖసద్గు-ణాభరణాసీ।
తుదివిలసత్పంచాననహనుమంతునినాశ్రయింతు-నాత్మవిశుద్ధిన్॥

ఉ. సకలజగద్ధితార్థముగ-సాస్థలిబుట్టికపీంద్రులైసురా।
సురపరిభావలన్ గృతులు-శోభిలసద్రచనప్రభావముల్।
ధరవెలుగొందజేయుమహి-తాత్ముల కేనునమస్కరించెదన్।
ద్వరకృతులన్ హసించెడిదు-వాదకవిప్రతతిన్నసించెదన్॥ ౫

శా. సద్యోగిజనహృత్సరోవరచర-త్సద్రామహంసాత్మక।
ప్రోద్యచ్ఛ్లోకయుగాంతరాక్షరములొండొండీలసద్గ్రంథవ।
ద్యాద్యప్రస్ఫురితాక్షరంబులగున-ట్లాకల్పితంబయ్యెధీ।
విద్యానైపుణిలోపితత్పరనగా-వింపన్దగన్వేడెదన్॥ ౬

క అనినిఖిలదైవతస్తవ।మునుసుకవిజనప్రణామ-మునుదుపక్రమవిధిం
దనమునుజేసియునొకకథ।తెనుగునరచియింపగాము-దిదలచినయెడన్ ౭

ఉ అనుపమమైనసమస్తజగ-దాంతరమైభవదోషరోగసం।
హాననమహౌషధంబయిమ-హాత్తరమైకమలాసనాదిదే।
వనివహసేవ్యమానమయి-వైష్ణవకల్పకమైరహించువా।
వనజవిలోచనోద్యదన-వద్యపవిత్రకథాంతరంబునన్ ౮

శా. ఆకర్ణింపగనయ్యెనొక్కసుచరి-త్రార్థంబునన్మోదమ।
శ్లోకంబైహృదిదోపనయ్యదిజగ-స్తోత్రైకపంత్రస్థితిన్।
శ్రీకృష్ణాధరపల్లవామృతకణః-స్వీకారసంసేచనో।
త్సేకస్ఫూర్తినదారవించుమురళీ-దేవిప్రభావోన్నతుల్ః ౯

క. ఇమ్ముగనమ్ముగళీకథ।నమ్మొగినత్పూర్వజన్మనటనాదివిచా।
రమ్ములుగలయదిగావున। నెమ్మదినడిపిన్నగోలె-నేర్చినకొలఁదిన్॥ ౧౦

సీ. ఇలమునుకీర్తిగాంచినక-వీశ్వరులట్లనుశాస్త్రరీతులన్।
సలలితవ్యాకృతిస్ఫురణ-ఛందములక్షణకర్తృకర్మముల్।
యలఘులఘుప్రకారముఖ-రాదులెరుంగకరామభక్తినే।
దలకొనిచేసితిందుగల-తప్పులుసైపుడుసత్కవుల్గృపన్॥ ౧౧

ఆ. ఈడితప్రపంచ-మే వేల్పుతనయందు।
చంద్రచంద్రికప్ర-సంగమట్లు।
గలుగుమాయవలన-గల్పించునట్టిరా।
మాంకితముగజేయ-నాత్మదలచి॥ ౧౨

క. ఉదితోత్కర్షతనలరుచు।
మదుపాసనదైవతప్ర-మహితాంఘ్రికతే।
నెదనిలిపికావ్యరచనకు।
మొదలంబేర్కొందుదత్ప్ర-భుఃశ్రీరామున్॥ ౧౩

క. ఊర్జస్వమతిరసాకర। ణార్జునకల్యాణసజ్జ-నార్చితసర్వా।
శార్జితయశునకుసన్నుత।స్వర్జగతీశునకురామ-చంద్రవిభునకున్ ౧౪

క. ఋతవాక్యామృతయుతునకు। సతతానతవినుతభక్త-చక్రావనదీ।
క్షితునకుజితరిపుకులునకు।క్షితిభృత్సుతజప్యమానసీతేశునకున్ ౧౫

క. ఎవనిధనుష్టంకారా।రవమీభువనత్రయాంత-రస్థితసుజన।
ప్రవరౌఘుబర్హిముదిరా।రవమైరక్షించునట్టి-రఘురామునకున్ ౧౬

క. ఏవంవిధసద్గుణనిచ।యావృతుడగు రామునకుస-మర్పితముగున।
ట్లైవిరచించినసుచరి।తాపర్భవసత్క-థావి-ధము నెల్లనిన౯॥ ౧౭

శా. ఐశ్వర్యప్రదమైనయోగిజనసే-వ్యాకారవనిశ్రేష్టమై।
విశ్వత్ప్రాజనికుంజపుంజయుతమై-వేల్లన్మృగాకీర్ణమై।
శశ్వత్పుణ్యనదీనదాశ్రయమునై-సౌఖ్యాస్పదారణ్యమై।
విశ్వస్తుత్యగుణాంచితోద్భవమయి-ధ్వన్నైమిశంబొప్పుడి౯॥ ౧౮

తే-గీ. ఒకరునన్నైమిశారణ్యమునవసించుదాపసశ్రేష్ఠులతిశిష్టి-తాత్ములైని।
రంతరబ్రహ్మనతాశ్వి-రంబుసలుపు। చుండనెడవచ్చెనెల మిసూ౯
తుండుయటకు॥ ౧౯

ఓలగమునగలమునివరు।లాలోకనసేసిశీఘ్ర-సుభిముఖగతులై।
కేలూని తెచ్చి వెసకుశ।లాలాపన మేతులగుచు-నపుడాతనికి౯ ౨౦

ఓ శీరాసనమిడిపా।రాశరుబూజించుకరణి- రమణీయార్ఘ్యాద్యా।
ద్యాశేషసమర్చనలపు।డాశౌనకముఖ్యమునులు యర్చించిరోగి౯
౨౧

అందమెలర్పబల్కిరితి- హాసపురాణములీను వేదముల్।
ముందువిరించినాసికను-బుట్టిపవిత్రములైధరిత్రివె।
ల్గొందగనవ్వ్యాసట్టినిగ- మోద్భవవస్తుకథలీ వెరుంగుట౯।
సందియమానినున్గనుట-సారసగర్భునిగాంచుటల్గునీ॥ ౨౨

ఆహాసుజనాగ్రణీమా।కీహార్థరహస్యనిచయ-మెరిగింపగదా।
మాహాభాయులుగాకిటకుత్సాహతజనుదెంచిరర్థిజనభాగ్యముగా౯
౨౩

॥ కవిజనసన్నుతాహార్యగుణ-గర్భితసత్కథలేముమున్ననీ।
సువచనమాధురీమహిమ-శోభిలుచోవినియుంటిమింక నే।
మవిదితమైనయొక్క చరి-తార్థమెఱుంగదలంచినారమో।
ప్రవిమలమానసా యడవి-భాసకరంబుగదెల్పవేదయన్ ॥ ౨౪

॥ కాండపికీర్ణకాలమున-గల్గుయుగంబులు నాల్గిటన్మహా।
ద్దండతరాఘకర్మకలి-తస్థితితోగలికాలమొప్పద।
చ్చండయుగోగ్రతాపముప-సంహరకారిణియైవసుంధరా।
మండలివెల్గుకృష్ణకృత-మంజులచర్యకథామృతంబొగిన్ ॥ ౨౫

॥ ఖరకరవ్యక్తదీప్తిచే గాఢతమసమడగునట్లులహరిచరి-తామృతంబు।
శ్రోత్రపుటిగ్రోలగలిజన-క్షోభమణగు।గానదత్పరమగుగాథ- కల
దువినగ॥ ౨౬

సీ॥ స్వరూపమునలో-కత్రయిదోచుచు-నఖిలభూతాంతర-వ్యాపకత్వ।
మునజన్మకర్మసం-మోదఖేదాదులెం- తయునొందకనుసంత-తం
బునొక్క। డైవెల్గుబరమాత్మ- డీవిశ్వమునదుష్ట దానవమానవా-
ధములద్రుంచిక్ష్మాభారమడవగ్రు-ష్ణావతారంబెత్తి-దారాష్టకంబుబ-
డాఱువేల్॥ తె॥ వడతులొగిగొల్వసంభోగ-పరతనాత।డందర
కునన్నిరూపంబు-లగుచునిహసుఖానుభవ మొందుచునుద్వాప-రాం
తమందు।నుండుదర్శినొకగ-సందియ-ముండెమాకు॥ ౨౭

గిరిధరుడాడబాడదుల-కింపభుజింపవసింపబెంపసం।
గరమొనరింపనిల్వబరు-గాడహసింపధరింపనొంపన।

స్ఫురితకోలంబుతోడదిరు-గాడెడునీడలనాఁగనుండియుఙ్।
హరిసుధురాధరామృతమ-హర్నిశముల్గొనజాల రేమికో॥ ౨౮

మ॥ గురువక్షస్థలినున్నరుక్మిణికినా-గోవిందురమ్యాధరో।
ష్ఠరసాస్వాదనమబ్బకున్నెడదదో-ష్ఠద్వంద్వముశాంతము।
మ్మురళీఖండమునంస్పృశింపుచుసుధం-బుఙ్గ్రోలుచున్నాడుచుఙ్।
గరమానందరసాబ్ధిదోగుమురళీ-ఖండస్థితుల్లాఘ్యముల్॥ ౨౯

క॥ ఘనతరమురళీఖండము।మునుపుట్టుక నెట్టిపుణ్య-మునమహీపవర్తిం।
చినదోరుక్మిణికైనను।గొనబొనగనికృష్ణయధర-కోశమునుగనెఙ్॥

అ॥ ఘోషభూమిలోన-గోవిందుడాలేగ।పింఛుమేపునపుడు ప్రియమెలర్ప।
మురళిహస్తకమలములఁబట్టఁబడియుండ।బడుట కెట్టిపుట్టు బడిటభిం
చె॥ 30

క॥ జ్ఞానస్వరూపకుడవ।జ్ఞానజనావనగుణాత్మ-సంయమివతిస।
న్మానాత్మతత్త్వవిదుడవు।గాన దెలుపుమస్మదీయ-కామ్యకమనుచుఙ్॥

శా॥ చాతుర్యంబలరింపనైమిశవన-వ్యాసులీరీతినా।
సూతుంబ్రార్థనసేయనాతడుమహా-చోద్యంబుమీప్రశ్నమో।
హోచాతుర్యంబిదితొల్లిరుక్మిణిమునీం-ద్రోత్తంసుడౌనారదుఙ్।
జేతస్సిద్ధికిబృచ్ఛసేయనతడా-స్త్రీకిన్వచించెన్నృపఙ్॥ 33

ఆ॥ ఛిన్నభూతమయ్యా-ఛిద్రితంబైహరి।కరతలంబునందు-గ్రాలిసతత।
మధురమానువేణు-విధినిచ్ఛగించితి। రదివచింతువినుడు-ముదముగ
దుర॥
34

కథారంభము.

సీ॥ జైవాతృకోపల-స్థగితసాలాంతర-స్రవమానసౌధయా-ధప్రసిద్ధ। మా
నన బాహూరు-జాద్యాఖిలాన్వయో-ద్భవజనాకీర్ణశుం-భత్ప్రశోభ।
మిభతురంగశతాంగ- సుభటాదివాహినీ- సంరక్షితార్థకో- శప్ర
కాశ। మున్నతోర్వీరు హాటా-ద్యన్నికుంజాసక్త-నవరుచివ్యక్తవ-
నప్రతాన॥ తే॥ మమరవిష్ణ్వీశ్వరబ్రహ్మ-నముచిసూద। నాగ్ని
యమకోణపాంబుపా-లానిలార్థ। పతులపుటభేదనంబుల-ప్రభుత
మెరశిధరను నెగడొందె ద్వారకా-పురముమఱియు॥ ౩౫

ఉ॥ ఝూంకరణాళిసంకులబి-సప్రసవోత్పలగంధబంధురా।
భ్యంకురితాంబుజాకరస-మన్వితమై బకచక్రనాళభు।
కఠోంకభుజంగభుఙ్మఖఖ-గౌఘసమంచితనిమ్నపూర్ణకాని।
ష్పంకజలప్రభావపరి-భాసనరిద్వరఖేయయుక్తమై॥ ౩౬

తే॥ జ్ఞప్తిచేసప్పురంబును-జ్ఞానవేత్త। లాదిమధ్యాంతరహితక-ల్యాణగుణ
వి। తానమయపరబ్రహ్మసం-స్థానమనుచు। యోగమునఁగాంతురప
వర్గ-భోగవాంఛ॥ ౩౭

క॥ టంటంమ్మని వెల్వలగమి। కంటంగనజాలమీజ-గంబులునీరే।
డింటంయిప్పోవియునకీ। డంటని చాటింతురంబ-రాధ్వగమనులై॥ ౩౮

సీ॥ రేవితోనెగడుని-ట్టివు గేందిరనుకృష్ణు-డురమందు దాల్చిన-ముత్సుకమున
రుక్మిణీప్రముఖస-రోజనేత్రలుధర్మ-పత్న్యష్టకంబునై-భాసిలంగ।

వలచివచ్చిన రాజ-వనితలందరు శతా-ధిక షోడశసహస్ర- మకలుష
ముగ। భార్యలై పరగుచో-బణతికొకర్తకు-బదుగురు చొప్పున-మదను
డాది॥ తే॥ సుతుల బెక్కండ్ర గాంచి స-న్నుతికి నెక్కె। పుత్రపౌ
త్రసమృద్ధితో- బొదలనవని। నభినుత జగత్కు-టుంబికు-డగుచు గృ
ష్ణు। డుత్కట శ్రీల సుఖవృత్తి-నుండు వేళ॥ ౩౯

ఉ॥ డింభకులాడుచో ముసలి-పెక్కె పుదిట్టరి గెల్వు గొన్న సం।
రంభమునన్ హసింప బ్రతి-రావమిడం బడు రత్నభిత్తిక।
స్తంభవిజృంభమాణ వర-సౌధ సమీప వనాంతరంబునన్।
బంభర వేణి రుక్మిణి శు-భాకృతితో విహరించుచున్నెడన్॥ ౪౦

శా॥ ధంకారా ఝుర్ఝుర్మరదుందుభి-ధ్వనులు ప్రీ-డాభూతమానట్లు వే।
ధింకారంబొనరింపజాలిన మహా_తోత్కృష్టస్వరాపూరసం।
యుం కారాలస్ఫుటవల్లకీస్వనసమా-యుక్తస్థితిన్నారదుం।
డంకారాహంతకు నామకీర్తనపరా-యత్తైకచేతస్కుడై॥ ౪౧

ఉ॥ నాణపుగానమొప్పెడగ-నారదుడా దివినుండి వేగగీ।
ర్వాణపురాభివంద్యరుచి-వర్ధిలనైన కుశస్థలీపుర।
క్షోణికి జుక్క వోలె డిగి-శూరకులేశుని గాంచు వేడ్క ప్ర।
క్వాణకలస్వనంబు బుర-వర్ణము సెక్ ప్రసరింపవచ్చుచోన్॥ ౪౨

మ॥ తరుణీరత్నము రుక్మిణీసతి తదో-ద్యద్దివ్యవీణారవం।
బరుదారం విని నారదుం గని మహా-త్మా నేడు కల్యాణవా।
సరనైతో చెగదామిముంగను టమ-త్సద్మంబు సత్పద్మనై।
పరిశోభిల్లభవత్పదాబ్జములు జూ-పంబోలు రండీదిశన్॥ ౪౩

తే॥ స్థాణుపూజింతునిరతంబు-దేవకీయు। పగ సరోజాతదర్శన-ప్రాప్తికొ
రకు। నేడునను గూర్చె మత్తాౘ్య మిడిత ప్ర।భావుడహాహాహరుండు
సం-భావ్యుడనుచు॥ ౪౪

తే॥ దేవమునికిట్లు రుక్మిణీ-దేవి పిలచి। రత్నమయపీఠమొసగి ప్ర-మాత్తనాల
గ। నర్ఘ్యపాద్యాదివిధులచే-నర్చనంబు। సలిపి మృదుభాషణంబుల-
బలికె నిట్లు॥ ౪౫

ఉ॥ ధారుణిగాంచు మాధవక-థావళియందు రహస్యసంగతు।
ల్చారుతరంబులగ్గతులు సర్వమునీహృదయాష్ఠమున్లసా।
నారదనామ సంబొకను-నంబగుసందియమందె దానినే।
ధీరుడు దీర్పజాలుదుసు-ధీజనవంద్యుడవీవు దక్కగన్॥ ౪౬

సీ॥ సద్దాభకుడు చిదా-నందవిగ్రహుడార్త-జనపరిత్రాణుడర్కకసిధాను।
డకలంకుడద్వైతు-డంతర్బహిర్వ్యాప్తు-డాద్యుడామ్నాయసం- వే
ద్యుడభవు। డవ్యయుడజరుడా-ఖ్యాతుడచ్యుతుడప్ర-మేయుడైనట్టి
నా-రాయణుండు।భూభాగమడచిసం- ప్రాజ్యులరక్షించు-టకుయా
దవకులంబు-నకుయశంబు॥ తే॥ గలుగునట్టుల దేవకీ-గర్భమందు
దు।కృష్ణుడైపుట్టి ధరణిస-త్కీర్తి పొదల। నమ్మువరియించిసకలసౌఖ్య
మ్ములందు।నటులనిపుడేలుచుండె నా- హరిమునీంద్ర॥ ౪౭

ఉ॥ పావనమూర్తి కృష్ణునికృ-పామృతధారలదోగుచేముసం।
జీవనశక్తులొందిసుఖ-చిత్తులమైతిరమున్నవారమిం।
కేవిషయంబులన్ గొరత-లేమియుగానముకానినిచ్చలే।
మావిభుమంజులోష్ఠరస-మానుటలేనిదెవెల్తి దో చెడెన్॥ ౪౮

ఉ॥ ఫుల్లపలాశపుష్పమతి-పూతమునై కుసుమాలలావణ్యమై।
వేల్లదలంకృతంబయిన-వీనరు దిస్ఫుటమైరహించుచున్।
వల్లభసౌరభప్రగుణ-వంతముగానిపిధంబునైతిమే।
మల్లమనోహరాధరసు-ధాసవమెప్పటికానకున్నిగన్॥

క॥ బుధనుతుడగు శ్రీకృష్ణుని। మధురాధరసుధ మునతము-మునుకుగ వత్తోం
ప్రభితముగ గ్రోలమురళికి। నధికారముగల్గెమాకు-నట్లరుమకద

ఆ॥ భద్రమూర్తియైన-పరమాత్ముకటియందు। కరతలంబునందు- కత్తున
మోవియందు జేరి-మోదంబుతో మెల్గ। బడినయట్టిమురళిభాగ్యప

క॥ మాతులమథనోష్టగవిస। చేతనులము సేవకులము-చెలువలమామ
కేతరిబిసుకసదనిశము। చేతనవనకాష్ఠమునకు జేపడిపితుకున్॥

సీ॥ యోగీంద్రయిదిచిత్ర-యోగంబుగావున-మాకుసంశయవృత్తి-మల్ల
నదియెరుంగగనాత్మ నొదపినతరిదైవ-యోగంబువలన మీ-రే.
చ!తిరి మేలుచబోదలెనా- దిశభవత్కరుణార-సాన్వితాలోక
మరనిప్పు। డవ్వేణుఖండజ- న్మాద్యచారిత్రమా-ద్యంతంబు దే
చింతనంబు॥ తే॥ బాపజాలిన మేటిపి-పారమార్థి।కుండవన
వతిదయా-ళుండవీవు। గాన వేడితి తెల్పుమ-త్తావ్యచరిత। వ
వైదర్భి పలుకసం-యమివచించె॥

శా॥ రాజీవాక్షిభవన్మనోరథముచి-త్రంబయ్యెనీయుర్ధమా।
రాజీవాసనుకైనదోచదుమహా-ప్రాజ్యంబుగుహ్యంబువి।
భ్రాజద్వంతమనూత్నమట్టిదివచిం-పన్రాదునాకేన్నిము।
న్నాజేజేతలకట్టుతెల్పినవిధం-బాద్యంతముం జెప్పెదన్॥

ఆ॥ లోలదబ్జనయన-లోకేశు డెరిగించి। నంతనాకుఁదోఁచి-నంతనీకు।
దెలుపువాఁడపనుము-దిశలు జూడకీవు। చిత్తచలనప్రశ్న-కుత్తరంబు

సీ॥ వనితసరస్వతీ-వల్లభుపురమన-నందికేశునినైజ మందిరమన।
పార్వతీపతిశుభ-ప్రదనివాసంబన-పాకవిద్వాంసకు-పత్తనమన।
జాతవేదాత్మని-శాంతరాజంబన-నలగుహ్యకాధీశ్వ-రాలయమన।
గాంగోదరస్వామి-ఘనసికాయ్యంబన-కృశమధ్యలక్ష్మిని కేతనమన॥
తే॥ బరగిసుజ్ఞానభక్తితా-త్పర్యనియమ,సుకృత తేజోర్ధ్వరభోగ-సు
గుణవంత। జనసమాకీర్ణమైయొప్పి-జాహ్నవీత।టమునగలదొక్క-పు
రము శైవమున మెరయ॥ ౨౬

క॥ శాతోదరి శైవజనో। పేతంబై వెలయుకతన-బృదివినియదిపి।
ఖ్యాతివడసెశివపురమం। చాలతగుణికాగ్రజాగ్ర-హారార్థము గాఁ

క॥ షట్కర్మనిరతులభినుత। షట్కామలరహస్యవిదులు-శాంతులుఫణిసం।
మాత్రిట్కటకార్చనపరులరి। షట్కవిదారకులువిప్ర-జనముందమరుఁ

చ॥ సకలకలాకలాపులతి-సత్త్వులుదాంతులుయాయజూకసం।
జ్ఞకులుకులీనులూర్జితుల-గణ్యయశోధనులుత్కటాహితా।
గ్నికులునితాంతపుణ్యులురు-నీతిధురీణులుయాచకౌఘపో।
షకులనఘుల్సదాధ్యయన-సక్తులుసద్వ్రతులప్పురిద్విజుల్॥ ౨౯

సీ॥ హవిరాన్నమిచ్చిశి-ష్యావళికనిశంబు-వేదశాస్త్రజ్ఞాన-విద్యలందు।
తేజోవిశాలులై-దీపింపనుపదేశ-మిచ్చుచుండెదరంద-రెల్లప్రొద్దు।
లాబ్రాహ్మణులలోన-నాబృహస్పతిదివ-స్పతివాక్పతిదినాథ-పతుల

బోటు: శ్రీభోగవిద్యానిధి- తేజంబులలరింప-బడిసోమశేఖర- భట్టనా
గ॥ తే॥ నొక్క-ద్విజుఁ డుండె నాతని యొద్ద శిష్య।సంతతిపదక్రమజ
టాఘ-నాంతముగను।జదువవారికిను చితంపు-సంత సెప్పి। తనుపు
చుండుఁ నహర్ముఖాం-తముల నతఁడు॥ ౬౦

క॥ హుళ్ళక్కాడుక నన్నవ్విళ్ళ్యారు నుయతనియింటి-విభవంబబలా।
క్రేళ్ళ్యాడు గోవులాసరి।యాళ్ళంగనబోనివాండ్ర-లుండెనతనికిన్॥

క॥ శ్రేష్టంబుగనగ్గోవుల।నోమంగలదిట్టతనము-లొప్పెడివారిన్
నేమిం చెగొందరినియత।డామానసులంమనొక్క-డంత్యజుఁడుండెన్॥

మ॥ అలగోరక్షకులందునున్న పుర బా-హ్యావాసకుండైదుయే।
డులపాయింబునుగోలె బ్రాహ్మణగరి-ష్ఠున్గొల్చిప్రొద్దెల్లదూ।
డలదాగాయుచు నావులుండు వెలిగొ-ట్టంబుల్దగన్ యూడ్చిని।
ర్మలము ల్చేయుచునుండె నాద్విజబహి-ర్ద్వారాంగణావాసియై॥ ౬౩

ఆ॥ మాలవాడు రేపు-మాపులా బ్రాహ్మణో।చ్ఛిష్టమును భుజించి-చిత్త చలన।
రహితుడగుచు నర్థరామురాలయబహి।ర్ద్వారమందు నిశుల-జేరియుండు॥

ఉ॥ భూదివిజుండు సంధ్యలను-ఘాతమనస్కత శిష్యకోటికిన్।
వేదముబాఠమిచ్చుదరి-వేగమ మేల్కని పుల్కసుండు నా,
వేదము వల్లె వేయబడు-విప్రసుతావళితోడజాటుమై।
వేదము దాబఠించియది-విస్మృతముగ్గానకుండనొల్లెడిన్॥ ౬౫

ఉ॥ వేడుకతో షడంగయుత- వేదచతుష్క-మునిష్ఠ్వధంబునన్।
వాడొగి నేర్చె బంచదశ-వత్సరపార్యము దాకనుండియ।

వ్యాపడలగల్గువిప్రకుల-వర్తనలాపరిభాషలాస్థితుల్।
పోడిమితోగ్రహించితన-పోపిడియొండ్లెరుగంగకుండగన్॥ ౧౭

మెల్లనసగుగునాజ్ఞయుగొని।తల్లియుదండ్రియునుగల్గు-తనయూరికిన।
ఉల్లాసంబునజనియా।ఫుల్లకుడొకయేడుగడపె-శోభనగాత్రీ॥

అంతటవాడుమాలడయి-యాత్మదలంచెనునాకువేదమా।
ద్యంతముగ్గాలభించినన-డకటటకొంపనిలేలరిత్తగా।
జింతిలుచుంటబల్లెలను-జేరిచరించుచుగానుపీసమున్।
సంతనసేసిదాననొక-చాననుబెండిలియైసుఖింపకన్॥ ౧౮

అనుచుజింతించివా- డల్లికభాగాదుల- భస్మతిర్యగ్రేఖ-పటలిదిద్ది। తడు
పారుజుట్టుగ్రేల్చుడివైదిగళమున-కమనీయరుద్రాక్ష-కంఠిబెట్టి।స్ఫ
టికాక్షమాలనొ-ప్పమరంగజారించి-యొంటిజన్నిదముమూ-పంట
దాల్చి। తెలుపారుపంచశో-త్రియమొప్పధరియించి-ముంజేతవి
గ్రహమం-బులసరంబు॥ తే॥ దొడిగిమడిసంచితోనాడ- బడుమృ
గాజి। నంబుదర్భాసనముగాగి-చెంబులజత। కుశపవిత్రంబుగలకే
ల-గూర్చిపట్టి।ధృతినివిహరించెబ్రహ్మచా-రిగనుయూళ్ళ॥ ౧౯

శ్రీరామరామరామర।మారమణీమణిమనోర-మాయనుచుదగన్।
నోరన్స్మరియించుచుదా। నూరూరుందిరుగుగపట-మూనుమనము
నన్॥ ౨౦

రాజనమొప్పమాలడుధ-రామరకోటిగృహాళికేగిదు।
ర్వ్యాజతవేదపాఠమును-వర్తనగాబఠియించుచున్మహా।

రాజపనన్గృహస్థులను-రాగ మెలర్పగజూచియాతడం|
బోజభవాభుడస్మదురు-పుణ్యమునన్గనుపించెనంచొగన్॥ ౭౧

చ॥ మనమునసుబ్బిస్వాములరు-మాగృహమందు భుజింప నేడురం|
డనుచునిమంత్రణంబొసగ-నాతడుశంకరునిన్స్మరించుచున్|
మొనదరిదానమాడితన-ముందుగవాళముసిప్పిదేవతా|
చన్ననమురహింపనోషపుటి-నంచలనంబొగిసల్పుచున్దగన్॥ ౭౨

తే॥ రాజితాచలనిలయునా-రాధనంపు|క్రియయధావిధినొనరింప- బ్రియ
మెలర్ప| నాకుటుంబీకులాపోశ-నంబొసంగ| భోజనము సేసిరవ్యా
తాం-భూలమందు॥ ౭౩

క॥ మహనీయుడనుచుదక్షిణ-గృహనాథులొసంగవారి-కీర్తి పలుమరున్|
గుహనాగ్రజుడెన్నుచుగొను|నహహాయమ్మాలకడిమి-యద్దిరమబలా॥

ఉ॥ రాక్షసవృత్తిబూనిచటు-రాననవంశజులిండ్లనాతడీ|
రూక్షతరాఘకృత్యమతి-రూఢతజేయుచుగాసువీసమూ|
పేక్షబరిగ్రహించుచున-భీష్టపదార్థములున్భుజించుచున్|
దీక్షితుబంగిదోచుచును-ధీరనమస్కృతులందుచున్జనున్॥ ౭౫

ఉ॥ మేదినిగల్గుబల్లెలును-మేటిపురంబులుసంచరించిధా|
శ్రీదివిజాలయంబులను-దీక్షితుపోల్పునమ్రొల్గుచుస్బిడా|
జాదులునావ్రిప్పడన్గపట-చర్యలతోనలవిప్రలోకము|
ర్యాదనటించుచున్జనెను-రాపగయుత్తరతీరగామియై॥ ౭౬

తే॥ తిరిగితిరిగి వాఁడు-దేవనదీతీర। మందు భ్రమరపురము-నాగనొకల-। ధారుణి
సురాగ్ర-హారంబుగలదంమ। గృత్రిమించుడిగియొ-శ్రోత్రియముగ॥

ఉ॥ రమణీయస్ఫారవిప్రగేహముల పా-రంబోటుభోగీంద్రుఁడై।
సమదిన్నాసిగణింపజాలఁడలవ-ర్ణవ్యాజుఁడావిప్రగే।
హములన్నిత్య మొకింట లెక్కఁబడినా-హరించుచోఁబారిష్నా।
ఘుమునీశ్వృత్యథ రామరక్షితులెరుం-గన్ లేకనొక్కొర్త్మ్యడిన్॥ ౭౮

సీ॥ మేటివైదికుఁడుగ ర్శిష్టిసదాచార-సంపత్తిగలవాఁడు సాంప్రదాయ।
కుండునూతనవయస్కుఁడు బ్రహ్మచర్యవ్ర తుండీతఁడతిపవి- త్రుం
డుగాన। మనడింభకులకునీ- మహనీయుచే వేద-మభ్యసింపించుట
హాణంబటంచు। నప్పురిద్విజబృంద మాలోచనము సేసి నియమించి
రంతనా- నీచుఁడర్భ॥ తే॥ కులకునధ్యాపకుఁడునై- గురునమ
స్కృతిప్రభృతిగౌరవంబులు దివ్యభోజ। నంబులొంగిగొన్చుభ్రమ
రపు-రంబునందు। గొన్నియేండ్లుండెశౌర్యసం-పన్నమతిని॥ ౭౯

మ.ల॥ రామనామమనారతింబుదు-రాత్మఁడయ్యును నోట శ్రీ। రామరా
మయటంచుఁబల్కుఁ-ధరామరుల్గురుదక్షిణ। ల్వేమమీరయొసంగగై
కొను-భేషజంబలరారగన్। నేమమొప్పలనీచుఁడాద్విజ-నీమముల్సరి
సల్పుచున్॥ ౮౦

తే॥ మేదురవ్యాజమున వాఁడు-మెలఁగెను విద। ధరణినీచామహాత్మ్యంగ తాయ
టంచు। బుధులుస్మృత్యర్థములవచింపుదురు గాన। నదికజంబుగ గనుప
ట్టైనతనియందు॥ ౮౧

చ॥ మదిముదమొందనిట్లతఁడు-మాన్యతనొందుచునప్పురంబునన్
గుదురుగనబ్ధిపంచకము-గుజ్జులకొప్పగ వేదవిద్యనే।
న్మదినుపదేశమిచ్చినసు-సమగ్రముగానిగమంబుశింభకుల్।
జదివిరియంతవాఁడొకవి-చారమెదన్ దలపోసెనిట్లొగిన్॥ ౮౨

క॥ నోరికుఁడునొయ్యగనే। నారూఢిగజిరుతనాడ-నార్హంబనకన్।
నేరిచితివిప్రవిద్యయు। నేరిచినఫలంబుకొంత-నెలకొనెనింకన్॥ ౮౩

చ॥ రజితముకొంతగొంతయుప-రంజిపడిన్నమకూర్చియిచ్చటన్।
గజిబిజిగాకయుండెతొల-గంబడిపోయిరయంబునన్ మదా।
గ్రజులనుదల్లిదండ్రులను-గాంచివివాహమునైప్రజావళిన్।
ద్రిజగములౌననన్ననిగ-రిష్ఠసుఖంబుననుండుటొప్పదే॥ ౮౪

ఉ॥ మేచకవేణివాఁడిటుల-మెల్లనజిత్తమునందునెంటినా।
లోచనచేసివేచిబుధ-లోకముగాంచిగృహస్థులారమీ।
మీచిరుతల్లడంగితొలి-మిన్కులు నేర్చిరిదాననేమిసం।
కోచములేమకానరిక-గుజ్జులజేకొనుడంచుబల్కుచున్॥ ౮౫

చ॥ సరవివచించెవెండియుర-సజ్ఞతనిట్లనిపెండ్లివేడ్కనే।
సరిగెదనింటికింకనుప-దార్థముగావలెగానమీరలీ।
తరిగురుదక్షిణార్థము-ద్రవ్యసహాయ్యముసేయుఁడోధరా।
మరవరులారనాతిఁగొని-మళ్ళిటకేనరుదెంతునంచనన్॥ ౮౬

తే॥ హర్షమిగురొత్తబుధసమూ-హంబుదమకు। గలకొలందులనెక్కుడు
గాధనంబు। నవ్యకాంచనరజతర-త్నాంబరముల। నొగిసమర్పించు
చనిరివా రొక్కమొగిని॥ ౮౭

సీ॥ ప్రేష్టతాప్రచ్ఛన్న-సంకాశుఁడవచ్చి- నట్టులనిటకుమీకట్టిపడియు। మా
బోస్టైపింపుకా- మ్నాయము గరిపిఁ- ల్కష్టించితిరి కాన- కవివరే
ణ్య। మీకుగానుకగాఁగ- మే మొసంగినత్రుణా- గ్రము దారుమేరువు
గాగ్రహించి। దయఁజూడఁడఁటపల్కి- డాపునప్రముభా వంబుతోను
న్నశ-శ్వావధాను॥ తే॥ లనుబుధేంద్రుఁజూపి- ఘనుడీదడనవర।
తాహితాగ్నికుండు నతిదరిద్రుఁ। డతికుటుంబయుక్తుఁడై-యుండిమీ
కృపావిర్లగాంచుదోఁగ-వచ్చెనిటకు॥ ౮౮

శా॥ నాటంగోలేనితండుబుధునకు నా-మ్నాయంబుమీ చేనిగా।
ఘాటంబొప్పగ నేర్వఁబంచియిపుడా-కాన్కియ లేనంచుమీ।
తోటం జెప్పగవచ్చి నాఁడతిదరి-ద్రుండిట్టిదీనాళిమీ।
బోటుల్ప్రోవమి నెవ్వరింకఁదమరీ-పూర్ణాహితాగ్నికునిన్॥ ౮౯

ఉ॥ మన్ననసేయుఁడంచు బుధ-మండలిబల్కెనవాఁడుదీనుని।
ట్లన్ననఁజూచిమాకు నిది-గానుకకైబడులేమొసంగెదో।
యన్నబుధేంద్రుఁడిట్లనెను-దాత్మజయొక్కతెగల్గుదానినీ।
పొన్నియకాఁడు మీకడను-పొందనవిద్యకునై యొసంగెదన్॥ ౯౦

శా॥ తత్తుల్యంబిల లేదుబుద్ధికలదా-తత్వాంగిసౌందర్యసం।
పత్తిన్నిత్తజుకాంతపుణ్యవతిస-చ్ఛక్తివ్రతోపాత్తస।
చ్చిత్తస్థ్జాదిపరిగ్రహింపుడనుచా-శీలుండువాక్యప్పున।
మ్మత్తుండొప్పుగనాలకించికడుసే-మంబందుచుఁదానంతటన్॥ ౯౧

చ॥ తురగమ్మునెక్కితుంటరిను-తూహాలియౌగతినల్లవిప్రసా।
గరబడబానలుండుతన-కామ్యకుజాతముసత్ఫలంబహో।

[illegible] క్షై [illegible] చునాడి భాసిలిదినమ హీ సురేంద్రుతో।
[illegible] కేశ [illegible] గు-డంచ బుధావళికాడి వేడుకన్॥ ౯౨

[illegible] ధానము మున్నకరుణా వేశంబు మున్నేకన।
[illegible] శ్రీ మాజపుట్టు మరి మో-హాత్తాబ్జ శ్రేష్ఠుణా।
[illegible] చుక బెండ్లిగన్ముని నో-ష్టత్రాయ్వాసిగా బోలు లే।
[illegible] సైనపజాతిపియ్యముల స-హ్యాబయ్యెనేరుక్షీణశో॥ ౯౩

[illegible] కృత్తైన క్షంతే విమునినైజ-ధీశక్తి వలన స్వాధీనముగను। యొన
[illegible] కోరి పత్నిమున జేయుగిల్వాబ్రహ్మ- విధిద్రిప్పినట్లున-వ్యాధియుగాం
[illegible] నతికి దాన స్వస్వ-తంత్రుడైతత్త్ర [illegible]- గణమొగి స్వవశంబు-
[illegible] పాటించి। క్రమతదజ్ఞంతుసం-ఘముకర్మమునబున- భవమొం
[illegible] దేశన-త్సలములాగిము॥ తే॥ ఖిస్థలులబూర్వసంచిత- కర్మస
[illegible] జెక్కలిబియుంచికుడువంగ- జేయుచబల। కర్మసంస్మృతియంత్ర
[illegible] రణి గణక । ద్రిష్టగురువో లెసూత్రధా రియునువోలె॥ ౯౪

[illegible] శశికిత్సైరచన్వలు నీమహినీ వెరుగ వేమ-హేశ్వరి మైత్రీ।
[illegible] నమారగయను చా।ధీమణికిని దెలిపిమరియు దివిజమునియసర్

[illegible] శాస్త్రం బగు నాబు ధేంద్రతనయుణ్-మాలండుదు ప్రజ్ఞధీ।
[illegible] తుండై సతిగా గ్రహింపగమకిం-చన్ దత్ప్రరా వాసకు।
[illegible] నాచార్య విచారమెంతయుమదిన్-గోష్ఠింపకు ద్వాహకా।
[illegible] తో క్తల్ప చరించియంతటమహా-హర్షంబుతో వారొగిన్॥ ౯౫

[illegible] శుభవస్తు [illegible] తా నమదమ తమ బలం బు-దగునట్టులన।

ద్దీనబుధోత్తమ పెండిలి| కైనయమారంగనొసగి-రందఱుఁ బవడిన్॥

చ॥ మదిరవిలోచనీవినుమ-మ(గసుతుల్గుమిగూడిసమ్మతిన్
వెదకిసులగ్నమొందునతి-వేగమకూర్చితదీయకన్యకన్।
న్మదిరమధుప్రసూనరస-మత్తవిమగ్నకులాధమాన్వయా।
భ్యుదితునకిచ్చిచేసిరిము-హూర్తముతప్పగనీకపెండ్లిగిన్॥ ౯౮

మ॥ వరుసన్నాసరపంచకంబిటులను-ద్వాహంబుగావించిభూ।
సురముఖ్యుల్మదవారనౌకల-మొగినీ-చుక్ దద్వధూరత్నమున్।
జిరసంపత్సుఖసంతతిప్రతిభము-శ్రేష్ఠాంబులుంబొందను।
స్థిరులౌనట్లుగబూనిబూటకపునా-శీర్వాదము ల్సేయగన్॥ ౯౯

తే॥ రాగమిగురోత్తబుధులిట్లు-నాగమోక్త।ముగనుదీవించితమగృహం-బు
లకుబోయి। గంత్రనీచుండుధరణీసు-రాలయంబు।నత్తవారిల్లుదనకొం
ట-కలరుచుండ॥ ౧౦౦

మ॥ నవజామాతృడటంచుదీనబుధుడా-నందంబుతోనాత్మబాం।
ధవసందోహముమెచ్చబేమయిడిభే-దంబింతయున్లేకనిం।
టవసింపన్నియమింపచోనతఁడుచం-డాలుండునై యుండియున్
నివసించెన్ శ్వశురాలయాంతరమునం-దానిద్రాతిసౌఖ్యస్పృహన్॥

శా॥ నేతాత్రినందమొసంగుచాశఠుడుదు-ర్నీతిన్ దదోర్వీసురు।
త్పుత్రౌఘంబునకప్పుడోలెనిగమం-బున్ బోధగావింపుచున్।
జాత్రస్థానమునందపాత్రకుడనై-బంటింపకేనుండుటే।
పాత్రంబంచుదలంపకుండెనచట-స్పష్టాక్షియోరుక్మిణీ॥ ౧౦౧

చ॥ ఇటులననామికుంటుబాధు-నింటవసించెనువత్సరత్రయం।
బటునిటుబోకనభర్తకుల-కధ్యయనంబొగిజెప్పుచున్నజో।
త్కటకటిలత్వమెంతయు నో-కళ్ళకుదెల్లమిగాకయుండున।
ట్లటజరియించుచుండుదరి-నాద్విజపుత్రివయస్వియయ్యెబో॥ ౧౦౩

తే॥ తివిరికులవయోవృద్ధుల-తిప్రశస్త।లగ్నముననల్లతన్వీల-లావునల్ల।
కల్లముడిపారునుల్లాస-వెల్లివిరియ।నొకర్కటిగజేసిరకట-యాత్వ
లాక్షి॥ ౧౦౪

క॥ సత్గుణవతియగుబుధసుత।నతిగహీతకులపువాని-కతివగునట్లా।
శతధృతిలిఖించుటద్దిర।మతివావిధిమాయలేరి-కరయంబడునే॥ ౧౦౫

ఉ॥ గచ్చులమాలడిట్లుద్విజ-కన్యకగూడిసుఖించుచుండె మే।
ల్బచ్చెనపూతసేతలను-భాసిలుగోమయపిండమట్లబె।
న్మచ్చికతోడుతశ్వశురమందిరమందుశరత్త్రయంబుదా।
నచ్చుగనాపతివ్రతస-మర్పితసేవలకుల్లసింపుచున్॥ ౧౦౬

ఉ॥ రాతిరులంబగళ్ళనను-రాగమెలర్పగనత్తవారునున్।
లాతిజనంబుమెచ్చపతి-లక్ష్యముగాబ్రచరింపుచోనతం।
డాతలిదండ్రులన్నలను-నాత్మదలంచిచెలించిచిత్తమం।
దోతలిరాకుబోణివిను-ముస్సురమంచుదలంచెనిట్లొగిన్॥ ౧౦౭

క॥ జననీజనకులనన్నల।గనకబహుదినములయ్యె-గనజనుంగలచో।
న్ననకున్ననేటిబ్రతుకిపు।డెనయమినికముందుజన్మ-మెయ్యదియొకనన్॥

ఉ॥ నందనుడేడబోయెనని-నాకొలకున్ముదుసల్గులైమహా।

క్రందసనోసరిల్లుచును- ఖంబులనొల్లసినన్ను గన్నవా।
రెండొడగిళ్ళనుండిరొలఁ ఝుంచిరొకో బ్రతికున్నవారలో।
యందరవీడివచ్చిసుఖఁ మొందుచు నేనిటనుండితక్కటా॥ ౧౦౯

క॥ దరమతినిటదొంగవలెన్దిరుగాడుటకంటెఁ గులపుఁ దెరవను పెంద్లాం।
డిరహించుచుఁ దల్లిదండ్రుల। పరిరక్షణపరతఁ గంటఁ బడకిటుబడితిన్॥

సీ॥ నీతికోవిదుఁడహో- నాతండ్రి నను గూర్చి బుద్ధిచెప్పుచునుండు- బూటబూ
ట। నాపయింబంచప్రాణములుంచితల్లి కే- ల్గాని మెల్లు నేగడఁ గొ
ట్టునొట। గులమున లేనివి- ద్యలు గలాడని ప్రేమ- గౌరవింపుదురన్న-
లారమణులు। నలబంధుజనులు బ్ర- హ్మణ్యుడీతండని- చాలబూజింతు
రు- సంతసమున॥ తే॥ నకట నేజన్మభూమియు- నైనవారి। విడిచి
యరచేత బ్రాణము- ల్గొడవరింప। నీడజిడిము డిబడ నేల- నెల్లి వెళ్ళి।
పోవొదంచును మది నెంచి- పాలతిగాంచి॥ ౧౧౧

మ॥ ప్రమదారత్నమవింటె నాపురమునా- బంధుల్చెలుల్నాదు గే।
హము భాగ్యంబును తల్లిదండ్రులును హా- హా వీడినాడొక్కవె।
త్రిమతం బేను వహించికల్గినధరి- త్రీచక్రముం జూచుచున్।
మమతన్వచ్చితిసిందెవచ్చితిసిసా- మాన్యంబటే నాస్థితుల్॥ ౧౧౨

ఉ॥ తిరిపెపుగూళ్ళు బ్రొక్కబడు- ద్రిప్పలతో బహునొక్కటేడులీ।
సరికిటనుండుటయ్యోనది- చక్కగణింపగ గోయుదూలపుం।
బరియను గొట్టుమే కెగయి- బాపుతరిన్ వృషణంబులందులో।
నిరికినజచ్చుగోతిక్రియ- నేనిటనుండుటసుమ్మికోమలీ॥ ౧౧౩

ఉ॥ శంక యొకింత లేక నొక-సంగతి దెల్పెద నమ్మకొమ్మనా।
టెంకికి బోదలంచితిని-డెందమునన్ దిగులొందకుండుమా।
తంకము దేకు నాదుదలి-తండ్రుల జూడగ బోయెదింక నీ।
వంకలవారికిం దెలుపు-వచ్చెద గొన్ని దినంబు లేగినన్॥ ౧౧౪

చ॥ కలిగిన దేక దాతనను-గన్న మహాత్ముల గాంచు కేరికిన్।
బొలతుల పొంత నెల్లపుడు-పూరుషు లుందురె కార్యహేతువు।
న్దలపిడి పోరె రారె యుప-ధావలి నిండ్లకు డేరె మేరలం।
గలవె గృహస్థసంతతికి-గల్గినచో సుఖమబ్బె నేచలీ॥ ౧౧౫

క॥ రోదనము మానికోమలి। మోదంబున దెలుపు మిపుడె-ముదుసళ్ళగు నీ।
గాదిలి తలితండ్రులకని। వాదించిన జిన్నవోయి-వగపున యంతన్॥

చ॥ దిగులున గుండియల్మిగుల-ధమ్మని మ్రోయగ భర్తవాక్యము।
ల్నెగులొసగన్ సతీమణిమ-నీషయు గావున పోయి తండ్రికిన్।
బొగలుచు జెప్పనాతడొగి-బొంపిరిబోక దిగుల్నెసంగి పె।
ల్లగుపగ పొందుచున్దనదు-యల్లునకిట్లని పల్కె నెంతయున్॥ ౧౧౬

క॥ తగునా లింపిడిపోవుట। తగునా మగవాడు తోడు-తనుగొనిపోవన్।
దగు నాలి పనులు యల్లుడ। తగునా యిటనిర్వురుండ-దగునా మదికిన్॥

క॥ శ్రీసతి సమమగు దీనిం। దోసము విడనాడి యొంటి-దొలగుట పతియే।
గాసికి మేలుకు సతికని। యోసరిలుం శ్రుతులి ధరణి-సుర్వీదేవా॥

ఉ॥ రాయసమారులాంగనను-రాయడు దోడ్కొనిపోవు టెన్నగన్।
ధీయుతమూర్తి నీవికస-తీమణితో జని వేగవచ్చుట।

లాన్యయమునుమ్మియంచువడి-నర్మిలిమాతును గాంచియిప్పుడ।
న్మాయజమాని వెంటజను-మాయని చెప్పిన నా మొయంతట౯॥ ౧౨౦

మవ్వంపు భక్తి పెనగొన। జివ్వున బతి కెరగి లేచి-క్షితిగాల్చె మ్రవే।
ల్లుదివ్వుచుదలవంచియునవె। నివ్విధిపతివీడిభర్త-యేగునెయంచు౯॥

నా నాథ బుధవంద్య-నలినారి బాపి చంద్రికవల్లి వేరసం-దీప్తమగునె।
నా మనస్మోవల్లభ-నవ్యాబ్జమును వీడి-గంధంబు వేరుగా-బంధురిలునె।
నా జీవితేశ్వర-నవరత్నములకన్య-మగుచు కాంతులు వేర-నెగడబడు
నె। నా కామ్యఫలపతీ-త్మాగ్నిసంగతివీడి-జ్వాలలు వేరబ్ర-జ్వలితమగు
నె॥ ఆ॥ కాననగ్నిసాక్షి-గానన్నువరియించి। యిప్పుడొంటిజేసి-
యేగదలచి। నాడవిటులవీడ-న్యాయమా ధవనీదు। తోడవత్తు నీడ-
తోడజత్తు॥ ౧౨౨

మతిబరికింపగసతికిం। బతిసేవయె సకలనిధులు-భవ్యాంబరముల్,
వ్రతములలంకృతులమరులు। గతులును యదిగాకనధిప-కలవే వేర౯॥

మంకుతనంబు సేసెనిది-మడ్డిదియంచు దలంచకోముదే।
శాంకసమానమూర్తి మను-నాయము వుల్విడిపోవనుర్విదే।
పొంకము నేనునట్లసుమి-యన్ననతండొగి వేసరిల్లిపో।
నంకిలిసేయబోకునిల-నంచు నతక్షణ మేగనూనుడు౯॥ ౧౨౪

కం॥ త్రపాన్వితాస్యయైపతివ్ర-తాలలామయేడ్చుచో౯।
సుపుత్రికావిధంబు తండ్రి-చూచియంగలార్వగ౯।
కృపాకరుల్బు ఖేంద్రులంద-రేమియంచు వచ్చిమా।
యపారునిప్రయాణచర్య-లన్నిగాంచి యిట్లను౯॥ ౧౨౫

చ॥ ప్రవిమలవేదశాస్త్రముల-పారముగా బరికించు ధీవిశా।
లివిపరిశుద్ధశీలివిక-లీనిజ నేడితసద్గుణావతీ।
ర్ణివిబుధలోకకోవిదవి-నిర్ణయవాదవినిత్యకర్మజా।
లివికవివయ్యు నిట్లతిను-లీమసచిత్తునిబోలుటొప్పునే॥ ౧౨౭

ఉ॥ కాపురమున్ ద్యజించికుల-కాంతయుదుశ్శీలనొంటిడించినీ।
వాపురమేగబూనతగ-వానతిదోటొక-నిపొమ్ముపోన్నిచో।
నీపురమందె సౌఖ్యముక-హింపగనుండుముగాక మీగుజా।
యాపతులేశుభాశుభము-లందుడికస్వని లేదుమాకోగిన్॥ ౧౨౮

ఆ॥ శిక్షసముచరణంబు-చెలగుచోనీసతి। జెంప్లియాడికూడి-ప్రేమపాడి।
పీడిపోదలంప-విపరీతమగునుర్వి। గానవెంటగొనుము-కాపరంబు॥

చ॥ కనదురునీతికోవిదయు-గాంతయుసాధ్వియునైనయీసతీ।
జననుణినీమపూర్వభవ-సత్కృతికిన్ ఫలమోయనంగనీ।
కనువగుభార్యయయ్యెనిపు డకటాటపామరుడేనినాలినిన్।
వెనుకొనిపోవుటన్ననవె-వీరడివేయనిపల్కిరా బుధుల్॥ ౧౨౯

మ॥ అనుచున్ బౌరులునత్తమాంసులునస-హ్యంబోప్పగోపించినన్।
దనువుంగంపమునొందదత్తరిలుచి-త్తంబుఱ్ఱయ్యెలన్ దూలగం।
దినవక్త్రంబిలవాఁలజల్లచెమటల్-దేహంబునన్దైలన।
ల్లనిషామండటువెల్లబోయిమరుప-ల్కాడలిగలేకయ్యెడన్॥ ౧౩౦

సీ॥ మనసినిట్లను చుజిం-తనసేసెమూలంఘు-తనకులస్థితులెల్ల- దలచితలచి।
దైవమాకడిదిచిం-తన తెచ్చి తేసికో-పన్నినవనుగడ-భిన్నమయ్యె।

నను గన్న వారి నే-గనఁబోవుటుడుఁ గుడ-మున్న వాంఛావల్లి నన్ను జుట్టె
బోవుచో వెనుకని-ప్రాలతి మఃదావద్దు-యచ్చిన నాగస్త్రీ విన్న పొప్పు।
తే॥ విన్నవప్పుడె పకు వెల్ల-వెల్లడగును। పగి [illegible]
ప్రాప్తమలసు। ఇందమూలంబు ప్రాణహాని-కకదలంక। దానవడిసంత
వాశనం బౌనుధరణీ॥ ౧౩౨

క॥ పూలతిస రావద్దని నే।బలికినచో బసుగు రొక్క-పలుక్కై కొనిసా।
మ్మాలికుల వేణినియనుచు న।బలికిరి యికి నేమి సేతు-పాటయుదప్పెన॥

క॥ ఈ నాతిని గొనిపోయెద।పో నాకులజాల మేమి-పో రెద రొక్కో।
మా నినికి మాల చైయ్యులు। గానంబడునంత నేమి-కళవళపడునో॥

ఉ॥ ఏమి యొనర్ప నాడనిక-నెయ్యది కార్యము పూనిత త్తెప్పేని।
భామకు జెప్ప కేజనిన-బా పలుకో పులు పట్టిచోరుడీ।
భామిను గొండు యంచు దన-భూపతికత్తుగు చెప్పినవ్వు జూ।
లొప్పనసింపరీయ లరు బోడితో పోయిననంకలంబగును॥ ౧౩౪

ఉ॥ మాలడ నేను ప్రకుల-మానినియా సతియెంచినూడదు।
స్త్రీలు డనేను సాధ్వి గుణ-శీలయు నాతిమదిం దలంపజే।
జేలకు మర్త్యకోటికిని-జేరికగూడినచో ప్పనొప్పెన।
వొల్యాలిపికారుడ ప్రకుల-యుమ్మలికిన్నను గూర్చ నేలకో॥ ౧౩౫

సీ॥ పరిశుద్ధగృహముల పరిచరించెడి కొమ్మ-తెప్రమాలిండ్లలో-దిరుగు టెట్లో।
షడ్విధోపేతర సాన్నముల్దిను లేమ-కసరు వాసనకూడు-మెసగు టెట్లో।
వరసుమమాలా వళి-ధరియించు పూబోడి-కడు పాత్రిత పేలిక-

ళ్లెట్టు లెట్లొ। ఏపాఱింగనలఁగూడి-విహరించు కరియాన- కులహీనస
తులతో-గూడు లెట్లొ॥ తే॥ చిరపవిత్రంపు బ్రాహ్మణ- శ్రేణిమొ
దలు। మెలఁతపశుకోటికిక సా-యుపకపాల। రక్ష్యఁకాస్తిత్వ-నూత్నచ-
ర్యావ్యనీచ। వస్తుమయవాటికలమెల్ల-నలచు లెట్లొ॥ ౧౩౬

సీ॥ శాలిమందిరములం దు-హల్లాడు శుకశారి-కముల నాలోకించు-కములగం
ధి। మాలకొంపల నీచు-గౌలుష్పతిల జేర-బడుగం శగుధాళి-భవశక
లిత। మగువల్లకాటిచో-టగు నాడు పల్లెకీ-యన్న వరావల- గన్నవిన
దు। దైవమామున్న వే-దముగల్గు బుధునింట-నుండిన దేపాళి-గం
డమయ్యె॥ తే॥ నేమి సేయుదు నింక నే- నెందుఁజొత్తు। నిపుడు న
నుఁజుట్టుకొన్న నీ-యెడరుగెడపు। నట్టినాతుల పెద్దవ్వరైన శాళి। కమ్మకే
నిత్తుపాట్లేళ్ళ-దొమ్మి దిటిని॥ ౧౩౭

మ॥ ఇటులన్ యువ్వాలనూఁగు జిత్తమున వాడెం తేనిజింతించి వే।
చ్చటి యూర్పుల్నిగుడించి వంత బడుట-బ్జాలించి క్రేడించి మో।
సబుచిట్లించుచు వంచి చేయ దగు కా-ర్యంబొండు యోచించి ది।
క్పటలిం గాంచి నిజాన్వయంబు మదిలో-భావించి గర్వించుచున్॥

ఉ॥ మైకము తోడ వేదము స-మగ్రముగా బఠియించు మాత్రమే।
మాకులవృత్తి మాన్పదు నె-మాలనుగా నెద్విజాళి మెప్పు నే।
నీకలకంఠికిప్పుడు స-హిష్ణత దోకొని పోయి మార్గమం।
దేకత జూచి వేపశువు-నే చుగతిన్ దెగటార్చి పోయెదన్॥ ౧౩౮

క॥ భయమేమి చదువనాకున్। ప్రియురాల్వేరొకతి కల్గి-ప్రేమింపదెసం।
దియ మేలయంచు వాడి। క్రియ చిత్తము నద్దలంచి-కెరలక బలికెన్॥

మీకు గోపమేల- మేదినీసురులార। పనుపుడబలనెల్లి పైనమనిన।

గపటవిప్రుడనుచు-గనజాలకబోటి। నధిపు వెంటబనువ-బుధులు నిలవ

అంతటదెల్లవారుటయు-నాపురివిప్రులుదల్లితండ్రుల।

త్యంతకుతూహలంబునల-తాంగికినెల్లసపర్యలిచ్చిపా॥

ల్లింతయు లేనిప్రేమమతి-నెల్లరుభర్తకునప్పగింతలెం।

తెంతయుబల్కి-పంపనత-డిచ్చకపుంబలుకులె సంగగ॥ ౧౨౨

పైనంబైనెలతుకతో। నానీచుండేగెబంధు-లనుపగనంతన్।

బూని కెతోగ్రోశద్వయ। మానందమెలర్పనడిచ-రాసతిపురుషుల్ ॥

వినుమోరుక్మిణివెర్రిపుచ్చసౌబగుల్-విష్ణోత్రపుంభక్తిబ।

చ్చెనపూతంబడుబొమ్మమెల్పుగణికస్త్రీచర్యలుంజూడబై।

కెన లేనట్టిమెరుంగులుదనరిలో-నెంచన్విరుద్ధంబుగా।

ననయంబున్విషమైన్యగోమయమయా-వ్యాజంబులొప్పెన్నదా॥

అటులనాకృత్రిముం-డంగనదోడ్కొ-ని-క్రోశద్వయపథంబు -గుతుకమతిన। కొదవించుచునుబోవ-నుదకబుద్బుదమట్లు-దామున్న గదలంపు-దలపుమదిని। బొదలంగవాడుదు-ర్బుద్ధినిగహనాంత-రంబుననొకదుష్ప-థంబుగాంచి। పొలతుకరాన్మందు-బోవుచో నామార్గ- మతితీవ్రశర్కరా-వలియుగంట॥ తే॥ కాన్వితయుఘోరజంబాల-కలితయుగను। దనరనెగుప్రొద్దుపూటని-దాఘువాట। జెలికినోరెండగాల్మండ-చెనటికోప। గిల్లమదితల్లడిల్లన-య్యింతినడిచె॥ ౧౨౫

।పొలనుదిండ్లకుగుల్సిత-పురుషులకును। వంధ్యలకుబూటకూళ్ళమ్ము- వారలకును- భటులకుగుసీదజీవన-పారియాలకును। గరుణపుట్టుటయంధైన-

గలదె దేః॥ ౧౪౬

క॥ అని నారదుఁ డారుక్మిణి కని వెండియు నిట్లు బలికెఁ గలికీ వినుమా।
వ్వనితపతి వెంబడిగఁ బథంబున నిట్టిడుములను గొనుచు మూర్ఛిల్లుచు నడి
చెన్॥ ౧౪౭

ఉ॥ వెట్టనుడస్సి ముల్లులను-వీటెలకు న్వెసనొచ్చి కుల్కఁరా।
ల్తైటైలకుల్కి పెన్నుడుకు-ద్రెవ్వల ద్రెళ్ళిడి పట్టరానిన్।
ర్వట్టునను స్మరించు బలు-వంతల గుందుచు భక్తి పూనెఁడ।
న్మట్టుచు వచ్చు గోమలిసి-మూర్ఛిలుదు వెనుకఁ రుజూడఁ గేఁగుదున్॥

ఉ॥ దాహమతిక్రమించినను-దల్లడబెట్టుచునున్న దిప్పుడో।
మోహనగాత్రయంచు సతి-మోమరవంచి వచింప జంపెడిన్।
ద్రోహపు బుద్ధిగైకొనిన-దుర్మదుఁడుత్తరమీయమింవరా।
రోహయు వెండియున్ బలుక-రోషిలి వాఁడతి వేగగామియై॥ ౧౪౯

శా॥ మును వేబోవగ నాథ నాథ యనిసం-బోధించుచున్ లేమ తా।
జనగాలాత్రిఁ కిన్నంద సొట్టగిలినన్-జండాలుఁడయ్యొంటికి।
ట్లనియె నాత్రి వలదన్న నియ్యగొనకీ-ట్లావేశియై వచ్చితిం।
కను నీ గాథలకీ వదికఁ-గుమన-స్గంజాక్షి చింతిల్లుచోన్॥ ౧౫౦

చ॥ వరకరుణా సముద్రుఁడఖి-వందిత కుద్రుఁడ నాథరక్షణా।
స్ఫురిత సురద్రుమ క్షుద్రరిపు-పుంజ విమర్దన భద్రుఁడ కద్రుజో।
తఁ-రవరతల్పముద్రుఁడగు-కంజదళాక్షుఁడ నారతంబున।
తఁ-మణబతివ్రతాంగనని-కాయము బ్రోవగఁడంగు నంగనా॥ ౧౫౧

క॥ పన్నగసాధ్వీశ్రేణికి సన్నుతగుణుఁడైన భక్త-సంచయమునకా।
పన్నలకాహారితానా। సన్నుంబ్రతిరుగు వెంట-సారసనేత్రీ॥ ౧౫౭

క॥ కావున శ్రీహరితత్త్వాధ్వవేదనబాపకలశ-దీర్ఘాటవిలో।
గావించెనొకట-దుర్ఘట।జీవనయుతమైన వాపి-శీఘ్రంబబలా॥

ఆ॥ అట్టిభావినుష్టు డాలోకనము జేసి యేల నేర్చెదీవు-యిందు జలము।
గలదు వచ్చిరో క్రివి-కడముట్టు మునిపల్లె। పశుచు లేచు చరిగె-బణతియటకు॥

క॥ అప్పుడు మర్త్యుఁడు డెంతయు। ముప్పిరిగొను మోదమునను ముదితామణి నే।
నిప్పుడె బొరిగొని పోయెద। దప్పించునె నాతలంపు-దైవము హితుఁడై॥

క॥ అనినిశ్చయుం డనినీచుం।డను కంపము లేశమాత్ర-మైనను లేక।
వ్యసనమున తాహాననో పా।యసిరూఢతనుండితరుణి-కపుడిట్లనియెన్॥

శా॥ నీకుంగోరిలుము పొమ్ముదీషి ౯కనుత-స్వీనీమనస్తాపమున్।
దీసుంగాకని వాఁడు బల్కు-నలసా-ధ్వీరత్నమాదీర్ఘిక।
న్చారంజూబిజలంబు దుర్లభము యో-పాపీశ చాకొప్పద నా।
గూరిసుం డాగ్రహావృత్తి జూపసతిసం-కోచాన్వితస్వాంతయై॥

క॥ కడులోతు భావిదిగు టెట్లడుగుప్పతిలంగనయ్యె-వక్రుటిభుడు।
న్వాడినడుపుచుం డెదగ వెత। జిడిముడిపడ జేసెనను చు-జంతులునంతన్॥

ఉ॥ నీరజనాభు డెన్నగవ-నీవకులావనశీలుఁడైన వారా।
దారత బోరిచుచుండుటలు-తథ్యము యాగదకొమ్మ తద్రమా।
నీరజగంధిభర్తృగురు-నీతివిశారదుఁడై రహించు నా।
నీరజనేత్రికప్పుడి దె-నీరమునున్నొసునట్టి ధైర్యమున్॥ ౧౬౩

తే॥ తరుణిశ్రీనాథుడిడుమహా-ధైర్యలతిక। పట్టుగానూని మెల్లన బదములిడు
చు। నేర్పునడకలనవ్వుణ్య-నీరజాక్షి। భావిదిగిసే రేజలముందు-ప
ణకుకడకు॥ ౧౬౦

సీ॥ జలపానమునకునం-జలిచాపనంభసి-కిరుజానలవధియై-దొరకకునికి। నతి
వముందరికొగ్గు-డంతలోపలనద్దు-రాత్మకుండుపదర్భ- రాజతనయ।
నీకేమనివచింతు-నిర్దయుండైయొకర్రె-బండచేబ్బూనియ- [illegible]వై
వ। దానివేగంబుతో-దరళాక్షితస్థాన- భ్రష్టయైజలమందు-బడియె
గాని॥ తే॥ హరిసహాయ్యంబునను శిలా- హాటికీలోను। గాకజల
మందుజలజంబు-గతిపడంతి। కొంతచలియించిదాపున్న-కుంజలతిక।
గాంచికబల్గించిమతిలోన-కళవళించె॥ ౧౬౧

క॥ చపలాక్షిశిరముపైబడ। శ్వపచాధముడైనభర్త-సరగునశిలవై।
చిపరుంగునజనెనెందే। గపటులకెందైననెనగు-గలుగునెతన్వీ॥

ఉ॥ ఆగతినప్పతివ్రతమ-హావ్యథనీనెడుభావినీరులో।
దోగినిజాధినాథుపద-తోయజముల్మదినమ్మిహాసచు।
గాఁగమవేత్తభృత్యనిచ-యావనచిత్తమదాత్మభర్తనీ।
వేగతికాకవేరెతెరు-వేదిదయన్ననునుద్ధరింపగన్॥ ౧౬౩

ఉ॥ ఓకరుణాలవాలమహి-మోన్నతసద్గుణజాలసద్యశ।
శ్రీకలితోర్జితాఖిలసు-శీలధరామరపాలహర్షర।
త్నాకరఖేలసంయమిక-లాభినుతశ్రుతిరానులోలసు।
శ్లోకజనానుమాలపరి-శుద్ధమనఃకమలామనోహరా॥ ౧౬౪

ఉ॥ ఈకమలాశయంబునజ- లేప్సితనేడిగియొడ్డగిల్లితః॥
ఖాకలితాత్మనై తినిడి-గంతయశోధనశాలినాకనా।
ధాకరుణించితాపకప-దాబ్జయుగంబిటుజూపవేగరా।
శేకరమిచ్చిపోవగడ-వేసమయంబిదిగాదెపోవగ౯॥ ౧౬౫

ఉ॥ పలకోతీవ్రకోపరస-మేలకోనిర్దయనాదెస౯మునుం।
బోలెగుతూహలోక్తులెడ-బుచ్చుటనేలకొభావిగాలినే।
నీలవలింవహించిధృతి-హీనతనుఝ్యడనాలకించిరా।
వేలకొనాథపుణ్యసతి-కెన్నగభర్తయకాదెదైవము౯॥ ౧౬౬

ఉ॥ సారసగర్భవంశకల-శాంబుధిసోమవివేకభూమన।
తూస్సారిజనప్రకాశపరి-శోభితసద్గుణధామనీమగం।
ఖీరదయాభిరామవిల-పించెడినన్నొగిబ్రోవవేగరా।
వీరమణియ్యసామగతి-వేల్లితధీరమనామనోహరా॥ ౧౬౭

చ॥ ప్రకటమతిప్రస్మృతుల్జదివి-భాసురమొప్పదదర్థగోప్యము౯।
సకలతరసంగ్రహించివవి-శాలమనీషుడవీవెరుంగవే।
త్రికరణశుద్ధిగాబతియె-దేవతభార్యకనాగనాథనే।
నకలుషనైభవత్పదము-లాత్మనునమ్మిన-దానసెయ్యెడ౯॥ ౧౬౮

ఉ॥ నేరములేమినావలన-నెమ్మదినిన్నెభజింతునాథనే।
నేరిచినేరక౯పలుపు-నేరములీవభరించుపోవిడవీ।
జారుణవృత్తిజూపనిక-దక్షతనెవ్వరుబ్రోతురస్మదా।
పారగపమాలకింపటిమకి-నద్దిరమయ్యెడినియ్యెదన్గన౯॥ ౧౬౯

ఉ॥ తాపసవేష నాథపతి-తాపము సైపగజాలనింమరా
వేమిడయాని ఫేసరక-నిశ్వరహో్రిపనసహ్యామేనినీ।
చేసరణిం బిసణాసుగతి-జెం బిసుఖంచెక గాకనన్ను వే।
సైమహ నీయహస్తమున నిలునకంబియుపో వైమొకేల డణ॥ ౧౭౦

సీ॥ హేనాసోనాయక-హేముక్తిదాయక-హేనామజీవన-హేనుభావ।
హేసింధుగంభీర-హేభక్తమందార-హేదీనపోషక-హేనసకష
నివేలకోపిల్వ-రావేలకోగుంచ రామేలనోసేయ దయధీన।
నేగానపన్నావ జాగేలనీకన్న-గారుణ్యమూర్తి జ-గానగాన॥ తే॥
బాపమేనయ్యపాపిని గోపగించి।శిక్ష సేయంగబడివయ్య నీక్షణాంబ।
రక్షణము నానిన్నీకట్లు చేక్ష సేయు।బోధిసు రేవరింకబాధిణశేశ బుఘబు
తేన॥ ౧౭౧

ఉ॥ [illegible]
కారిగాత్ముండటరేను గాకునికిసం కోచవ్యథాకీలితాం।
భోరాశ్యోక్తికలణ నిమగ్నహృదయాంభోజాతమైపోలన।
తా్రణుజాక్యకరహేమదాత్మఘనహో కల్యాణరూపాకరా॥ ౧౭౨

శా॥ రా వేవేగమదిక్రూపాలినసుణ రక్షింపనీవిందులే।
పేవాపోవగనాలకింపదగవే పేసారి తేనామెడణ।
జేవాధీశగురూత్తమాప్రతిభస దేహంబునీకేలనా।
జీవేశుంజపునిపకానెపరిర క్షింపంగ వేచంపణన్॥ ౧౭౩

క॥ అనిపలుపిధములనబ్బా।మినికడుపిలపింపప్రభుడు మెదలమినాదిలే।
ఘనినిక్చయుంచివెండియు।దనమనమునసిల్లుపలచె దల్లడపడుచున్॥

సురవరాంకాలిని గృష్ణుని కుమారి నా నిస్సీల సోదరి [illegible]
సకింపస్వతిభక్తి కే నసతినో [illegible] భర్తనే।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
స్ఫురిపూ [illegible] [illegible] [illegible] నాందరి [illegible] తేమిచ ౬ ॥

పరమరాసరి ము కార్యముత్న పారిపా [illegible] భర్త సేయునే.
[illegible] తెన్వ [illegible] [illegible] [illegible] పెట్టి [illegible]।
[illegible] భరించు [illegible] భుడు [illegible] భర్త [illegible]।
[illegible] [illegible] ఫలంబిపు [illegible] ॥

ఇకే భర్త వచ్చినను డీ। ఫిర్ కను [illegible] పెడల్ల పంత గిరిచిరా।
[illegible] మొందిపిన [illegible] భూమికి [illegible] యడింక తెరుపమ్యాడిమా

భర్త కష్టంబుగా నినా పాపాను శ్రు। [illegible] సద్సం సవలు వ్రత
ము। [illegible] కంబై [illegible] [illegible] [illegible] ధర్మబు [illegible] కే
లనాకు ॥ ౧౭౬

అనుగ [illegible] ఖిల స్పశ్య [illegible] మిహానే హ్యా [illegible] చుదొా చించినా।
ధునిగీర్తించి వరా డు సౌఖ్యమియడీ ద [illegible] బు నాచింపడీ।
తనువుం బాణి [illegible] [illegible] దవవా స్తత్యాగముస్గాడడిం।
కను నే [illegible] [illegible] బటుమః [illegible] నిఖిన్ పైవమా ॥ ౧౭౯

పంచభూ [illegible] ప్రప పంచంబునను సర్వ వస్తు [illegible] గాంతరా వాసినురి
యు। [illegible] శాస్త్రంబా [illegible] [illegible] బుగాగన్ యమా
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] స్వసుమ మాంగక

గుణ త్రయము చేల। బూనిమూర్తిత్రయంబునై జగత్సృష్టిస్థితి ల
యంబులను కార్యములనెసంగి॥ తే॥ సర్వమును జానుయయ్యు
సంశయము చిత్తు చఖిలసాక్షిత్వమందని త్యప్రకాశు। నైన రాజీ
ల్లునట్టి నారాయణుండు నన్ను రక్షించు గాత నావాడవో లె॥

క॥ సర్వస్వరూపుడాఢ్యుడు సర్వేశ్వరుడవ్యయుండు సర్వగతుండున్।
సర్వాధారుడు సర్వుడు సర్వాత్ముడైన హరియె శరణము నాకున్॥

సీ॥ శ్రీకేశవా విష్ణు శ్రీధర భూధర మాధవాచ్యుత శౌరి మదనజనక। మధుకై
టభాసుర మర్దన ప్రద్యుమ్న నారసింహ జనార్దనానిరుద్ధ। వరద
త్రివిక్రమ వామనాధోక్షజ నారాయణోపేంద్ర నాగశయన।
గోవింద గోపాల గోపీమనోహర వాసుదేవ ముకుంద వారిజాక్ష॥
తే॥ పద్మనాభ హృషీకేశ భక్తపాల। హరి రమానాథ సంకర్షణా
ప్రమేయ। మురనరాసుర సంహార మూఢహృదయ। నైన నను బ్రోవ
సీభార మయ్యాదేవ॥ ౧౮౨

క॥ వైకుంఠవాసభక్తజనాకామ్యకనీలఘనఘనాంగాంకరమా।
కోకస్త్రనిహృచ్ఛోరా। శ్రీకుత్సితలోకశిక్ష-శ్రితజనరక్షా॥ ౧౮౩

ఉ॥ దేవజగన్నివాసనతదీనజనావనకానిలోకసం।
భావితపాదపంకరుహ పాపతమఃపటలార్కతరక్షా।
స్త్రావరణప్రభేదదనుజాంతక మాధవ వాసుదేవ గా।
రీవరమిత్రభూభరధురీణ జనార్దనలోకపాలనా॥ ౧౮౪

ఉ॥ హీనవిపక్షశిక్షవిజితేంద్రియసంయమిలోకవక్షవి।
జ్ఞానతితీక్షసంయుతజనావనదీక్షనిరీక్షమోక్షసం।

ష్ఠానసరోరుహాక్షవర-దానగుణాకలితోరువక్షరా!
వేసతభక్తరక్షనను-వేకృపరక్షణసేయవేహరీ॥ ౧౮౫

ఉ॥ సర్వమునీవచిత్కళను-సంజననంబగునీమహాప్రభా!
సర్వమువృద్ధిబొందునొగి-సర్వమునీమహనీయమాయచే!
సర్వలయించునెల్లభవ-దుజ్వలయోగమహాత్మ్యమెన్ననో!
సర్వశరణ్యదృశ్యమగు-సర్వమునీవెకదాతలంపగా॥ ౧౮౬

చ॥ హితమతినన్నునెవ్వరిపు-డేలుదురోపరమేశనావిభుం!
డతికుపితాత్ముడైపటుభ-యంకరదీర్ఘకలోనజచ్చెడు!
గ్గతిగొనుమంచుపీడిచనె-గౌరవమొప్పగగన్నవారలీ!
స్థితిగనరారుయింకనిర-సించినబ్రోచిననీవెకాహరీ॥ ౧౮౭

ఉ॥ తంబురమర్దళంబుజికి-తాళమునొక్కటగాలవృత్తులం!
దంబిడుచోనటింపుచున-దాతవనామముపాడుభక్తవా!
రంబునుబోలినీదుమది-రంజిలసేయగలేనిబోటినో!
యంబుజనాభమూఢమతి-నైననునన్నృపనేలగాదగున్॥ ౧౮౮

చ॥ సురలుజిగుప్సనొందమును-క్షుద్రజలగ్రహాదంష్ట్రపీడనం!
బురుగతినొందిదంతివిభు-డోప్రతిపక్షవిదూరయోరమే!
శ్వరకరుణాలవాలజల-జాక్షహరేయనికుయ్యిడన్ లస!
త్కరుణదలిర్పవేగికరి-గాచినప్రోడవుగావెశ్రీహరీ॥ ౧౮౯

మ॥ రమణీయ్యంబగునీకథామృతముశ్రో-త్రశ్వభ్రలన్ ద్రావిడి!
వ్యమహాత్మ్యంబులతోరహించుభవదు-ద్యద్భక్తసంఘంబుతో!

సనకాదినిర్జరులాసుధంబనయమా-స్వర్లోకిరియుఞ్జేవపురా।
క్షీరసనోద్భృత్తాలుగామిగోల్తుకుభవ-న్మాహమాన్యత్రాణశక్తునై॥

శా॥ బ్రహ్మాండంబులికల్పకాలమునసా ధుస్తన్యపాత్రంబునై।
బహుళత్వంబైపిలసిల్లియున్మరుగ-ర్భాంతస్థగావించుచు।
స్మహాదారిష్టమువోవుడంత కలికి-స్మైకాలిలవేదార్చ్యచుఞ్।
బహిరంతస్సులనిండివెల్గెడిపర-బ్రహ్మంబుగా వేహరీ॥ ౧౯౧

చ॥ మనసిజనుఞ్ స్మరించుజన-మాండలిగేడపివేదనంబులో।
మునిజుతహేమకశ్యపుడుము-బ్బడిసిబలవద్విరోధమే।
పెరయహరిఞ్ స్మరించుసుతు-సెంతయువల్లనిబాధపెట్టినా।
ఘనుడునినుఞ్ స్మరించియలు-గాధలబాసిసుఖించదేహరీ॥ ౧౯౩

మ॥ తలపునిన్నపముజేర్చినద్వినుత చి-త్రంబుల్విసర్జించిని।
ర్మలభావంబలరించివిదృశ్యజగము-న్మాయాపిగానెంచిన।
ర్మలువర్జించిదురీషణత్రయము కే-మాయించినిమూర్తి చి।
త్తలవాహ్యపృష్టిగాంచుయోగికిహ బా-ధల్లాయునే శ్రీహరీ॥

ఉ॥ తేమిడిచేతడస్సిమును-లేఖులునీశరణంబువేడినఞ్।
వామనమూర్తివైదనుజ-వల్లభుభూమిపదత్రయంబుని।
ష్కామతవేడిపోడిమిజ-గత్రయముఞ్ గొనిజిష్ణుకిచ్చుపూ।
ర్వామరుగ్రిందిలోకమున-కంపవెనీవుద్రివిక్రమాకృతిఞ్॥ ౧౯౬

ఉ॥ హైమవతీశమిత్రవర-హాటకవస్త్రరమాకళత్రను।
తామిమహామణిప్రశోభనిభ-రాజితగాత్రసరోజనేత్రరా।

వేషహనీయమూర్తి నిను - వేడెదయోగిజనానువర్తిర।
వ్యాసులకీర్తిర మ్రొక్కెదమ - దార్తివడిన్దొలగింపగన్నృప॥ ౧౯౫

ఉ॥ మేదినినన్నువోలెమును - మేదురకష్టములొందిరెవ్వరో।
శ్రీదయితాసరోజభవ - సేవితపాదసదామమోదదా।
మోదరనీకు మ్రొక్కెదను - ముగ్ధను దుస్తరబాధచేమహా।
ఖేదమునొందుచుండితిని - కృష్ణగజూడక బ్రోవవేననున్॥ ౧౯౬

క॥ మదితల్లడించుచున్నది। సదయన్ రక్షింపనీవె - చంపను నీవే। బెదరింపనీవె
కేవల। పదవిచ్చిననీవ కాక - పరులేరిహరీ॥ ౧౯౭

ఉ॥ హాయతసీసుమాభరుచి - రాంగసమస్కృతిచేసెదన్ప్రియా।
జాయత నేత్రదీర్ఘిక మ - హాపదచేతనుడస్సితియెడన్।
ఆయెవెనాదు వేదనము - డంపగరావె సదాధరిత్రినా।
రాయణ దార్తరక్షణప - రాయణుడంచువచింపరే బుధుల్॥ ౧౯౮

సీ॥ మంజులోదధిమీస - మగుచునీదుటగాదు - గిరినివీపునమోయి - బరువు
గాదు। ఘోణివైపల్లున - క్షోణినెత్తుటకాదు - సంకరాకృతి బూను -
శ్రమముగాదు। పెరలకై శత్రువు - బిజము వేడుటగాదు - ప్రభులజంపె
డివేడ బంబుగాదు। మునివృత్తిగోన్నెంస్లు - వనిజరించుటగాదు - ప
క్షపాతుఃజంపు - బలిమిగాదు॥ తే॥ చలనరాహిత్యమగుదూప - చ
ర్యగాదు। స్వేచ్ఛ విహరించుటకుగలి - విద్యగాదు। హరిపరంధామ
నీనిక - నన్నంతభరము। గలదె భువినీకు ననుబ్రోచు - టలుముకుంద॥

మత్త॥ టక్కులన్ బొలుపారుమాయగ - డంకనంతటదోచినీ।
నిక్కమాస్థితనాత్మగాంచెడి నేర్పరీహావిపద్దశన్।

స్పృకఁ-బోడుతదోగ్రశేష్టకు-జికఁ-కకా హానినీపదం।
బెక్కఁ-వెల్లునుగాననాకిక-నీవెడికఁ-వుపోవగణ॥ ౨౦౦

ఉ॥ పేదనువిప్రతస్వనివి-ఖేతనుదుస్తరదీర్ఘికన్మహా।
వేదనలొందుదాననవి-వేకినిక్ల్మషినైననాకుది।
కేఁ-దిపుడుద్ధరింపగను-రేంద్రనమర్చితమైరహించునీ।
పాదసరోజయుగ్మముగ్ర-పన్నొబడసూపకయున్నచొ హరీ॥ ౨౦౧

సీ॥ మఘవాదులనిశమా-త్మనుగీర్తనముసేయ-దగునీదుపాదప-ద్మద్వయం
బు। పరమయోగిద్విరే-ఫాళికిమధువీయ దగునీదుపాదప-ద్మద్వయం
బు। భార్గవినిజహస్త-పల్లవంబులనొత్త- దగునీదుపాదప-ద్మద్వయం
బు। మొకసేయుగరిబోరి-మ-గురిజేరెములుబెట్ట-వగునీదుపాదప-ద్మ
ద్వయంబు॥ తే॥ జూపిరక్షింపసమయంబి-దేపురాణ।పురుషవర
మేశనీపదాం-భోజయుగళి। గాంచిపూజించిపాపిణమర్పించుదాన।
గాననిటువేగరావయ్య-మానితాత్మ॥ ౨౦౨

క॥ ధ్యేయాత్మతత్వసత్ప్రభ।మాయాగుణవర్జనీయ-మహనీయాలకే।
ధ్యేయంబగుదువుమూఢ।పాపియనునాకెటులనట్టి-ఫలమమరుహరీ॥

క॥ పుష్కరలోచననాయెడ।నిష్కరుణయొనర్పదగునె-నెలతనుహరిశో।
చిష్కేశుబోలితపనుము।పుష్కరముగతాపమిడగ-వోడ్పడెనాథుడ॥

తే॥ పరుడవఖిలంబునకునీవుపద్మనాభ।సరవిసర్వసాక్షివనీవు- శాంతహృద
యా।యనుచునవ్విప్రసుతవాపి-యందుచిరగుల। వీడగిలివిష్ణునుతియిం
చె-ఖేదమతిని॥ ౨౦౫

శా॥ కరుణాకరుక్మిణీవిన్నవిప్రసుతయా-గంభీరనీతాశయాం।
తరితై శ్రీపతిగూర్చి దుఃఖకలిత-ధ్యానంబునీరీతిసీ।
యరమాధీశ్వరుడా వికుంఠవిభుడా-నా ప్రభుండా కృపా।
కరుడాయార్థిజనావనుండుపినివే-గన్వచ్చేనచ్చోటికిన్॥ ౨౦౬

శా॥ మాయాకార్యములెన్నరో గొనుజగ-న్మాన్యుండులక్ష్మీశుడా।
మాన్యయోచ్చారణతోడనొక్క-వసుధా-మర్త్యాకృతిన్మానిపా।
నీయాన్వేషణ సేయుమాంధు నిక్రియన్-నీ శాశయాంతస్థపా।
నీయుస్థానము జేరవచ్చెనట-స్వీరత్నమున్రోవగన్॥ ౨౦౭

చ॥ సరసిజనేత్రుడప్పరమ-సాధ్వసమీపము జేరిసాదరం।
బొగయనమోపడంతివిట-కొంటిగరాగతమొద్దియద్దిరం।
బెరయునెవర్తవిందుబడు-టెట్లుపొసంగెనునీకునంచునా।
తరుణికరావలంబనము-దారత జేసి వెడల్పబూనుడున్॥ ౨౦౮

ఉ॥ నేరము లెన్నిరో సలుపు నీచులనే నివిరోధులైతనుం।
దూరుని శాటు లేనిదను-దుష్టిగగొల్చెడిభాగ్యసంపదన్।
గేరుకుబుద్ధు లేనిహృది-గృష్ణహరేయనొక్క-డనసతీ।
మోరవచింపబోయి చెడిఘునుండుపతివ్రతబోయిమట బ్రమే॥ ౨౦౯

క॥ మధురోక్తులాప్పనపుడా।పృథివీసురపుత్రికరము-నీమారజగ।
త్ప్రథితంబగునిజకరమున।మధునైరిపరిగ్రహించి-మహికిన్వడిన్॥

మ॥ నిరతంబర్థిజనాపదావళినొగి-న్నిర్వృత్తిగావించుటే।
హరికార్యంబగుగాన శ్రీవిభుడుదుర్దాంతవ్యథాంబోధిలో।

పరతత్త్వంబడుసాక్షి [illegible] తేజుఁ [illegible] పీఠము।
బరయం [illegible] చెప్పె [illegible] [illegible] తేనష్టన ॥ ౨౦౧

చ॥ మరవతి [illegible] జస్థితి [illegible] గాఁ [illegible] గింపు [illegible]
హృదివర [illegible] చెప్పె [illegible] [illegible]
ల్పఁబలికఁ సల్పు [illegible] వాక్య [illegible]
గుణ [illegible] చెప్పి [illegible] బలి [illegible] నిత్య [illegible] ॥ ౨౦౨

ఉ॥ పలుకునో వ్యర్థార్త్రిబడె [illegible] ప్రగా [illegible]
మేలును గీడు [illegible] సము [illegible]
గాలమునకే యొన [illegible] కర్మము [illegible]
చాలన చేతగల్గునవి [illegible] సత్ప్రతి [illegible] ॥ ౨౦౩

తే॥ వీకవినుమా త్రివిధకర్మ [illegible] వనని। [illegible]
సంజ్ఞలమరు వానివర్ణ [illegible]
నుపించు [illegible] ॥ ౨౦౪

కం॥ రాకాని [illegible] వినుమిప్పటి త్రివిధ [illegible] ।
యాకర్షించిన [illegible] ॥ ౨౦౫

సీ॥ సత్ప్రతియను సంజ్ఞ [illegible] పుణ్యాకర్మక [illegible]
ల్లు। నవియు [illegible] [illegible]
మాన్య [illegible] పించు। దుష్ప్రతియను [illegible] పకర్మం [illegible]
ర్తించునవి [illegible] వైఖరులను। నవియు [illegible]
సం [illegible] పాపసామాన్య [illegible] ॥ తే॥ [illegible]

వనం-మిత్రితకర్మ కలదు నదిమూ రగతులు చే [illegible] యు। ఓజర
యనమిత్రో [illegible] మిత్ర [illegible] బుల [illegible] మిత్ర [illegible] స్వర
హింపు॥ ౧౦౬

సీ॥ సేబుబు గో [illegible] కర్మ [illegible] లు
గు। మన పుణ్య [illegible] నున [illegible] ప్తి [illegible]
పు మిగులు. [illegible] పుణ్య [illegible] కర్మ [illegible] వృత్తి [illegible]
లు తప్ప న్నగును। [illegible] కర్మ [illegible] హింస [illegible] హి [illegible]
కే నుతుర [illegible] గును॥ తే॥ [illegible] కర్మ [illegible] వసగ నాల్గి
కేరమూ [illegible] మే [illegible] మిత్ర [illegible] సామాన్యకర్మల
ను కరులు। గోపులక్షణ ధారా [illegible] డు॥ ౧౦౭

సీ॥ సుకృతమిశ్రిత [illegible] శుభకర్మ [illegible] జనిత [illegible] చర్య-లను వచిం
తు। [illegible] నుమ నిర్వి [illegible] బు [illegible] ద్విత్వము
గని। యమసాధన చతుష్ట- యమును [illegible] ప్తి- [illegible] సనంబు
[illegible] నవన। ముఖ్య రసస్థ [illegible] భ- [illegible]
గ్యక సదన- [illegible] సు గో చ॥ తే॥ [illegible] భూ
తి। చేతనై [illegible] సంధాన-చేత [illegible] । [illegible] యను
సుఖంబు। పొందగల మానుషాంగము-లుప్పట్టు జగతి॥ ౧౦౮

సీ॥ స్థిరమిశ్రమధ్యను- దరకర్మలను పాత్ర-మోచిత కావ్యక స్తోత్ర-రంబు
సల్పుపంగదగు-మానుషాది దేహంబులు- గలుగును ధరలోన- గనాలన
యున। ఖలమిశ్ర సామాన్య కర్మలచండాల- వ్యాధ పుళిందయ- వ
నకిరాత। [illegible] సుఖ [illegible] కర్మ [illegible] యంబు- లుధంబుంచు జొప్పి

పెం-పొదలునట్లు॥ తే॥ కావునవివేకిదైజను-డీవిశాల। కర్మఫల

తారతమ్యంబుల్-గనవిగురశ। నయనబూనిమిశ్రోత్కర్ష-గాశ్చను

కర్మ। ఫలముచేకొనయత్నింప-వలయుకొన్న॥ ౨౨౦

ఉ॥ తంత్రగుణంబుచూనివిను ధన్యతనొందెదవిష్ణుజేమని।

స్త్రాంత్రవతజెప్పనీత్రివిధ సంజ్ఞికకర్మలుచిత్తవాక్చరీ।

రేంద్రియనామకత్రికక-ణేంగితధర్మములంచుసిద్ధయో।

గీంద్రులుబలుక-చంద్రుసుజ-నేడితమైభుపిగాంచుటట్లుగాక॥

ఉ॥ జగ్గుసుపుణ్యమాదిత్రిత-యాహ్వయకర్మలురాజసాద్యహా।

నగ్గుణచర్యలందొరయు-నైకరణత్రయమందుసక్రమం।

బగ్గల మొప్పబుట్టిమను-జాదులకుంసుఖదుఃఖభోగముల్।

నిగ్గుగబొందజేయుసుమి-నీరజలోచనవిస్మితద్విధుల్॥ ౨౨౧

తే॥ రేచితప్లుతవల్గిత-రీతులమర। నటన మొనరించుదురగంబు- లట్టులసాత్వి।

కాదిగుణయుక్తముగమాన- సాదులందు। బొడమిపుణ్యాదికర్మలు

భువినటించు॥ ౨౨౨

సీ॥ వానివేశ్వర నే-బూనివచించెద-నిష్టతో విన్మపి-శిష్టకార్య।

చింతనమును నిర్వి-శేషచింతనమును-పరలోకచింతన-పరహితంబు।

పరభక్తిసుజ్ఞాన-వైరాగ్యచింతన-లిపిసత్వమయమనో-ద్భవములైన-

పుణ్యకర్మములగు-బొలతిధర్మాధర్మ- మనుగుణాభావచిం- తనయునె

పుడు॥ ఆ॥ విషయచింతనంబు-వేదశాస్త్రపురాణ। నిందచింతనం

బు-నేరిపరాహి। తోగ్రచింతనంబు-సర్వలోకపతమో। గతమనోభ

వాఘ-కర్మలతివ॥ ౨౨౩

సీ॥ చలపల్లీసమవాల-సవిశేష చింతన-మనుజిర్విశేష చిం-తనము ముక్తి। స
మయంబులను విష-యములను పోనిచ్చు- చింతనాదుల సెంచ- క్షేత్ర
జో॥ గాత్రసంభవ-మగుమిశ్రకర్మలు-యనయంబు వేదాధ్య-
యనము శాస్త్రశ్రవణ లోకనంబుగా- యజ్ఞాదిసంక్రమ- పంబున
త్పారాయ-ణంబునచల॥ తే॥ భక్తిహరిహర నామసం సక్తకీర్త॥
నంబునుపరోపకార వా-ర్తాదినుకర। సంఘమిశ్రసత్వాకలిత వాఙ్జనిత
పుణ్యకర్మలగుసుమ్మ బుధుడు నన్నన్నకొమ్మ॥ ౨౬౪

చ॥ యమభటులో యనర్ఘద్విజజ నావళిదూషణ సేయుటల్యయవా।
చ్యములోరులోడనాడుటయు నిష్ఫలమొప్ప నసత్యమాడుటల్।
క్రమదమెలగ్నగొండెములు-పాటిగసెప్పటదొట్టులైన స।
ర్వమునుడతీత మోకలిత వాగ్భవదుష్కృతకర్మధర్మముల్॥ ౨౬౫

సీ॥ తిరవెంపమునవిన్న-తెరవగీతాధ్యాత్మ-రామాయణసాహస్ర-నామ వే
ద। పారాయణాహ్నిక-పావకాఖిలదేవ-తార్చనాదికార్యకా-లా
దులందు। లోకవార్తప్రసం-గాకులోక్తులుమాటనమ్మి కెక ప్రమా
ణము బెకు। జేయుట మొదలివి క్షితిని నిక్క-పురజోకలిత వాగ్భ
వమిశ్ర కర్మధర్మ॥ తే॥ లగుచు జగమందు వెలుగొందు ననుచువి
ప్రా। మాపకుండైన శ్రీశుభ డాపతిప్ర। తాలలామకు జెప్పెవై దక్షి
వెండియును రమేశుండు బల్కెన వ్వానితగూచి॥ ౨౬౬

సీ॥ ప్రవిశాలపుణ్యతీర్థస్థానముల కేగి తజ్జలస్నాతులై జనరుటయును। గు
రుదేవతలకు ప్రమొక్కుటయు నన్యులబూని పీడింపకుండుట ప్రియత
నుంట। దేవపూజాదులు దృఢభక్తి సలుపుట। తత్ప్రదక్షిణములెం

తయునొనర్పు। టది మొదలగునివి ముదితసత్వసమేత కాయజంబ
గు పుణ్యకర్మలగును॥ తే॥ యనయమన్యులపీడించుటన్య కాంత।
సంగమంబన్యగపరత్న సంపదాదు। లపహరించుటజారచోరాదు-
లందు। గలసివర్తించుటయు మొదల్గలుగునివియు॥ ౨౨౮

ఆ॥ భంగసంకులాబ్ధి భాతినొప్పెడితమో।సంగతాంగజనిత చండపాప।
కర్మసంచయంబు కమలాక్షియే కేరు।జైననోపదుర్వి దీనిగెల్వ॥

సీ॥ జగతీసురార్పణ ల్సలుపుదుననివిప్ర జనులపీడించుట చానమరియు। బ
రులద్రవ్యముదొంగ పనిచేతగొనిచలి పందిళ్ళు పెండ్లిండ్లు బహుళ
మైన। గోపురమంటపా ల్గూర్చ వెలయించుటయు బలాత్కారదం
డనముగాగ। నొరులచేతనుదీర్ఘ కోరుతటాకాదు లమరద్రవించు
చుట నవనిసురల॥ ఆ॥ వృత్తులపహరించి విబుధాలయంబుల
గొనగులయానుగోప మొందుటయును। మొదలుగలుగునవియు
బొదలురజోమయ। కాయజనితమిశ్ర కర్మలగును॥ ౨౨౯

చ॥ నలినదళాక్షియీగతిగు ణత్రయసంకులమానసాదులం।
దలరుచుబుట్టి ధారుణిజ నావళికిం గతజన్మసంచితం।
బులనగుచుం గ్రహించుచువి పుణ్యవిపాపవిమిశ్రసంజ్ఞలం।
దలకొనుకర్మలియ్యెడక దాసుఖదుఃఖములిచ్చుహేతువుల్॥ ౨౩౦

తే॥ సుదతియీ చెప్పబడునెల్ల సుకృతదురిత।మిశ్రకర్మలనుదయించు మేలు
గీడు। మొదలుగాగలద్వంద్వముల్మానసమున।నంటివర్తించునం
తమ నదియె మొదలు॥ ౨౩౧

క॥ తేఁపవినుతత్ఫలములు। బాగ్రికటముగ బొందఁజేయ-బడు హేతువులన్,
ధ్యోకముగమూఁడుగలవవి। జోకతొ వినుపింతు నీకు-శుభనాగుసఁపుల్గ్

సీ॥ తత్కారణంబులు-తగఁ శాస్త్రమహిలోన-నధ్యాత్మికంబన- నాధిభౌతి।
కంబనాధిదైవి-కంబననెగడొందు-నవిమూఁడుతాపత్ర-యంబులను
చు। నాత్మసంబంధునరులునధ్యాత్మిక-ధర్మముల్ జన్మనా-స్తిక
ముగ్రతరమ్ములయినమృత్యువనురూప-తాపంబులై భూత-దేహాపరంబు
లై-తీవ్రనస్థితి। ఆ॥ మొదవజేయుక్తతన-నదిశ్రమస్తాపంబ। స్తగ
జెల్లబడియె నాదిభౌతి। కమునకలదుధరణి-సముదాయమింకేను
దెలుపునాఁడనీకు-దేటపడఁగ॥ ౨౩౩

సీ॥ వంచకభల్లుక-వ్యాఘ్రోరగవరాహ-సింహాదిమృగకోటి- చేబొసంగ।
బడినతాపములుబు-ర్భరరూపమైమాన- సంబంటిబహుళసా కి ఖిం
బొసంగు। నదనునస్తాపంబ-నాంబడునికనాధి-దైవికంబైనయా-క
ర్మపిధునుః। ఘనతరాతపవాత-కరకాశనీవర్ష-పావకోద్భవతా
పటలితీవ్ర॥ ఆ॥ నకిఖిరూపనుగుచు-దూణంబుగాబాగిణ। పుం
మునగుటవలన-బణతిదాటి। బాగిణతాపమంచు-బల్కుదురార్యులు।
త్రివిధతాపవహ్ని-లిపియెధరణి॥ ౨౩౪

శా॥ ముఖ్యంబైనగుణత్రయాంచితమనో-ముఖ్యంబులన్పుట్టిన।
త్రిప్రఖ్యాతింగానిసత్కృతిప్రముఖక-ర్మల్పృథ్వీభూతాళిలో।
సఖ్యాత్యంబగుమానుషావళికిసం-వృత్తోరుపాపిరబ్ధక।
మోక్షస్నారిబుచుసౌఖ్యమిశిఖఫలదం-బైపొందునోసుందరీ॥

లయగ్రాహి॥ నిశ్చలమనోనయము నింద్రియులకర్మతతి-నేర్పుమెయి
బొందకిహ-నీచసుఖరాశిఁ। దుశ్చపలశత్రువుల-దుర్ద
శహృషీకములు-మార్గముగజంపిపరి-తుష్టహృదిదేవే।
భ్యాశ్చతురవాక్యమున-మద్భుతరమేశ్వంతసు-భాంఘ్రులెదని
ల్పిచిర-భాగ్యపదసచ్ఛో। భాశ్చిదాకృతుల-భాసిలు
నుశ్రానసతి-భద్రమతిగొల్చుమిక-భవ్యబరమేశుఁ॥

మ॥ పరమేశుఁ హరినిందిరావిభునిస-ద్భక్తిన్హృదిన్నిల్పిసు।
దరతత్త్వపసయోజయుగ్మమెపుడం-తర్దృష్టిఁ జేగన్నుచు।
ద్వరవాదాక్షరపఙ్క్తి-వాక్కునసదా-వర్తించుచుధన్యుండును।
స్థిరసౌఖ్యాస్పదమోక్షరాజ్యవిలస-చ్ఛ్రీఁబొందుఁగాదాసతీ॥ ౨౩౭
కం॥ రంగన్మృగాక్షిమాతన్స్వాశ్వగరుసేవకులుహ్రు-వారలకదివ।
న్మంగళముగానదీనివంగికారంబుసేయు-మనిపల్కెమరిఁ।
ఆ॥ వ్యాజరహితమైనఁ-నిజములోచనుభక్తిఁ। గానెసనౌకపన యాపదాబ్ధి।
గడచిభక్తవరులు-కల్యాణమపవర్గ। సుఖముగాంతురిట్టిసుజనులబడక॥
ఉ॥ ఖ్యాతివహించువిప్రకుల-కంధిసువెన్నెలగనీవుసుశ్వా।
శ్రితిశయోరుకార్తిగవ-శంబునజన్మమునొందిభూమినా।
ఖ్యాతపతివ్రతాత్వమున-మచ్చరులచ్చెరువొందసల్పుచ।
త్పూతవుమైననల్పసుఖ-పుంబలమిభవముందునిత్యోధిన్॥ ౨౪౦

ఉ॥ తంగెటిజున్నవోలెసిను-దాకిమనోవ్యథనీయబూనెనే।
రంగవిలోచనీవినుపు-రాకృతికర్మమురిత్తబోదుభూ।
మింగలమర్త్యకోటికది-మేలగునేయనిపల్కివిప్రభ।
హ్నాంగనుపట్టుశ్రీవిభుమ-సర్మిలినిల్లనువెండియుఁసతీ॥ ౨౪౧

సీ॥ భవ్యచారిత్రి నీ-భర్తృతనూజాత్ర-సామాన్యకర్మసం-జనితుడనుచు।
జెప్పనీవుచ్చ టు-జింగిల్లకనునీదు-పుట్టింటగౌతుకం-బునసెసంగు।
భక్తిచేసి ౹ంద ౹ా వలభ్రాజన ముసత్త్వ-తీవ్రతాత్మవిశేష-ధీవిశాల।
వైసల్పుచుండుము-వ్యాకత నేర్చిశ్న-పథనిగాంచితినీదు- విభుడుగ్గా
స్న తే॥ వినము లేగినమమ్మట-దీనవృత్తి।తోడజనుడెంచిననుగూర్మి-
తోడనెనయు। గానమునుతంద్రికడమున-జ్ఞానవిభుని।కృత్యములుదాచు
టెంతయో-గిర్తి సతి॥ ౨౮౬

మ॥ రమణీరుక్మిణిశ్రీసతీసుడపుడా-రాకేందుబింబాస్యకీ।
క్రమమొప్పారవచించితత్సతిని వే-డ్కగ్దానుతోడ్తెచ్చిత।
ర్ప్రమురాఖ్యన్విలసిల్లుపత్తనబహి-ర్ప్రాంతంబునొందించిక।
న్నమెురం గైకహారియంతవిప్రసుతత-న్మంగన్నవారింటికిన్॥

ఉ॥ తామరసాప్తుడస్తగిరి-దాపునకేగెడివేళగోవులుం।
గోమునగన్నలేగలను-గూర్చుకొనన్వడిగ్రేళ్ళదాటుచు।
న్వేమునుభారపంబిడెడు-వేళఖగావళికూయుచున్నగ।
ధ్రామము జేరువేళనల-తొయ్యలిచేరెసుప్పుట్టినింటికిన్॥ ౨౮౮

మ॥ జవసాంతంబునసాంధ్యకృత్యపువిధు-ల్దీర్పంగనూహించితే।
తువతోగేహవితర్దికాతలమునన్-గూర్చుండిగాయత్రిసం।
స్తవముంజేయుచునున్నతండ్రికినమ-స్కారంబుగావింపుచో।
నవనీదేవతుషులు-పాటుగొనిద-య్యంబంచువోచింపుదున్॥

తే॥ భీఃద్విజిన్మోహ్నాగదంష్ట్రసం-పీడితాత్మ।తనుపికంపావ్యయమానవా।
ర్ధకపుదనువు। తోడవిప్రుండువెనక ముం-దాడుమనము।గలిగివె శ

బెగ్గడిల్లికన్నవమౌనిశిష్టి॥ ౧౬౫

చ॥ పరియలుబారుచిత్రములఁ-బేరుదుపిబ్బగ మొప్ప నేనికా
తురపతితోడ నేడఁతిక-రూపహలవృత్తినహాఁ రోఁచుయో
బీరువగు వేళ నేగెనఁ-దాన్నఁ శక్రఁమయా బడంతెలం।
పరివ తెనిప్పుడీపటుప-భావరినొంటిగా బనే హోకో॥ ౧౬౬

క॥ రిత్తగచిత్త భ్రమమనుహత్తుకొనియొ గాక ఇద్దఁ-హస్తాన్వితమై।
చిత్తేశు వెంటజనియుంట్రి దత్తెగనుపడచున్నొంటి-నినుఁపిడిపనిఁకన్॥

మ॥ వృక భల్లూక వరాహముఖ్య మృగము-ల్విహరింత ఘోరాటవిన్॥
వికటప్రాయతమోల్లచో నభయ సా-ధ్వీరత్నమీబిడ్డని।
ప్రకటాధ్వంబుననక్కటా బుధులఁ-బ్రాబల్యసిద్దితా।
నాకమస్సిలఁ రాజనేత్రగతిరా-నుద్యోగమున్ జేయునే॥

తే॥ తండ్రియింటి బిడ్డకా-పనితలంపు। చుండదనుజాతపిల్లవ- ప్రొద్దుతో
షు। మారికను గాంచిభయము-విస్మయమమింపు।భవజనింపగనఁ
నొంచి-పల్కెనిట్లు॥ ౧౬౮

ఉ॥ రాజితకీర్తి ధామవిటు-రాత్రినొకర్తవు-భర్త శాసిత।
భ్రాజితరాజహీనసని-భంగిని వచ్చుటచోద్యమాయెనో।
రాజని భాస్యనీవిభుఁడు-రాదత డెచ్చటనుండెనమ్మకో।
మ్మాజనముల్ హసింపనభి-మానముపీడుట మేలెగోలతున్॥ ౧౬౯

సంగళవతినీపతిసె।సంగతి దావిడిచి యొంటి-జనెనో లేకన్।
వెంగడిలినీ వెయాంతని।సంగతివిడనాడినిశిని-జను దెంచితివో॥

క॥ భయమేటి మున్నునింతులు।ప్రియుఁడా యుద్ధర్మసుతుఁడు - పృథివిస్థలిదా।
గ్రి[illegible] - యనఁ బలుకఁ [illegible] నగఁగాతు
రనేఁ॥ ౨౫౩

శా॥ జేజే త్రైభువనదివంబునదన్యనుమనునా - జీవేశుఁడో యయ్యని।
రాజ్యశ్రీ నుడికి నిత్తుఁడిద్ధధర్మ చయుండు - వ్యక్తాసుకంపోల్లస।
త్రాజీశ్వకృష్ణసవమా నమూర్తి ఘనుసు దాంగర్భ శా గ్రీయుఁడౌ శ్రీఘుండున।
న్నాజీకేశ్వరి డెల్లుపీఁడు [illegible] జాతునే నేఁ గ్రియఁ॥ ౨౫౪

ఉ॥ శ్యామలవర్ణ దేహుఁ జల - జాత్రనూహరి కింబర మేశునెమ్మదిఁ।
నీనుము నన్నుజించె హృదయా - నీవఁడునావలీన నున్నజాడు గ్రేపీ।
మానవ్య్రతి వెంబడి - బల్కేఁగ సు - మాంగి హా పాటవిదుష్టమాంగ దాం।
దీమసుదాత పాదములకు - నెల్లసహింప్రము రాగడంగితో॥ ౨౫౫

చ॥ వనమునగలంగుచున్నయది - మానిని నిన్నను నాకు నిప్పుడీ।
వనిశభృన్ప్రయాణము మహార్త్తిని గొల్నడరాగ నోపవిం॥
కనుచని పుట్టునింటను హ - క్షిస్థితి సుందముపొమ్ము నేగృహాం।
బునకిపు డేగివచ్చినిను భోగవిధిఁ గొనిపొయెదఁ దగఁ॥ ౨౫౬

క॥ లంపటపడకనివిభుడపు।కంపన్వచియించియూరు - కడ దానినమున్।
స్పంపన్వచ్చితినవహ।క్షింపుచు సుత సెప్ప సాధ్వి - శీలముడువకఁ॥

క॥ అనితండ్రిడికిన య్యువతీ।జనమణి సర్వమును చెప్పి సమ్మతి చేనిం।
టను నివసించెను యనికృ।ష్ణునిసతిఁ గొగినారదుఁడు వి శుద్ధత దెలిపెఁ॥

మాలిని॥ రవికులకర్తసోమా-రమ్యకీర్తిప్రకామా। దివిజవినుతనామా-దేవ
తాసార్వభౌమా। భువనభయవిరామా-భూమిజానందసీమా। కవి
నుతగుణధామా-కౌసుకస్వాంతరామా॥ ౨౪౯

గద్య — ఇది శ్రీమత్సీతారామకరుణాకటాక్షవీక్షణప్రసాదలబ్ధకవితా
ధురంధర పద్మహాసార్విద్యాత్రేయాత్రియస గోత్రపవిత్ర
బాపూడి వెంకయామాత్యపుత్ర సంజీవరాయ
నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకృష్ణమురళీమాహాత్మ్యం
బను మహాకావ్యంబునందు ప్రథమాశ్వాసము.
శ్రీమత్సీతారామార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఉ॥ శ్రీవసుధాతనూజపరి-సేవితపాదపరాపరాత్మక।
ద్యావసమగ్రకీర్తిధన-భవ్యగుణాభరణాధురీణరా।
జీవభవాదినిర్జరసు-జీవనపావనసర్వలోకవి।
ద్రావణరావణాసురవి-దారణభక్తవిపన్నివారణా॥ ౧

ఉ॥ నారదుఁడిట్లు రుక్మిణికి - నచ్చినభక్తి దలిర్ప దేవకీ।
మారికి దీర్ఘకన్పడిర - మానసతీభర్త వెడల్పుఁ గంటికిన్।
జేరిని జేసు స్తిసెనపము - జేర్పకగండ్రిడినా నంబుసమ్మదం।
బారవ వింటెనంచు జెలు। వారస బక్కవ వింటి వెండియున్॥ ౨

మ॥ అనసూయాదిమహాపతివ్రతలకి - ట్లైశ్వర్య మేపారునె।
ట్లనిశాంతోద్గతసుప్రసూయ పరితః - ప్రహ్లాద మాచ్చెట్లుగ దదాం।
గని యామ్మే శరణభక్తితో డపిలన - తా రుక్మిణి మూర్తి నే సనా।
తనుసచ్చిత్సుఖరూపునవ్యయు హరిన్ - ధ్యానింపుచుం డెన్ దగన్॥ 3

మ॥ నిరతంబుజ్జ్వలివారిజనేత్ర హరి - న్నిరేజపత్రాక్షుగి।
ర్వర సంస్తుత్యుని సాంద్ర కృప్త్యాంబరుని - ర్వాణప్రదాయకు హార్మ్యయు।
త్తరుణీరత్నము సద్వ్రతంబులును సము - ద్యద్భక్తితో జేయుచున్।
ధర దేవాళిని విష్ణురూపులని - త్యంబోలి పూజింపుచున్॥ ౪

క॥ సంపూర్ణభక్తి ననుదినమింపారగ నప్పయోరుహే క్షణ నతన్న్।
లింపావను హరిను ద్వినిలింపావలి దన్పు మతిని - లీవారిజ నలన్॥ ౫

మ॥ స్మరవిద్వేషణు శుభ్ర దేహరుచిమి - శ్రశ్యామవర్ణాంచిత।
స్ఫురదద్రీంద్రసుతానుజన్మపుర్తై - భూదేవతానేకసం।
దురులంజంగ నపుష్పకుంకుమహరి - ద్రాలిక్త చేలాద్యలం।
కరణద్రవ్యసమృద్ధి చే శుభదలం - కారంబులన్నుపుచున్॥ ౬

తే॥ రింఖణం బించుకయు లేక - లీల నత్తు।లోదరీమణి యప్పద్మ - లోచనునిక్రి।
పావలోక నాడు - ధనం - పస్తి చేన।నూనతర భాగ్యము ద్రేయ - మానబ
డియె॥

ఉ॥ విస్తృత కూర్చ వస్త్రములు శ్రీకర భూసురు లా గుణాకరాక్షున।
పస్తుల భిక్షుకోత్తములు బ్రహ్మ కళాత్రుటిని కూర్చి విప్రులన్।
దత్తు సుశోక దంబమును దూర సమావదనాలా చరింపు దే।
మత్తుల పాలు బొందకన సముచ్చ్వనకన్ జీభ భక్తి నుండెడిన్॥ ౮

మ॥ సవరాలఖిం దెపవిత్ర ధర్మమునాయు-న్నాస్తికవశా త్రిక్షిభా।
క్రిమి కీటాక సంబుల బూరి యూగతిలస-త్తేజప్రభావంబులం।
దపియుచ్చారుని కస్తృతంబో సగభా-శన్ పిష్ణు సేవింపుచున్।
సివసం చెన్ వనపుష్పంబున దు-ర్నిత్యుండు దానంతలన్॥ ౯

శా॥ హాష్టిన్ సీర మగ్రోంబు నిర్మున-వ్యాఘ్రా క్షిశిఖరంబుపై।
గోష్ఠాం దేశతర కల్లునై నియమగా-టూటప్రవేశంబుగ।
వస్త్రాపొమ్మంచు వచించి శీఘ్రగతిని-గ్రామసృమార్గంబునం।
దాపా చార్మాకు డెంతయేనియుమన-స్తాపంబు లేకన్ జనెన్॥ ౧౦

ఆ। రమణి చాటు సజపు-రప్రవేశము జేసి. కన్న వారిమనికి-నున్నవారి।
జిన్న వారితోడ-జేరికొన్ని దినంబు।లుండెనింటబోలను-తిండియగుచు॥

సీ॥ లభ్యంబుగానిస-ల్లక్షణామ్నాయంబు-దుల్లన్ భ్యకులజుల-తోడబొత్త
గలజంతుకోటియెవా నులయుంసు సంభవం-బైన లభ్యము గాని-యాత్మ
విప్ర। కన్యకో ద్వాహంబు- గలిగి సుఖించుట- మొదలుగాగల కార్య-
ములను పొంది। యూను వెండి యుసమస్త-మానుబడి నిజకులం-బైనపు
ల్కపవంశ-మంమగలయు॥ తే॥ జాడపరికింపనునుజుండు-సత్త్వపఃరి
ప్రభావమున యోగియయ్యెని-ష్ఫలమాహేసు। ఖానుభోగులగి భ్ర
ష్టు- వెనపగిక।పో చెః ధివాత్రితప్పనే-తోయజాక్షి॥ ౧౧

క॥ నర్మిలి బాంధవులౌనన। దుర్మదుడగు మాలడో దిగ-దూష్యతరస్వీ।
కర్మానుగక్తుడయిదు। ధ-ర్మంబులు లేదయు మందే-గడకతో నింటన్॥

తరళ॥ ఘనుడితండవిబంధువుల్గ-గౌరవింపగనవ్వలున్।
జననియున్ జనకుండుమిక్కిలి-సంతసిల్లుచునుండగన్।
జెనటిమాలనుగొంతగాలము-చెల్వమొప్పగనుండునం।
తనువిపన్నశనొందగన్గొను-దైవయోగముచేనటన్॥ ౧౪

చ॥ స్థిరమతివిస్మయంబుకొ-శివ-తీవ్రవతలన్ ద్విజపండితాగ్రులన్।
నరకవులన్మహాత్ములనె-వంతనుదంబునదిట్టిదూష్యము।
ల్లొరగితిరస్కరించినను-ముట్టినగొట్టిననాడువహ్నిలో।
దొరగుసమిష్టువోయనగ-దుష్ట్యగదాసహబంధుదైత్యితిన్॥ ౧౫

చ॥ తిమిరమజాండమెల్లనతి-తీవ్రతజుట్టినమాటిక-మాలవే।
లమునకునల్లబారిహ్మాణకు-లఘ్నుడుజొచ్చినహేతువన్యిక।
ల్పమానవిష్ణాచిజాడ్యమున-సారముగాబ్రభవిల్లిశుష్కవృ।
క్షమయవనంబుగాల్చెడుగ్ను-శౌనునిభంగినశింపజేసినన్॥ ౧౬

తే॥ చేటుగాలంబువొడరిసం-యాటలాడు। నట్టులనిషాదపాళెము-దట్టిమా
రి। మసలివడిక్రమింగెనచ్చటి-మాలకులము। పౌరకచేనూడ్వబడున
ట్టి-పొలముపగిది॥ ౧౭

చ॥ సుడియలమారిమారియల-క్షుద్రనిషాదులయిందువృద్ధులన్।
బుడుతలనింతులన్ మగల-బుట్టినవారలలోనుపిల్వచే।
గ్లుడుగక్రమింగెజేరినఖ-లుండొకరుండెడబోవుడంతనా।
తడుబెగడొందుచున్ దెసయు-దప్పినవీరడిపోలెనుండుచోన్॥ ౧౮

ఉ॥ ఖండజగంబునొక్కెడన-ఖండయశుండుమృదుండుగాల్పను।
ద్దండతరాగ్నిలోచనము-దారతఁ ప్పినచొప్పునల్లనా।
లండువసించుబల్లెకన-లంబుదగుల్పడికాలెదొల్లిటన్।
ఖాండవనంబుదగ్ధముగు-క్రైవడినొకగ ముహూర్తమందుసన్॥ ౧౯

చ॥ బుధులగలంచుమూఖలంగు-బుద్ధులనీచులకల్మషాహ్వయాం।
బుధికినిబారమౌగలదె-ఫుల్లసరోరుహనేత్రతత్పరో।
నిధిబుధగహితంబనెడి-నిర్ఫగబాడబముత్పవించిన।
ద్బుధరిపులన్దదాఘమును-భూరిజలంబులనిన్క జేయదే॥ ౨౦

క॥ పొందుగవేదముజదివితి।నెందేజరియించిసుఖము-నేబొందెదనం।
చందంబుడిరిగిబుధసుతౌ।బొందునకలపంబుసుదుల బూన్పకయున్నె

చ॥ దెసచెడిపోన్మశానజగమతింబడియుంతుబిశాచపుట్లన।
ప్పసబతో...రికొంపలొక-పట్టుగనెంచివసింపనయ్యెవిన్-
బసుమముగాగని చ్చినటి-భాఁ విదగ్ధమునొందుహేతువన్।
ముసరిననిప్పుదప్పకొని-ముంగిలిదాటిపటుంగునన్సతీ॥ ౨౨

క॥ దవ్వేగియపుడునీచుడు।గ్రొవ్విడిగినపాముబోలె-గుందుచునికనా।
కెవ్వరుదిక్కనియారిన।దివ్వెపుకంబంబనంగ-దిగులుననిలిచెన్॥-

తే॥ రుక్మిణీసతియపుడద్దు-రూహ్యకర్మ।తొకరచోనిల్చిదుఃఖిలు-చుండదల
ను। దాటిపండూడిబడినట్లు-దహనుబారి।తప్పివచ్చిననీచుని-దాఁచు
కరచె॥
౨౪

మ॥ అనలజ్వాలలకోడిమూఢుడుమహా-ఐశ్వర్యంబుబోకారిన।

ల్చినచోటఁ భుజగంబు రేగివడిగా-సింబొందగాలందిపీ।
కినయంతన్విసమంటిసొమ్మసిలి క్రా-గ్గేలాడకన్ వాడునో।
టనుజొల్లు ల్సెలయేరనానురుగుతో-డస్జారభూమింబడెన్॥ ౧౫

మొలతధరిత్రిజీవులకు-మృత్యువుదారమునుండగష్టముల్।
యిలవడి రేపొమాపొయను-నట్టులగన్పడుగానిప్రాణము।
ద్గాలగవుసమ్మునర్త్యులను-తొల్లిటిదోసము నేటిచల్దినే।
డిలబలురోగరూపములు-నేచనశింపకనొందు వేదనల్॥ ౧౬

ఉ॥ కావునవానికిన్ మరణ-కాలము రానికతంబతన్మహా।
సీపిమము గ్రవేదనన శించినచోబులివిప్పవాయినుం।
డీవలబట్టలేడిగతి-హీనుడు మృత్యువుదప్పడెందమం।
దీవిధజింతనొందెబర-మేశ్వరికృష్ణునిప్రేమసుందరీ॥ ౧౭

చ॥ పడతిహుళక్కి-బందుగుల-బద్ధము-నన్నలుసున్న-కన్నవా।
రడకువవారుపూజ-సుహృ-దాప్తులుకల్లప దాథఁమిల్లవం।
గడుమృగాలశృంగము-సు-ఖంబుసుఖమ్ము-పురంబుశూన్యమె।
క్కడజను వాడదిక్కె-వరు-గల్గుదు రెట్లుచరింతునీవెతల్॥ ౧౮

ఉ॥ ఏమియొనర్తుఁ వాడనిక-నెయ్యదిమార్గముబంధువర్గము।
న్నాశ్రమము లేమిడయ్యెనను-కంపనముఁ బ్రియమారబిల్చువా।
రీమహినెవ్వరింకనుని-కెక్కడనొక్కడ నైతిభూమిన।
వ్యోమనహానీడ వేదమును-దోర్థతి నేర్చితిగొంటిదుర్గతిఁ॥ ౧౯

ఉ॥ గౌరవమొప్పవిప్రులుమ్మ-గాక్షినొసంగినసత్తలోదరిం।
జేరిసుఖింప లేకనఘ-చిత్తుడనై కలహించిభామినిన్।

దారుణకర్మజంపిదురి-తాత్ముడనై యిపుడేమటంచున।
యుర్వ్యారుసకేగువాడజన-నుర్విసుపర్వులు గేలిసేయరే॥ ౩౦

చ॥ అనుచున్ బులకలసుడాఖిలుండు సుదిని-ట్లాత్యంతమైనెట్టిచిం।
తనుగాసిల్లిధృతిన్వహించితలచెన్-ధాత్రీసురుంబోలిష।
త్తనముల్పల్లెలుసంచరింపుచునిరా-తంకంబుగానత్తవా।
రినిజేరంజనువాడబోయుననునన్-ప్రేమింపరేవారొగిన్॥ ౩౧

క॥ చనిఘనవిప్రూచిజాడ్యంబునసతిమారణించినట్లు-బొల్పుగనినిపిం।
చినవారసహ్యాపడినను।మచుపదెయప్పురముతొంటి సురోఘ్యావలతోన్॥

క॥ మునుధీసులెరుకపిడికెడు।ధనమానివచియింపబడిన-ధర్మంబునన।
జ్జననుతమగు ప్రభాకరపురంబునగల్గినవిప్రులెతిగి-ప్రోవరెనన్నన్॥

చ॥ అనుచునిషాదుడీశ్వరణీ నాత్మదలంచిధరామరేంద్రుడో।
యనబడుచిన్నెతోడనగ-రానఖిగ్రసమస్తుచున్ద్విజాళిస।
న్ననలోగియున్నయట్లనుడి-నంబునుబొందుచుభోజనాదులన్।
దనియుచుబోయిపోయిమును-దానివసించినగుర్తెపెంపునన్॥

మ॥ ప్రభనురాఖ్యన్విలసిల్లుబల్లెకపుడా-పాపాత్ముడున్జేరివే।
దముఘంటాపథినుచ్చరించుచుజనన్-శ్రద్ధారుణోదేవ్రులె।
ల్లముదంబారగగాంచిమ్రొక్కులిడిక-ల్యాణప్రశంసోక్తులా।
ప్పమరన్దోటాకనివచ్చితచ్ఛ్వశురగే-హా ప్రాప్తినొందించుడున్॥

సీ॥ ఆసమయంబునం-దాతనిసతివీధి-వాకిటనిల్చిది-వాంతకాల।
పిపికిమ్రొక్కుచుభర్త-రాకడకనిభాసుర-రోదయప్రభకునం-మో

దగాంపిపికిసించుకపాలంబు-విధివు జొరాల్లా ససం-కలితసుస్వాం
తపం-కజముతోడ। రమణిగ్రకికనానంద-రము జేరిచ భుపాద ప్ర
త్రాళినాథకా-గ్రమునసుదక॥ తే॥ హాంసచసుదెచునంతలో
నస్న గాత్రు। యాపకప్రతి వాకిట-నరర బింబ।సంస్తవ వ్యాప్తి చేయన్న-
జాడగాంచి।పునినిసు లేడిపో తె నుపొగలిబెదరి॥ ౩౬

క॥ ఎడదవడి నల్లగానసను।బుగ డువడిజకపొడలుకొ నిం-గుర్పడనుమువుల్।
తడబడజడి ఋడి బడి పెన్నడసబోడను నొము వెళ్లి-నైదట మూనెక్

చ॥ గానఘనజింతసే సెనభి మాసముదకి నిషాదుడిట్లునీ।
ననితశిలాహతిక్ పిపిస-వాపినిజ ద్బునడంచునిప్పుడే।
నునుచనుదెంచి నాడనది-మాత్నరమానతివో లెనిచ్చటక్।
గనుపడు చున్నదా క్రియకు-గాలగతిన్గనపన్న దేమికో॥ ౩౭

ఉ॥ చచ్చిపిశాచరూపమున-సంచరణంబొనరింపుచోలినే।
నిచ్చటకేగుదెంచుట క్రిగ-పింధిసతీమణిసాధ్వికావునన్।
వచ్చెనొ భక్తినన్నగను-వాంఛనలిర్పగ లేనిచోమహిన్।
జచ్చియు వెండియున్ బ్రతుకు-జాడమనుష్యులకెట్లుగల్గెడిన్॥ ౩౮

ఆ॥ నేర్పుతోడదలప-నిజ మెరుంగగనగు।నీవడంతిభువిని-పతివ్ర।
తాశిరోమణిప్ర-కాశమనీవయు।గాన బ్రతుకవచ్చు-గాధలడచి॥

ఉ॥ రాణనడంచి నేజన్నిన-రాజనిభాస్యతదోపలోగ్రసం।
ఘాతమురిత్తబోన్మడయ-కక్ఘనదీర్ఘికనుత్తరించి తాం।
దాతగృహంబుజేరెనిది-తథ్యముయాసతివాదు చెయ్యుల।
యొవ్యతనతండ్రికి దెలిపి-యుండుగదాయదిబాయుటెట్లుకో॥ ౪౦

తే॥ సుదతి నను జూచి ననుమరి- జూడకున్న। దొలగిపోయెద మానసీబు-ధులకు
డుంక। జుట్టియుండిరి తలపెల్ల-జూరబోయె। నేమి సేయుదు నా విధి-
కేమనందు॥ ౪౨

సీ॥ అనుపమానందకారిణి-జైవాతృకముఖి-కరుదెంచుటయు సాధ్వి వరు
నకెలమి। నభివందనంబుగ విశదాంభ సాస్వతకల-శంబు చేకొని వచ్చి
సద్విధాన। పూర్వకంబుగ మన-స్ఫూర్తి నమస్కృతి- జేసి తద్దాంఘ్రి
కు-శేశయద్వ। యంబు బ్రక్షాళించి-యజ్ఞాక్షితత్తీర్థ- మతిభక్తి నా
త్మోత్త-మాంగమందు॥ తే॥ గుతుకమిగురోత్త బ్రోక్షించు-కొని ప
దాబ్జ। యుగమునుదినిల్పి వెసషోడ-శోపచార। విధులనర్చించి కేల్మో
డ్చి-విభుని ముందు। రప్రవేశంబుగావించె-రమణియంత॥ ౪౩

ఉ॥ అత్తయు మామయున్ మఱుదు-లాప్తులు బంధులు గూడి సౌఖ్య సం।
పత్తు బ్రవృత్త సేయనల-పాలను దాసమయోచితోక్తులన్।
యుత్తరమిచ్చి తానుతన-యుక్తులికిన్ మను జేయు చైయువ్వలిం।
దెత్తి వదించె నేమొయని-యేచు భయంబొగిదక్కి-యచ్చటన్॥ ౪౪

మ॥ తన సేవాపరతన్ సతీమణి సము-త్సాహంబుతో నుండనా।
త్తనికాయంబనురాగయుక్తముగ సం-భావింప విప్రుల్ సదా।
వినుతింపన్ శ్వశురాదులెల్లపుడు స-ద్వృత్తిన్ బ్రమోదింపనం।
దనిషామందు సుఖింపుచుండెనల వి-ద్యార్థుల్ ప్రవేష్టింపగన్॥ ౪౫

శా॥ ఓ శ్రీకృష్ణసతీలలామ వినుమ-యోహ్యాపిన్మతల్లీముదం।
బా శ్రద్ధా వినయంబులా విలసనం-బా సద్గుణ శ్రేణియా।

ధీ శ్రేయోఽపి భవంబులాని యమభ-క్తి త్రాణ తంత్రాన శ్రద్ధా
వా శ్రీశో భసుశీల మామలు నా - న్వేణ్ణింప లేరెవ్వ రిలన్. ౪౬

సీ॥ జననిలో పాముద్ర-పమసోమసస్త్రంబు- ససనూయ దాస్వ్యా - గా స్వ్యాగ
రిమ। క్షితిభృత్కుమారిక ప్రశంసాసస్త్రంబు-విసని నికేం-బల
ఘుకీర్తి ప్రపిమ లేంసరపన్ని-భ్ర ప్రభాపిభవంబు- ప్రాణిన్ని కిస్తా-
ప్రమదసమత। జ్వలనాంగనాఘన-స్మలభాసనా - న్ప్రష్టి-భాసన
మాపధీ-ప్రౌఢిమంబు॥ తే॥ గలిగియుప్పత్తియయినది-భార్యయగుచు।
వృద్ధిబతి సేవ సేయన-స్మైలతగాం చి కలపతివ్రతలాగి నా-గాంక్ష
మాజుట్టనంబిడితలయూము-చుంద్ర జగతీ॥ ౪౭

ఉ॥ భామికనప్పుడంతిసహా-భర్తృకయైపిత్ర వేశ్మమందుర।
మ్యాసలభక్తిగిట్లుబరు నబ్జదళాక్షుని మేటియడ్డకెం।
దామరలాత్మనిల్పినిర-తంబుసమర్చన సేయుచుండెనా।
ధీస్వముఖులుల్లసిల్లసుద-తీమణిరుక్మిణిసన్మనీషిణి॥ ౪౮

ఉ॥ అంతటగొన్ని నాళ్ళకుని-తాంతసుగంధలతా తవల్లరి।
వంతనికుంజముగ్రఘణి-వంతమునాగతిపవ్విభావరి।
కాంతునిభాస్యశాల్యైనిజ-గర్భము పస్ఫురూతపప్రవం।
శాంతకుడైనపులక-సున-శౌర్యునిదుస్సహాబీజమకరటా॥ ౪౯

ఉ॥ ఈశునిచిత్రతంత్రవిధు-లెన్న నెరుంగదలంగ ద్రోయవా।
కేశునకైనసాధ్యమగు-నేసతిమానవులెంతనట్టిదా।
నాశుక వాణిసద్గుణగ్ర గాంచితయైహరిభక్తినుండమతి।
ఖాశివిగమ్మటంచునోడి-గట్టెగదాహరిమృష్టబీజము॥ ౫౦

ఉ॥ ఈగతిగర్భచిహ్నసతి-కేర్పడినక్రమ మొప్పమానసం
బ్బాగదక్షరంబుకడు-ముష్కగబీజము నాటదుస్సహం-
బైనను వేదనప్రదము-నై పొదలంగ నెలంత సంతుసై
రాగమునొందుగా వునక-రంబు భరించి సహించుచుండెడిన్॥ ౫౧

కం॥ అంతం బ్రసూతిసమయం బంతంతకు డాయుకతన-యజ్ఞాక్షికిదు
ర్దాంతతరగర్భవేదన, సంతతసనెక్కుడయ్యె-నంభోజముఖికి॥

ఆ॥ నెలలుపదియునిండి-నెలతనీళ్లాడంగ, భ్రసురపురనివాస బాలిష్ఠశోభ
మంబురాశిపాలి-కార్ష్యానలంబన, బుత్రుడుదయమయ్యె- పొలతిక
పుణ్యు॥ ౫౩

ఉ॥ చక్రగవప్రసూతికద-శాహములిర్వురకోలి వెళ్ళినన్
మక్కువతోడ వృద్ధబుధ మండలికూడి తదుత్సవంబుపే
రెక్కనొనర్చి బాలుడుద-యించినలగ్నము నుత్తరాంగనా
నిక్కవమాటవిల్చి రొగి-నేర్పుమగణ్ జరసావ్వాయింబునన్॥ ౫౪

చ॥ పరసుడటంచు బాలునివి-పశ్చితులోకుటవిల్వ నెల్లరుం
వరుసను మెచ్చిరా శిశువు-వర్ధిలుచోదలిపంద్రసులాప్తులుం
బొరుగులు దాతముత్తువలు-బొల్పుగ బ్రేమిడ నాడునాటికిన్
బెరిగెడినంబులుం నెలలు-బెంపిడుచుండెనతండు రుక్మతన్॥ ౫౫

కం॥ చిరుతనపులీలలెక్కుడు, మురిపెల్లరకుల్లసిల్ల-ముద్దులబాలుం
డొరపించుచువనవారిని, బెరవారిని నెరుగస్వాగ-చేయసియుంతన్॥

కం॥ ఏడుంగడవగమెల్లన, వాడిలగూచుండనేర్చి-వరుసన్ వడిబా
రాడుంనిలువంబడుమా, రాడున్ బొరలాడునాట-లాడుచునుండున్॥

సీ॥ పొలతిలక్షులకోలం-దులగల్గుజంతుసం- చయముప్రత్యగ్రప- చర్య
చిహ్న। ములతోడనొప్పన- కులములనన్నింట- బుంస్త్రీసమా
ఖ్యల- బొందలబడిన। జాతిద్వయంబుచే- జగతిదత్తతుంల- భూ
తంబులభివృద్ధి-పొందుచుండు। నాభూతసమితియం-దమరుమానవ
భూత వితతిశ్రేష్టంబని-శ్రుతులుబలుకు॥ తే॥ నట్టిమానవకుల
ముము-గ్గజునిముఖభు।జోరుచరణంబులనుబుట్టు-కారణమున।బ్రా
హ్మణక్షత్రియోరుజ-పదజులనగ।వర్ణములునాల్గువిలసిల్లు-వసుధయం

౫౮

క॥ ఆవర్ణచతుష్కమునం।దావిర్భవమైనమాన-వావళిలోనన్।
భావింపశూద్రవర్ణము।లీవిశ్వమునందుగలవ-నేకంబబలా॥

క॥ ఆయావర్ణమువారలు।శ్రేయోగుణబంధువర్ణ-శీలాదులొగిన్।
ధీయుతులైకనితమతము।చాయంజతగూర్తురల్ల-జాతిద్వయమున్।

చ॥ ఒకపురుషుండునొక్క-సతి-యొప్పుగబెండిలియైనవారిలన్।
ప్రకటసతీపతుల్ యనగ-ప్రస్తుతికెక్కు దురంగనామణీ।
త్రికరణశుద్ధిగానలస-తీపతులాత్మబరస్పరానురా।
గకలితులైరహించిభువి-గాంచెదరుత్తమపుత్రవర్గమున్॥ ౬౧

క॥ అలసతిపతులిద్వరుస।త్కులసంభవులైనయపుడు-సుతలంబునవ।
త్కులజులుకులీనులగుదురు। కులవ్యస్తంబైనసుతులు- కుత్సితులున
గున్॥ ౬౨

క॥ సతికిన్ క్షేత్రమనంబడు।బతికినిబీజంబనంగ-బడునిర్ధరణిన్।
సతిపతులునేకతరమయి।జతపడశుభమగును వేరు-జతయశుభమగున్॥

చ॥ వనితనునవ్వుకోటికిటు-వంటివిచారములెన్నియొకనం।
ననుకలనమ్మభూమినల-కాంతకులీనిపిశేకిఫేకశా।
లినియగువాడుమాలసున-లీనసచిత్తుడసంగదాపిరి।
చనుకుకడంగనిస్వరసు-జంపతిభావముగూర్చెనకట॥ ౬౫

తే॥ గరితయవ్విప్రపతనయది-గంతకీర్తి।నియును తొత్రసాధ్వని-కాయవేశ్య।
చరితయగువాసుకుటిలని-షాను దేహ్య।ధర్మడఘుబీజుడగుగాన-దరళ
నేత్రి॥ ౬౬

క॥ వారిస్వరకుదయించుగు।మారుడుబీజప్రధాన-మలినుండగుటన్।
నారీమణితన్గుణచా।ర్యారతుడైమెలగుబుధకు-లాంకపిమతుడై॥

ఉ॥ కావునవాడునాడునెడ-గారడపుందరిపచ్చిరానిభా।
షావళిబలుక-వేళజల-మానెడుచోదినుకాలమంనుగా।
మ్మావినువానిలీలబిల-మాలనిచెయ్యులబోలియుండగన్।
వావిరిగన్నవారుకను-వారటవారలుసంశయించెడిన్॥ ౬౭

ఆ॥ ఇటులనొకటిరెండు-నెలమిమూడునునాలు।గైనయేడునీడు-పాదుకొ
నగ। తోటిప్రసుతుల- తోనాడువేళల।వాడుజేయుపనులు-వనిత
వింటె॥

సీ॥ వికలభాండగళంబు-నకుమ్మగాజినమంట-బోదివితాగొట్టుచు- పొంగు
చుండు। రాలుద్రేలగగట్టు-కోలమూపునజేర్చి-మత్స్యభారంబనిను
లయుచుండు। వేల్పులకొల్వంగ-వేటలంచనిపట్టి-దీమలీగలనలల్-
చిమముచుండు। మాలనేనటనార-న్మాలుమీరలుకాపు- ఆకోక
ళట్టుదా-నట్టుచుండు॥ తే॥ నీచకృత్యాంబుతీరీతి-నెరపనుపిద। వార

పతివ్రతమైయొప్పు-వానితల్లి। కాంచినదినంబయించిచిం-తించినం
చిత్తంబునెటులున్నదోయంచు-తల్లడించు॥ ౬౯

క॥ వాక్యవ్యవహారచతురికి। వాకృత్యములరయు వేళ-నాటలబడివా।
డే కార్యముసల్పినబుధ।లోకవిరుద్ధంబయగుచు-లోలాక్షిచనుఞ్॥

మ॥ ఇటులన్నోన్నిదినంబులేగునపుడా-యేబాలికాబొట్టికం।
తటనేడేకులు రాగనక్కు-లపిఘూ-తశ్రేష్ఠుడా యూరువె।
ల్పటిచండాలకుటీరనాటికసమీ-పక్షోణిదద్బాలకో।
త్కటసందోహముగూడియాడజనుస-ద్బ్రాహ్మ్యభఞకత్యాగియై॥

ఉ॥ వేగినబువ్వబువ్వయని-వేగిరజెట్టిమెసంగివేగదా।
నేగినిషాదబాలకుల-నెంతయుగూడిపెనంగివేళయుఞ్।
గాగగృహంబుజేరనను-కంపజనింపగతల్లిపుత్రయొం।
దేగితివన్నబద్ధులోక-యింపుగబలుకనువాడురుక్మిణీ॥ ౭౧

క॥ దినదినమిటుమిప్ర్పాటల।జనుచుఞ్జనుదెంచుచుండ-జననికినగరీ।
జనముప్వాధిదెలుపగవిని।తనమనమునజింతదగుల-దలపోయునిటుఞ్॥

ఉ॥ పనిమొనర్పుదానసనఘు-మెయ్యదిసేసితినోకొ-తొంటినా।
బాముననేపతివ్రతశు-భవ్రతమేనుహసించియుంటినో।
యేమహనీయమూర్తులకు-నెగ్గులొనర్చితి నోంటురాత్మనై।
యేమనృతంబుబల్కితినో-యిట్టికుపుత్రుడుగల్గెనాకిలఞ్॥ ౭౪

చ॥ కులజులగూడియాడడను-నాలతనుండడుశుద్ధవాక్యము।
ల్పలుకడుహేతువెయ్యదియొ-పాపకృతకర్మములెవ్వియోమదిఞ్।

దలపగ నాపురాకృతని-తాంతల రాఘుఫలంబు నాకని।
య్యలనుకుపుత్రరూపమున-సిద్ధఫలించిరజాడదోషెడిఁ॥ ౨౫

ఉ॥ పిన్నతనంబుగో లెనల-బిడ్డమడొడ్డతనంబు లేకను।
తన్నక్రృదాత్మధర్మముల-సంచరిలంబడిసిందబొందు వా।
డెన్నఁడుసద్వివేకముప-హించిగహించిసుఖించుచునందు నా।
యున్నతకీర్తిశాలివిగు-లొందుచునుండియునా కన్నెడఁ సతీ॥ ౨౬

మ॥ నిరతస్వచ్ఛగుణాత్తచిత్తయగు నా-నీ రేజపత్రాక్షియ।
ప్పూనబాహ్యస్థసరోవరంబునకుఁ సాం-పున్మరుపిపొంగనల్
పనఁ ప్రీతినిమోదరాజనితదాం-భ స్త్రీలనుస్నానమై।
యుదవొందస్తలఫూరకుంభములతో-నే తెంచుచుఁ దత్పథిఁ॥ ౨౭

సీ॥ పుల్కసాన్ధ్రకులతో-బుడిఁ పనగిభూష-రాగసంతలశరీరంబులతోడ।
రవణించుచున్నట్టి-రస్పశావత్రభంశ-సూక్తులవెనగెడి-జోళ్ళతోడ।
గీకసావలి గేల-గీలించితనసంగ-డీలతో నాటూఁహ-లీలతోడ।
నెచ్చెలికాంచ్లుల-స్వేచ్ఛగతెంచినా-ల్పాడుచుగుల్లె-మ-పటిమతోడ
తే॥ క్రీడసల్పుచునొగివవా-కీర్తిబాల। కావలిసిగూడిపటుమతుక్షి-శార
రవాను। కలితదుర్గంధమయపశు-ఘ్నకకుటీర। వాటికసుయున్నపు
త్రుని-వనితకాంచె॥ ౨౮

కాంచినయంతజిత్తముఁహ-శాకుపడఁ డనుకంపముండ వే।
గాంచినకన్నులట్లతిఁప-కారదశన్వసనింవ్వగోడజ।
త్రింవినబొమ్మవోలెయుప-తీమణిసిల్చిదురంతదుఃఖరో।
షాంచితచిత్తమైమరియు-నాత్మజుగాంచిధృతిప్రసక్తితోఁ॥

ఉ॥ ఓరిమ నాత్మయో చెనటి-యోరి కులఘ్న కృతఘ్న యోందురా।
చారనికృష్టజన్మఖల-సంగతిఁ బీడితుఁ జేరనీకనీ।
కాఁపురజనానుమానమున-గూర్చె నెపమ్ము జడక్కటా మునుఙ్।
బౌరులు జెప్పనప్పుడుచు-బల్కు-పు డేఁగనుగొంటి నిక్క-ముఙ్॥ ౬౦

చ॥ అని పతు డాయు బిల్చి తన యాత్రుపహికాన్వయమాఁడనుండప।
యువ్యను నిరతోగ్రకల్మష స-మాహాదయులోక్ష్వపచాధమార్గుకా।
లిని హాతవృత్తిగా బబయి-లెస్సయొ యుంముల తాంగి దేభుజం।
బును నెగడోంపఁ గుంభగతి-ప్రాత జలంబల వాఁడ యాడలఙ్॥ ౬౧

అ॥ క్రమ్మరింపి చెంప-గొట్టి క్రోధాన వెండి। యును తటాకమున నకుం జనిపడంతి
గొడుకు నెల్ల మేలు గుణవంతుగా జేయు। వంబుజాక్షుయనుచు- నాత్మ
బొగడి॥ ౬౨

సీ॥ ఆనుసుస్నాతయై-తనయు నిజస్వరో-వర వాటిబరిశుద్ధ-వప్రు జేసి।
చను వొప్ప నిజగృహం-బునకు దోడ్కొని వచ్చి-పుట్టిన్గద్గి దీపికల్-క్రము
ళ్ళనపచి। విలసత్ప్రసన్నత-విహరించుచును ప్రహ్లా-చిత కార్యము
లనెల్ల-జేసినాటి। రాత్రినే కాంతపి-తాళ్ళి తశయమ్మాత్రలం-బుఁ భర్త
తోనుండి-పొలతిపతికి॥ తే॥ నగుననమస్కృతిగా వించినగు మొగం
బు। తోడవృష్టు వాక్యఘణితిక్రి-స్తుతియొనర్చి। భక్తి వినయంబులకు
నాట-పట్టనాగ। బడినపడితో డఁగ్లాన-పలికెనపుడు॥ ౬౩

ఉ॥ తావకపాదపంకజయు-ధారసమానుచునెల్లపొద్దునం।
జీవనమ్మొంను తేటినయి-సేవయొనచుఁ జేసున్నననున్నని।

భూావలయంబులోనబట్టి-ప్రాణాకృపాన్వితకృష్టిబ్రోవగదా।
జేవర వీర లేకడసు-క్షేపర శేఖర నామపహారా॥ ౮౬

ఆ॥ సతకిబతియొసకల-వ్రతవులుదీర్ఘాగ।మములుదానధర్మ-ము హీనులనుచు
ప్రశంసలుబలుకుగాన-శుభమండపేవెనా। కెన్నిభంగులరయ-జలనధీశ॥

క॥ జడమతిసగానమిముమిా, యడుగు లెదను నిలిపిసంది-యంబున నేనొం।
డడుగదలంచితిదయునా।మెడజిల్కగజూచి తెల్పు-డెడ్డరుడిపోదగ॥

సీ। సకలవేదములకు-జన్మభూమికమైన-పరమేష్ఠిముఖమున-బ్రభవమొం
ద। బడినసద్బ్రాహ్మణ- పరమాన్వయాంబోధి- జనయించుసద్బ్రాశ
శ్చంద్రికాన్వి। తుండగుపోషిణే- శుండన నామ్నాయ-కళయుక్త
ముగదాము-గార్భిలబడిరి। మాతంగ్రిడివంశస-మాగ్రంబువిశదంబు-గా
నుమీకిపురి-గానబడుచు॥ తే॥ నున్నయదియేకదావిశు-ద్ధోరుకీ
ర్తి।తైనమాకసునానను-యబ్జభవుడు। దంపతులమాట్లజతగూర్చె-
ధరణిజినందు। కేనుసంతోషినైయున్న-దానసధిప॥ ౮౭

క॥ అంచితముగమనకిపుడుద।యించినసుతుడాత్మధర్మ-హీనతభూామిదా।
సంచరిలనెద్దికతమే।సంచితమో తెలుపుసుధిప-సంశయముడగదా॥

చ॥ అనిసతిభర్తకంబుజభ-వాన్వయధర్మవిరుద్ధచర్యలం।
దునజరియించువాత్మజుని-దుష్క్రియలెల్లను తెల్పినాధపీ।
డెనసినవంశధర్మపరి-హీనతనుండునొశుద్ధుడైనుహిం।
ఘనతవహించునోయితని కర్మలుతొల్లిటివెట్టివోకదా॥ ౮౮

క॥ భువిసర్వజ్ఞతమీాయం।దవిరళమైయుండుకోన-ననుకంపనునా।
నువివేకముడుగమిారలు,వివరంబుగదెలుపుమనుచు-వేడినయశడుగ॥

సీ॥ సతిపతివ్రతశాంత-సద్గుణాఢ్యనికాంత-యగుదిరికాత్మీయనైసకలకు।
లాపములైనిలన-గోపనంబియనంచు- నెంతేనియీ జ్ఞైవా-నైయుండిన
దు। కులవర్త్మనస్థితు ల్బూర్చిప్రవిరిశించ-సాక్ష్వులాలాపని-స్వలకసమ్య
మాలించిబ్రహ్మప-దావలంబనచిత్తు- డైనయోగీంద్రుడా- వ్యయిన
యపుడు॥ తే॥ పడతిసశ్లేష్టద్వైయుండి-భక్తిపిడక। సేవసేయుచు
నారాత్రి- బోవగడిపి। వేగినంతనలేచిన- శ్లేదనాత్మచితన్మై
యుంచిపనులెల్ల-జేసిమరియు॥ ౯౩

శా॥ అశ్వేశక హరివాసరంబగుటన-య్యాక్ష్మాక్షిలక్ష్మీశునిక్।
భావాబ్జంబునకల్పిసంతతముద-త్పాదాబ్జముల్నిర్మలం।
బై వెల్గొందెడినైజభావనయనా-ఖ్యాతైకసృష్టిక్ దితీ।
భూవైరాగ్యములూతగాగనుచుస్వ-చ్ఛస్వాంతపద్మంబుకోక్॥

క॥ గృహకార్యంబులనెల్లను।సహనంబునదీర్చి వేగ-జనిపినలాంఛ॥
సహితాంబుజాకరంబున।పిహితస్నానంబుజేసి-వేశ్మను జేరెక్॥

తే॥ మందిరముజేరియబ్బోటి-మాధవాంఘ్రి।యుగళమాత్మనుగీలించి-యా
క్తమైన। వాసరంబిదిశ్రీహరి-వాసరంబు।గానుపవాసముండుట-
కార్యమనుచు॥ ౯౪

క॥ హరివాసరముపవాసము। హరియించునుబాపచయము- హరిసాయు
జ్యం। బిరువొందుననుచు నాసతి।స్మరియించుచునుండిమోటి- సం ౯౫
కల్పించెక్॥

ఉ॥ కాయమనిత్యవస్తువన-గావిననేభువిదీనినమ్మిసు।
శ్రేయముచుబాయుపామరుల-రీతులుగాంచనెవారిబుద్ధిద।

హారియముఁ పాయసంబు నొగి-పండితులందరుఁగాన నేనుచః।
భా యతనంబునై నయిది-గాల్చి పుచ్చిత్వము నే డెపొంచెదన్॥ ౯౬

క॥ మరణం బెప్పటికైనను। స్థిరముంచుకలం బితన్వి-చిత్తాత్మజముఁను।
స్థిరముంచి తంత్రియడుగుల। కెరవొప్పన మనసారించి-యిట్లని పలికెన్

ఉ॥ శ్రీసతిభర్త పాదసర-సీరుహ సేవకులైన వారికిన్।
వాసరమెన్న తండ్రి హరి-వాసరమౌఁ గద నేడు శ్రీహరి।
ధ్యాసను యుంట మేలనుచు-నార్యులు బల్కిరి దానిఁ దట్టి లక్ష్మమ।
భ్యాసము నాకు లేదుకద-యవ్విధికే నితరాను సక్తి చేన్॥ ౯౮

ఆ॥ ప్రొద్దు గడుపు దాన-భోగీంద్రశయనుపై। జిత్తముంచి నేను-చెల్వమువు
ర। నుదిలి భక్తి నున్న-నుపవాస ఫలము చే। కొనుట కేను మిమ్ము గూర్చి
యిపుడు॥ ౯౯

తే॥ కొన్ని ప్రశ్నలు తెలియంగ-గోరి నేడు। యిటు గవచితిన విసరు-ణార్ద్రదృ
ష్టి। దెలిపి నా సంశయము లెల్ల-దీర్చి ప్రోవు। మయ్య నను గన్న ఘలమం
దు-మాయ్య తండ్రి॥ ౧౦౦

తే॥ చారుచామీకరములోన-సంభ్రమమతి। గరుగుచో గల్ల పసిడింత-గలయ
గాంతి। హీనదుర్వర్ణమైనప్పు-డే క్రియ నది। పుడమి పరిశుద్ధ స్వర్ణ
మై-పొదలు తండ్రి॥ ౧౦౧

తే॥ సదనకార్యోపయుక్త కాం-స్యాది పాత్ర। పటలి నొగిఁ గుకరముట్టిన-ప
ములకనుప। యోగదశ గల్గ నపి వెండి-యును సమస్త। కార్యముల కే క్రి
యను శుద్ధి-గాంచు తండ్రి॥ ౧౦౨

తే॥ కలివికారోగ్రవిభ్రమ-నిలవిజాతి। పూరుషస్త్రీలకుద్వాహ- పూర్వక
ముగ। దంపతీభావముసురుచో- దాని దెలసి। నప్పుడవ్వారలెట్లుశు-
ద్ధాత్ములగును॥ ౧౦౩

శా॥ ఈసంప్రశ్నలకుత్తరంబిపుడు నా- కేర్పాటుగా దెల్పుమం।
చాసాధ్వీమణి వేడబ్రాహ్మణుడుతో-సాయత్త చేతస్కయై।
యోసోమాస్యత్రిశుద్ధిగా దెలుపను-ద్యోగింతునత్యంతశ్ర।
ద్ధాసక్తిత్తుషులొందివిన్ముభవదీ-యప్రశ్నశుద్ధార్థముల్॥ ౧౦౪

క॥ రయమీవడిగినప్రశ్న। త్రయమునకుం దనయయుత్త-రంబగునొకటే।
క్రియకలదదివినుమవల। క్రియసుమ్మాయంతకన్న క్రియలేదమ్మా॥

ఆ॥ సర్వభక్షకుండు-జ్వలనుండుయజ్ఞేశ్వ।రుండుపరమపావ-నుండుముట్టిన
పుడశుద్ధిబొందు-నఖిలంబుప్రీకా।యగ్నికర్మకన్న-నన్యమెద్ది॥

చ॥ అసిజనకుండుజెప్పవిని-హర్షసమన్వితచిత్తయైరమే।
శునిపదకంజయుగ్మమువి-శుద్ధహృదాంబుజకర్ణికాంతరం।
బునదగనిల్పిమానమున-బూర్ణసమాధినియుండుయోగియో।
యననొకచోన్వసించెనుశు-భాంగివిదర్భనృపాలబాలికా॥ ౧౦౭

క॥ అనిదివిమునిపల్కు-చునిట్లనియెన్వొండియుదదాంబు-జాక్షిహృషీకే।
శునిదివ్యపదాబ్జద్వయ।మునహృద్భృంగంబునిలిపి-మురియుచునంతన్॥

మ॥ నిశిగాగన్ గృహకృత్యముల్ యొసపదత్రా- నేర్పొప్పగాదీర్చి వే।
స్వశరీరంబునలంకరించుకునిశ్వ-శ్వేచ్ఛాశక్తిసంయుక్తయై।

పశివాడైన తనూజుతో బతిహితా-పుత్రశ్రేణితో నామయు।
స్పృశులైమూల్గుముసళ్ళతోడశయనిం-చెన్గేహమందానిశిన్॥

సీ॥ అంతనాబాలవృ-ద్ధాదిగానెల్లరు-నిద్రించుచున్నెడ-నెలత లేచి।
గృహమధ్యపరిశుద్ధ-మహిని బద్మాసన-స్థితినిగూర్చుండిప-క్షీంద్రగమ
ను। నెదజేర్చి వేబహి-రింద్రియోద్యోగంబు-లడగించిసంచలి-తాం
తరేంద్రి। యంబులునాలుగే-కంబుగానొనగూర్చి- దానిభ్రూమ
ధ్యప్ర-థానసీమ॥ తే॥ నుంచికామాదులనునీస-డించికొడుకు।
కలవడు నికృష్టకృత్యంబు-లాత్మకప్పు। డప్పుడును దోపనవివేగ-దప్ప
దోఁచి। కేవలబ్రహ్మనిష్ఠతో-దేవిమరియు॥ ౧౧౦

క॥ కనులరమూసి బహిస్థితు-లనురోసి శ్వాసలుడిపి-లలి మారుతముల్।
ఘనమగుసుషుమ్నచక్రం-బునవిల్పిముముక్షువనగ-బొలతివసించెన్॥

తే॥ దీపకళికప్రకాశమం-దావడంతి। నిర్గుణబ్రహ్మకళయందునిశ్చలప్ర।
భావకలితాత్మకళజేర్చి-భద్రదృష్టి। దన్మయావస్థనుండున-త్తరిలతాంగి॥

సీ॥ కమనీయమణికిరీ-టముకాంతులాశాంత-సదనంబులకుదీప-చయముగా
గ। భుజచతుష్టయమందు-బొదలుచక్రాదులు- భక్తకామ్యప్రద-
ప్రభలుగాగ। వక్షస్థలాంతరా-వాసకంధిజచతు-ర్దశలోకభాగ్యప్ర
దాయిగాగ। స్వర్ణవర్ణాంబర-చ్ఛన్నాసితశరీర-మర్థిసౌహృల్లిక-బ్దంబు
గాగ॥ తే॥ మెరయుజిరునవ్వుతోడ బె-ణ్ణారముతోడ। హారనూ
పురకటకాంగు-ళాదిదివ్య। భూషణావళితోడన-ప్పొలతికప్పు। డెదు
టసాక్షాత్కరించెల క్ష్మీశ్వరుండు॥ ౧౧౩

ప్రాశ-రించినిజదృ।గ్వీక్షామృతమతివపైను-వృష్టిస్ఫురణ౯।
భోక్షించెనుకృష్ణునికం।జాక్షీహరిప్రేమభక్త-జనధనముకదా॥

ద్యక్షాంగరుచిప్రభల్దిశలసాం-పారంగమోలిల౯లస।
ద్యక్షాంతివివేకచిహ్నములతో-శశ్వత్సమాధిస్థితి౯।
ద్యబ్రహ్మముగాంచుచుండునలత-న్విన్నాంచిమాధుర్యరూ।
ప్రాత్యుక్తోక్తులనూరడించుచువికుం-ఠస్వామిపలెు-న్వాడి౯॥

స్వానీనిష్టన్విడి।కోమ్మానీనుదినిబోదలు-గోరికలికనై।
వమ్మాయొనగెదనలసితి।వమ్మాననుజూడవిప్పు-మమ్మాకన్నుల్॥

భగవంతుడివ్వధిస-మాదరణాయతసూక్తుల౯లతాం।
నిదగనూరడింపని కేవలవస్తువుగాంచువాంఛలో౯।
నుకనులంతవెల్వలికి-గ్రమ్మరద్రిప్పపడంతిమెల్లన౯।
నులరపిప్పిచూడసము-ఖస్థలిదోచెరమేలుడమ్యెడ౯॥ ౧౧౭

నై జేష్టఫలప్రదాయకపిహం-గాధీశవాహుండితం।
నిభావించినమసరించిహృదినానందించికేల్దోయివే।
నుజోడించిలసన్నిధానఖనివే-గన్నట్టిదీనాళివా।
నిమైబ్బెంచిరహించిపిుంచివినుతించె౯దన్వియద్దేవుని౯॥ ౧౧౮

మాసతిలోల-సేవకావనశీల కరుణాలవాలశృంగారచేల। ఘన్న
జగజ్జాల-సన్నుతగుణమాల సుజనానుకూలయ-శోవిశాల। భావజ్ఞ
హృదిఖేల-భవముస్తకాకోల-దీనార్థినతపాల దివ్యసాల। పంకజ
షాటవి-ప్రకరానలజ్వాల-నమితదిక్పాలయా-మ్నాయమూల॥

తే॥ సంసృతిక్లేశ వేదాండ-ఖండశూల। హస్తనిగమార్థతత్వ। ప్రశ-
స్తగుణగ। ణోజ్జ్వలశ్యామమూర్తి స-ద్యోగిహృదయ। చక్రపరివర్తి
దేవతా-చక్రవర్తి॥ ౧౧౯

మ॥ నను బ్రోవన్ సహాయంబిదే సుమి జగ-న్నాథా రమానాధవా।
మానదా మోదర కేశవాచ్యుతహరే-మాయాధవా మాధవా।
నిను సేవింపగ నీస్వరూపము గనన్-నీకీర్తనల్ బాడ భూ।
మిని నేనెంతటి దానమూఢహృదయ-న్మేలెంచి రక్షింపవే॥ ౧౨౦

క॥ అనిపలువిధముల వినుతిం। చిన మెచ్చి జనార్దనుండు-చిరునవ్వొలయం।
గనుపట్టె నోతలోదరి। ఘనమతి వీవెన్న గామ్య-కము గొనుమిడెదన్॥

క॥ కమలేశుడిట్లు బల్కగ-న। రమణియు విని దేవమత్తు-రాకృత వరపు।
ణ్యము వనజాదుల కొగిలు। భ్యముగాని భవత్స్వరూప-మరయ లభించెన్॥

సీ॥ దేవభవద్దివ్య-తేజస్సమాకీర్ణ-పూర్ణవిగ్రహమేను-పూర్వపుణ్య।
వశమున గనుగొంటి-వరసుఖానందాబ్ధి-మగ్నాత్మ జలజనై। మలయు
చుంటి। భవదీయదర్శన-ప్రాప్తి చేనపవర్గ- పదవి బొందుదురంచు
ప్రాజ్ఞమతులు। వదియింపు చో నీదు-వరమూర్తి గనువెన్క- వదను
లేలని హాచి-వైభవంబు॥ తే॥ లేలసంభోజదళనేత్ర- నీలగాత్ర।
రమ్యచారిత్ర లసదిందిరా-కళత్ర। కోర్కులిడ నీవచనుదెంచి-కోరు
మన్న। చోదిర సత్కృతి సేయుట శుభము గాదు॥ ౧౨౩

క॥ భువనస్తుత నాకున్వర। నివహంబు మొసంగ వచ్చి-నిలిచితి వేనిన్।
భవమురు సాయుజ్యము మా। ధవ సత్కృప నిమ్ము మన్య-ధన మేనొల్లన్॥

చ॥ అనవిసిమాధవుండలతు భాంగికిన్నిసుకోష్మసమ్మదం।
బునవిపుడీవుకోరునది హొందదగుణ గుణవంతురాల్వై।
ననొకమహాంతరాయవలి-సంఛిలనిన్ను పెనంగియుండినం।
దునభవదీయ కార్యకము-దుర్లభమయ్యెడి పాయునంకరుణ॥

శా॥ ఓయోషామణినీమహాకార్యమున హా యుత్కృష్టమై సంజగ।
(శ్రే)యోదాయకమైననిప్పటిభవ-శ్రేష్ఠాంగమీనీచసే।
వాయత్నంబుననున్న హేతువనుదు-ర్వారాపవాదాకుల।
పాలియంబయ్యెనుగాననీకిపుడసం-ప్రాప్తంబుజుష్మీయదిణ॥

ఉ॥ ఇట్టిమహాప్యదేహమిపు-డింతినశించినమీదనొక్కటిగ।
బుట్టువుగల్గుదానవరి పూతవునై తుది కాలమీవున।
న్మట్టుదువింకనీవుగడ మట్టులకిప్పుడెపూనునీమవె।
న్మట్టినటింపుచున్నయది మోక్షక సృత్యువువహ్నిరూపిణై॥

చ॥ అతివపతివ్రతామణుల-కాగయనెందును ముక్తజీవనం।
తతిగలభర్తదేహసహితంబుగ నేకచితిణదహింపనై।
ప్రతిభవహించుటేమహిమ-భవ్రతిపొందకమృత్యువంచుధీ।
చతురులుబలుకగాననది-సల్పియశోధనమందుమీవొగిన్॥

ఆ॥ మోగవహ్నివలన- మోర్పుతోసీమెయి।ప్రేల్పి మేలుగనుము- వెలది
యంచు। నిందిరేశుడనగ- నింతివెండియునను। సత్కృతియొనర్చిప
ల్కెగ-గుతుకమమర॥ ౧౨౯

ఉ॥ సామజవర్ధ్యనాదముతొలి-జన్మపుకృత్యములెవ్వి।పులక స।
స్వామినునున్ భరింపగల-వల్లభుడౌటకు హేతువెద్దిర।

న్యాయములధర్మత్యక్తచరి-త్రాత్మకుఁడనుండెడివాఁడుమూఁగడన్।
నీనాము లెవ్వరోకరుణ-నీరజనాభవచింపుమిత్తరిన్॥ ౧౩౦

ఉ॥ నావుడునంద రేణుకల-నాతిగనుంగొని లేమపూర్వగాం।
దీపుపతివ్రతాత్వమున-నెంతయు మెల్గుచునుండి యొకర్తె నా।
డీవలికరూపవంతుడగు-హీనునిబుల్కనుజూచిచిత్తమం।
చాపలసత్ప్రభావములు-కద్భుతమందినకారణంబునన్॥ ౧౩౧

క॥ వాడిపుడునీకుబతియై। తోడన్నీడించుచుండె-దొయ్యాలిభువిం।
దాడినకర్మంబుజనులకు। నేడీక్రియగట్టికుడుపు-నీరయంబగుచున్॥

సీ॥ సతినీసుతుండు బీ-జప్రధానుడుగాన-నీచకృత్యంబులు-నెరపబూనె।
నిబ్బాలకుండుగ-ర్హితబీజుడయ్యును-సత్పాత్రమగుస్త్రీకు-జఠరజల
ధి।నాంబడుసుక్షేత్ర-మందువిపవ్రియా-తనుబుట్టిపరసాధి- ధాన
మహర్షినీతోడసపుత్రవ-హ్నినిదగ్ధుడైచను-కారణంబునముందు-క
ల్కిపీడు॥ తే॥ స్థైర్యగాంభీర్యరూపసౌం-దర్యధైర్య।విలసదైశ్వ
ర్యములుగల్గి-పీతిహోత్రుం। డనయమద్భుతదైవతంబుగ-నాత్మమిగు
ల।గొలువగలవంశవిస్తార-కుండుయగును॥ ౧౩౩

ఉ॥ ఈతనివంశమందుజని-యించినవారలుక్షేత్రచిహ్నవి।
ఖ్యాతివహింపగాశిఖిశి-ఖార్చ్ననముఖ్యసుధర్మలందుధీ।
చాతురితోడమెల్గుదురు-సాధ్విగర్హితబీజచిహ్నమ।
త్యాతతమైరహింపభువి-యందతిహీనులనాగమెల్గెడిన్॥ ౧౩౪

క॥ కావునవారుమరాచా।రావృతమతులునుధరామ-రాచార్యమతుల్।
శివిద్యామతిసంయుతులై వెలయుదురుభయవంశ-యాచారములన్॥

తే॥ పడతినీసుతుపౌపలు-పరసుడనుచు। జెప్పదురు గానవానివం- శీకులుర్వి
బారసీకులటంచని-ప్రౌఢమతుల। చేతబిల్వంగబడుదురా-ఖ్యాంతమున
మర॥ ౧౩౬

౨॥ తరుణినీభర్త వే-దాభ్యాస మొనరించు-టాదిగాజేయుదు- ర్దాంతపాప।
కర్మలపారమై-క్రాలుకతంబున-వీసికిబాపని-వృత్తి గలుగ।
జాలదెంతయువీడు-జలజాక్షినీయోగ-వహ్నిచేదగ్ధుడై-వ్రాలినుం
దు। కల్పాంతమగునంత-గాలంబుమహిషరూ-పంబునబుట్టిలో-
కంబులోన॥ తే॥ గ్రీసురభ్రాంబికలగొల్చు-కాలమందు, తన్ను
ఖోగోర్విగూర్రాసి-ధారచేత। స్వకులమారడిబుచ్చుదో-సమున
నంత్య। జాతిచేగొయ్యబడుచుండు-సంతతంబు॥ ౧౩౭

ఉ॥ వారిజనేత్రిసాధ్విజన-వంద్యచరిత్రవువైననీదు భ।
ర్యోరుదృగాంతదృష్టిమును-యుత్కటమైశ్వపచాధమాంగమం।
ధారగపోదుహేతువున-నాతనికీభవమందు వేదము।
చ్చారమొనర్చుయోగ్యతయు-సద్విజవర్యులపూజయున్ననే॥

తే॥ మరియువిప్రాన్వయాంభోధి-సుహిమగాంచ। నుదయమొందురమాస
తి-యుద్ధిరైజ। నించునిన్నవరించెనీ-హీనుడేరి। కినిపురాకృతమూగ
క-జనదుకలికి॥ ౧౩౯

॥ నీచుడయ్యువాడు-వేచిభూదివిజాంక। మమరనాదునామ-మందిపలుక।
బడినఫలములోక। పావనివగునీదు। తోడమ్మృతియుగొనియె- దుదిసువ
హ్ని॥ ౧౪౦

మ॥ ఇటులన్విష్ణువు బల్కె నయ్యబలబం-హిష్ఠాను మోదాత్మయై।
నటదిందోత్పలసన్నిభాంగ వరదా-నారాయణా మాధవా।
నిటలాపాంగసుమిత్రశత్రుహరవా-ణీశాభివంద్యాభవ
త్సఫలకారుణ్యరసంబు నాపయివడి-న్బ్రోచి రక్షించవే॥ ౧౪౧

చ॥ అనివినుతించి పల్కెనపు-డల్లపతివ్రత దేవనాకు మీ।
దనులభియించు జన్మము స-దా భవదీయ శుభాంగ రేఖద॥
శనన మగు నట్లు నీమతను-సంగతి నొందిరహించు నట్లు నో।
రసుత వనామ సంస్మరణ-రంజిలునట్లు నొసంగవే కృపన్॥ ౧౪౨

తే॥ హరిభవత్స్పర్శన దర్శనా-ర్యత్వము నుజ్జ్వలత్వదాసత్వ నిర్మల-త్వాదు
లమరు। భవము నాకొగి నివ్వుము-భద్రచరిత। యన్యమే నొల్లనయ్య
సౌ-జన్యమూర్తి॥ ౧౪౩

మ॥ అని ప్రార్థించుల తాంగి విష్ణువు మహా-హ్లాదంబుతో గాంచి యో।
వనితా నీవిపుడీ గృహంబున దపో-వహ్ని ప్రభావంబుచే।
తను భర్త్రాత్మజ బాంధవాప్తపుర మి-త్ర శ్రేణితో దగ్ధమై।
చనితోడన్ జనియింతువీవొక మహా-జాతస్వరూపంబునన్॥ ౧౪౪

ఉ॥ ఈవు దహించుచో వడిను-హీసురబృందముతోడ నిప్పురం।
బావరవహ్ని చేత బసు-మంబగు నట్లొగి గాలిపోయిబృం।
దావనమంతకోర్విశుభ-దాఢ్యవనోత్తమనైరహించునీ।
పావనమంచు వంశకుజ-మైవిలసిల్లెదవన్ముకోమలీ॥ ౧౪౫

ఉ॥ ద్వాపరమందు మత్స్యజన-వల్లభరాత్సు నవల్లభావళిన్।
రూపడగింపనేను హిమ-రుక్కులకంధి విధుండనై జగ।

ద్వాపరాంతకీర్తి చే వెలయు-నానకదుందుభిగర్భమందు సం|
దీపితకృష్ణమూర్తినయి- తేజరిలంబడుదంగనామణీ॥ ౧౪౬

తే॥ పడతిమాతులనైరాను-బంధవశత|నందగోపకునింట- నానందమలర|
పెరుగబడుచుండి లేగల-బ్రియమెలర్ప|గాయుచునువ్వాని పాం-గండ
పాత్రియమందు॥ ౧౪౭

ఉ॥ వల్లవబాలకుల్గొలువ-వత్సములన్దగమేపుచున్వనిన్॥
ఫుల్లతృణధ్వజాకృతిని బొల్పెసగున్నినుబూనియప్పుడే|
బిల్లనగ్రోవి చేసుకుని-బ్రీతియసిగ్రసేమవహించినాదగున్|
సల్లలితాధరోష్ఠరస-సంగతినిత్తుసదానుమోదినై॥ ౧౪౮

సీ॥ వనితనే దేవకీ-వసుదేవులకు బుత్ర-భావంబుతోడభూ-భాగమందు| దత
లీలకృష్ణావ-తారమెత్తియుసదా- దర్శన-సస్పర్శన- త్వములనిస్తు|
దనుపుదునేనుండు-దాకనాయవతార- ముడుపుచోనాదుసా- యు
జ్యపదవి| నీకేనొసంగెద-నెలతనీకటమీద- జన్మరాహిత్యమై- స
త్ప్రకాశ॥ తే॥ తనువెలుంగుచునుందువు- తరుణినాడు|దీర్ఘిక
నుగూలినీవుండ-ద్విజునిబోలి| వచ్చినన్నుద్ధరించిది-వ్యప్రబోధ| తె
లిపినది నేనజున్మని- తెరవతోడ॥ ౧౪౯

చ॥ అనవిని సాధ్వి పల్కె-కమ-లాత్మహరే పరమేశ నాకు నా|
తనయుని యాదిబంధమతి-దార్ఢ్యతనుండుటద్రుంగదొందు కా|
తనికికగల్గుజన్మముచి-తంబగునట్లొనరించిమన్నవం|
చనవిధిమందహాసమున-యన్మధురోక్తులబల్కె-నట్లొగిన్॥ ౧౫౦

చ॥ ఇతడుభవత్తపోగ్నిశిఖ నిప్పుడుదగ్ధముగొంచు హేతువన్।
క్షితినొక వేత్రదండముయి-శీఘ్రము నీసరసన్ జనించునో।
సతియపుడేనునిన్నుపిల-సన్స్మరణింబ లెబూను వేళ బే।
మతోధరియింతుహస్తమున-మంజుల వేత్రముగాగ నీసుతున్॥

తే॥ జన్మరాహిత్యమితనికి-సంభవింప। దఘబలిష్టుండుగా వున-యబ్జనేత్రి।
మిదజనియింపబడుసంప-దాదులనరు। బారసీకుండు నైవెల్గ- బడును
మరియు॥ ౧౫౨

చ॥ హరివచియించెనిట్లుజల-జాయత నేత్రిమదీయ వాక్యము।
ల్గర మొగినమ్మిచేయదగు-కార్యపరత్వవుగమ్ముమిప్పుడే।
నరిగెదనన్న భామినిత-దాంఘ్రులకున్ప్రణమిల్లునంతలో।
హరియునదృశ్యుడయ్యెనపు-డాద్విజపుత్రికరుక్మిణీసతీ॥ ౧౫౩

క॥ మొదలిసుయోగము వెండియు। సదమలహృదినిల్పిపూర్ణ- సదసద్ధ్యే
యా। స్పదమగునంతర్దృష్టిని।ముదితాత్మనిమరిగియుండె-ముదితా
త్మయునై॥ ౧౫౪

సీ॥ అంతనాధారచ-క్రాంతరానిలు లేపి-వరగస్వాధిష్ఠాన- పవనుయందు।
గలిపితద్వయముశీ-ఘ్రస్ఫూర్తితో మణి పూరకాబ్జంబున- బొదలు
గంధ। వాహునిలోగూర్చి-వడిగదత్త్రయమునా-హతపద్మగతసదా
గతిని జేర్చి। తచ్చతుష్టయముని-త్యశ్రీల జెలువార- నగువిశుద్ధాబ్జం
బు-నందునెగడు॥ తే॥ గంధవహసంజ్ఞగలజీవ-కళనుగలిపి। క్రమ
తసచ్చిత్స్వరూపకా-ఖ్యాతమమరి। గాలినాజ్ఞాసరోరుహ-కర్ణిక
కాఖ్య।నమరు చున్నసుషుమ్నా-శముని జేర్చి॥ ౧౫౫

ఉ॥ అఖిలసత్సుషుమ్నజలజాంతరసత్పరమేశ్వరస్వరూ।
పావృతశుద్ధసాత్త్వికవి-భాసతరప్రభలోనశీఘ్రమునా।
జీవకళానుమేళనము-జేసిజడాంగసమంధవృత్తుల।
న్నావిరినాంచియైహిక-మువంచివిశాలముగాబ్ధిదేలుచున్॥ ౧౫౬

శా॥ ఆందేకాగ్రమనోమిళిందమును నా-దానందపీయూషమూ।
నందంబొప్పగగ్రోలుచున్నిగుడిసుషు-మ్నానందమున్బొందియే।
సందేహంబును లేకమీదనుసహ-స్రారంబునోంకారస।
చ్ఛందారూఢతనుండగాంచియపుడా-సాధ్విప్రమోదంబునన్॥

తే॥ రమ్యతరసహస్రారచ-క్రప్రకాశ। మందుమోక్షాహ్వమగునిజా-
నందతేజమునమరువిజ్ఞానదీపిక-నాతతప్రమోదమునజేర్చి సతి తేజ-
మునవెలింగె॥ ౧౫౭

శా॥ తత్తేజంబమలంబునై రుచిరమై తత్త్వార్థమైయోగిరా।
డ్చిత్తానందకరంబునైయనుపమై-చిత్తేజమైశుద్ధమై।
సత్తామాత్రమునై సదాసుఖదమై-సంకాశమైనిత్యమై।
వృత్తిక్షోభగుణాద్యముల్రహితమై-స్వేచ్ఛారతిన్వెల్గగన్॥

సీ॥ ఆచిత్ప్రకాశమం-దానందమునమండి-సర్వంబువర్జించి-సమతచిన్మ।
యంబైనసగుణమా-యాపరిత్యాగియై-కాలత్రయాబాధ్య-కముల
దొలగి। క్రమముప్పభూమిత-త్త్వమువారిలోగల్పి- తద్వారితత్త్వం
బు-దహనుజేర్చి। యావహ్నితత్త్వంబు-ననిలంబులోగల్పి-తద్వాత
తత్త్వము-ద్వైతభావ॥ తే॥ మమమరిసత్ప్రకాశంబునై-విమలమైపి

కారశూన్యంబునై నిరా-కారమైని।రుక్తమైనచ్చిదానంద-రూపమై

స।దావికాససదాకాశ-తత్వమంము॥ ౧౬౦

మ॥ కలిపెడదత్సమయంబునన్ యువతియో-గాగ్నిప్రభాకీలలు॥

జ్వాలమొప్పారుచుతత్సుషుమ్నగతదే-వషాౖజ్య తేజంబునన్।

గలితంబైవిలసత్సహస్రకమలా-ఖండప్రకాశంబునన్।

మిళితంబైశతకోటిసూర్యరుచిస-న్మిశ్రంబునైగ్రాల్గుచున్॥ ౧౬౧

చ॥ పటుతర తేజసంపుటివి-భాసముగాఘుటదేవవీధినా।

డుటనటబ్రహ్మారంధ్రము ప-టుకుర నవ్యయ్యలు వారితగ్రుచ్చి

స్ఫుటమెగయన్దదాంగనవ-పుశ్ళుడిగాంచెతదీయ తేజసుం।

తటనుచటచ్చటారవయు-తజ్వాలనాకృతిబొందిసుందరీ॥ ౧౬౨

మ॥ అపుడయ్యోగినిబ్రహ్మరంధ్రమునను-హ్యద్యోగ తేజచ్ఛటల్।

విపరీతంబుగబుట్టిమిట్టిదివికిన్-విశ్వాంతకాలోద్భవ।

త్రిపురధ్వంసిలలాటనేత్రసహనా-ర్చింబోలితీక్ష్ణాగ్నియై।

విపులంబైవిశదస్ఫులింగనిచయా-వేష్టంబునైలేచుడున్॥ ౧౬౩

తే॥ లేచివాయుసమేతంబు-నై చటచ్చ।టారవాకీర్ణవిస్ఫులిం-గాళులోగ్ర

దుస్సహాజ్వాలలెంతయు-దొడరియొక్క। నిముషకాలంబులోబురి-

నివురుపడగ॥ ౧౬౪

సీ॥ ఆబాలవృద్ధాంగ-నాప్తబంధుసుహృజ్జ-నశ్రేణితోడప్పు-ణాళకుసుమ।

భపకులోద్భవబుధ-ప్రవరాభికీలితం-బైధరిత్రిగహింప-నైనభ్రమర।

పురమెల్లభస్మమై-పోవవేగదహించి-మరియునమ్మాలిక-ల్మషమునే

తే॥ దక్ష్యూ ఛారినయంత-ద్రవ్యముక్తిరు దివ్య-గాంచ జేసిన మిగ-[illegible]
మంచ॥ ఆ తేజమిమి డెనదియు-దేవపీఠినడంగె। సరసిజాక్షిసక-
ల-జనులతోడ। భ్రమరపురము గాలి-ప్రసిద్ధేశునకు నెలి। కట్టనా
గవెలసె-భస్మపటలి॥ ౧౬౫

మ॥ నవలాయప్పురమట్లుదగ్ధముయిబ్బం-ఝారణ్యపామీప్యమం।
భువిశ్రీశైలగోన్నతమైవిశాసయుతమై-దూరీకృతాఘౌఘమై-
స్తవమానంబయిసన్మునివ్రజనివా-సశ్రేష్ఠమైసన్యమై॥
భువిసత్కీర్తివహించివిమించువనమై-పోల్పొందెనయ్యాటవిన్॥

సీ॥ త్వక్సారభూజమై-తనరారెనప్పతి-వ్రతలోకరత్నమూ-ర్తిగ ముగాగ।
నప్పురీద్విజబృంద-మామ్రాద్యఖిలభూజ-పుంజమైయువ్వని-బుట్టబడి
యె। నాసతీమణిపుత్రు-డాసమీపక్షోణి-వేత్రనికుంజమై-వెలసె
నిఖిల। జగదుపకారకం-జగువనోత్తంసంబు-నైయొప్పెనప్పురం-
బబ్జవదన॥ తే॥ యనుచునారదుడావిద-ర్భావనీశ।తనయరుక్మిణి
కావను-భానుకేంద్ర। పుత్రికకునబ్జనాభుండు- పూర్ణకరుణ। ని
చ్చినభవాంతరస్థితి-నెఱుగజెప్పె॥ ౧౬౬

చ॥ మరియువచించెనంయమిర-మాపతిసాధ్వికినిచ్చినట్టిస।
ద్వరగరిమంబు పెంపునను-వంశకుజంబయివెల్గెనింతియ।
త్తరుణిసుతుండుబ్రేవహొద-తండమునందొకదండరూపమై।
ధరణిజనించెనట్లులల-తాంగిసుతాన్వితమైరహించినన్॥ ౧౬౭

క॥ మున్నలసతియోగినియై। యున్నెడసాక్షాత్కరించి-యోగిధ్యేయుం।
డన్నవిధంబునహరియా।పన్నజనావనుడునిఖిల-భావనుడంతన్॥

ఉ॥ కావరమీనుద్వాపరయు-గాంతమునన్ వసుదేవ దేవకీ।
దేవికిబుత్రచిహ్నసుధృ-తిన్ బ్రతిపక్షునిశోకభావభూ।
పావలిగ్రంథనుద్ధ్వపలి-యాహారిమున్న యశోదకున్ వచ।
శ్రీపిలసిల్లదత్త వర-శేఖరమున్ వడిదీర్చుపూనికన్॥ ౧౭౦

ఉ॥ నందునిమందకప్పుడెజ-నార్దను డేగిశిశుత్వమేర్పడన్।
నందుని గేహమందునఘ-నంబుగ నాడుచుపూతనాద్విష।
ద్బృందముద్రుంపుచోలిమురి-పెంబులుజూపుచు లేగపిండుసా।
నందముతోడగాయుచువ-నంబునమెల్గుచునుండు వేళలన్॥ ౧౭౧

సీ॥ బృందావనప్రాంత-పృథ్వీతలోద్వల్ల-త్తానేకవిధభూరు-హాళికీర్ణ।
పరిశోభితంబునై-బాసిల్లుగవ్యావ-నాంతరంబైనవం-శావనీజ।
మాబాలకృష్ణుడా-గోబాలకంబుల-గాయుచుపౌగండ-ప్రాయ
ముంకు। గోపాలబాలుర-గూడితద్వంశభూ జముగాంచిదానికి-
జనినజన్మ॥ తే॥ కాలమునదానొసంగిన-ఘనవరంబు। దీర్చనూన
సించితత్స్థరి-శ్రీజమపుడు। కణకఖండించియప్పణ్యా-కాంతనిజకుళా
న్వితశ్రేష్టపర్వమా-ర్గమందె॥ ౧౭౨

ఉ॥ తక్కిన వంశపర్వనము-దాయముసాత్మసఖాలిక్షపుడా।
ముక్కవనివ్వనెంచినుప-సంబుగనన్నియకల్పద్మంబులై।
యొక్కటవన్నెకెక్కునటు-లొక్క మొగిన్ హరికంజలోచనుం।
డక్కననజేసెన్ పూర్ణకరు-ణారససంకులదృష్టిజూచుచున్॥ ౧౭౩

మ॥ పరితప్తామలహేమసాధనముచే-బద్ధాత్ముడాకృష్ణుడా।
హరిభక్తావమడింది రేశుడుమహా-హాసప్రయుక్తాస్యుడై।

సరసస్థానసమన్వితోర్జితలస-త్సప్తస్వరాఘారసం।
దరనాదామృతమీనుసల్లుతగుధి-ప్రస్ఫూర్తిసేసెన్వడిన్॥ ౧౭౪

తే॥ వంశపూర్వాఘమొగిబాయ-వారిజాక్షు। డపుడుతగురంధ్రయోగం
బునతిముదంబు। సంధిలనొనర్చిపరిపూతజన్మఁజేసి। సహచరాభంగకత
తికిచ్చె-సఖియమరియు॥ ౧౭౫

క॥ ఆవంశభూజనికట। క్ష్మావిర్భవమైవికాస-మైసన్మృదులం।
బై వెలయు క్రేపవసాదగని। శ్రీవిభుడందున్న వేత్ర-శేఖరముగొనెన్॥

సీ॥ భూపవిత్రముగాగ-బూన్చినసవ్యాంఘ్రి-పృష్ఠభాగంబుశో-భిలపెనంగ
గ। బడివామజంఘమే-గ్పడదత్పదాంగుళ- శ్రేణీనఖద్యుతుల్-క్షితి
నిబర్వ। దార్చిదాపలికొకిం-తయునిక్కినిజకటి-స్థలిబెంచియాకుం
చి-తానమితశి। రోధిచిహ్నంబున-రుచిరగ్రీవత్సార-సంబాత్మసవ్య
భూ-జాగ్రసీమ॥ తే॥ బారమువ్వంకయొడలుసొం- పడరనిలిచి।
నెలతశ్రీకృష్ణుడవ్వేణు- నీలవేణి। కనయమాత్మీయమధురాధ- రా
మృతంబు। నానజేయుచురక్షించె-గానగరిమ॥ ౧౭౬

మ॥ అతివాసుస్వరయుక్తగానరసము-య్యంభోరుహాక్షుండువి।
శ్రుతమేపారగ జల్లదత్క్షణముల-స్థోకస్థితిన్ స్థాణుసం।
హతిపైశాఖినమాత్రమోహరికిను-ద్యత్పల్లవారూపహా।
స్తతలంబుల్వడిజాచిమ్రొక్కలిడుబృందారణ్యభూజాతముల్॥

శా॥ నానాగాయనగాయనీసురవిమా-నశ్రేణిపైవాద్యశం।
దానందంబులరారనిలుచుజడ- త్వాంభోదఖండంబుల।

ట్లానైగింపుబుచిత్రరూపములజాడఁ గొంటుకన్నాతలెం।
తేఁకలేకవసింతురాహరిలస-ద్దివ్యోగ్యగానంబుచేఁ॥ ౧౭౯

ఉ॥ పర్వసుధాకరాననకృం-పాకసుధావను దేవపుత్రికా।
గీర్వరసన్నుతాంఘులను-గీతసమాకలితోరురమ్యగాం।
ధర్వగసాన్వితాధరసు-ధంబనయుంబల వేణుఖండరూ।
పోర్విసుపర్వపుత్రికను-నొంపికనిచ్చెవరంబుదీర్పగాఁ॥ ౧౮౦

ఆ॥ సాంగగానలోలు-దానవాంజువాచాలు।దావనోజనేత్రు-దావపిత్రు।
దాకృపాసముద్ర-దాలోకనతభద్రు।దీర్ఘనసుపుచుండె-కంటినం
తే॥ ౧౮౧

సీ॥ ధారుణీసతికప-కారులైనన్యసాధ-మాదులగ్రుంపని-ష్మేదినీత।
లంబునజాంబూన-దాంబరుండగుకృష్ణ-కృష్ణుఁడైపుట్టియాం-కీరవాణి।
కలవడు వేణుజ-న్మాంతరసుఫలాను-భవమిచ్చుచుండెనీ-యవసరము
మున। నిఁకసద్వేణువృ-గేక్షణకాశ్మీయ-పదపిసాదరతజే-ర్పంగను
న్న॥ తే॥ వాసుదేవవిభుడమ్మయవ్వారిజాక్షు।చరితసత్యదృశ్యతము
సున్న.సకలలోక। వినుతగుణధామయగుసాధ్వి-వేణువైన।కథనమి
దియమ్మవింటెబం-గారుబొమ్మ॥ ౧౮౨

ఉ॥ నీవుపతివ్రతామణివి-నిర్మలవిందిరవల్లదేవకీ।
దేవియుగన్నకృష్ణునిస-త్కీతిలకంబవుదైనసుర్ఙజగ।
త్పావనుడైనకృష్ణువిభు-ఖాధరబింబరసంబునిచ్చులుఁ।
దావివెడవేణుఖండచరి-తంబువినంగనువేడితంబనన్॥ ౧౮౩

మ॥ భగవద్దివ్యగుణప్రభావములు నీ- పాదంబుల ప్రస్తుతిన్।
ప్రగుణాకీర్ణకఫలతరంగములు తా-దంగ్రహించ నా।
త్రిగణిష్ఠాత్మక భక్తలోకములకున్ లబ్ధాభిశ్చరంబుల్ లవ।
ద్భగవద్భక్తిరసంబు గాఢముల కీహా రీయుల్ జాఱువకల్॥ ౧౭౪

ఉ॥ అట్టి రమేశ్వరాశ్రితగు-ణాకరితో ద్వ్యపగాధ వార్ధిలో।
బుట్టిన పల్కు-ధావళిని-పూతమానసు-తనాదరించుటల్।
నెట్టిన వేత్త నేర్పులిని-ర్ణయమీకథలంచు గొండరా।
గుట్టి తెలంగ బూనుమయి-కోవిదులో పునీతస్థితులెన్॥ ౧౭౫

తే॥ అయినన ష్టాదశపురాణ-మాయతమైన। రాజిలు నది బ్రహ్మాండపు-రాణ
ము । సా-ద మున నావాంతరకథ-లు లపు పెక్కు। వా లో గొ
ని సెనకని-రాస్త్రజకరుణ॥ ౧౭౬

ఆ॥ సన్నుతించి యన్న-నలువ చెప్పెయంత। లోనడోచిన తలోలెజ్ఞ।
నమునీ నికుసిపుల-ప్రియసారవదియించి। నాదరించుకేత వీడిపోవ॥

క॥ అని నాగను డామురలీధర నాశ్యాంబైన ప్రసా-కోసికసోకో।
భవనుసుచారిత్రముగ్రంథ్యాస్వసి దేవకి చెల్పెనకిని-చోద్యంబంచె॥

ఉ॥ అంతట దేవసంయమిజ-యాంకరథాంగభృదాగ్రపణ్ణినే।
నెంతయుఁ బూజలుం గొనిన-మిద్ధన చస్ఫురణంబున యశ।
స్సాంద్రతనుండగళక్వ మొగి-గాంచు మటంచు శుభోక్తులాడిపో।
ల్లింకయు లేని భక్తి స్తుతి-యించితదానతిబూని వేడ్కతో॥ ౧౭౯

చ॥ సరసవిపంచినాదముల సన్మణిబద్ధసువర్ణహర్మ్యచ
క్రరుచివికీర్ణశోభఁబరి-రంజితరత్నకుశస్థలీపురీం
దిరఘనరాజమార్గగత-ధీరులు సంతసమందదత్పుర
ద్వారసదనంబులఁ బ్రతిర-వంబిడమీటుచు నారదుండొగిన్॥

చ॥ హరిపరమేశచక్రధర-హస్తిపగత్రుణపద్మనాభగీ
ర్వరనుతపాదపద్మయన-వద్యచరిత్ర పవిత్రకీర్తిశా
శ్వరవరమిత్రగోత్రధర-కంసవిదారణగోపికామనో
హరయనుఁ బాడుచుండ జనే-రయంబున కృష్ణునిదర్శనాస్పృహన్॥

కం॥ అనిసూతుండలనైమిశ|వనవాసులకిట్లుకృష్ణ-పరవధురోష్టం
బగుచందంబు న్నాను మురళీ|వనితామాలికథన మొలసి-వచియించియనెన్॥

చ॥ వను వసుధాదిమార్గలకు-మోదము నన్నను బెద్దజేసి వే
డినకథనంబు జెప్పితిదృ-ఢీకృతచిత్తులరైన వారలున్
వి... కల్లు సంశయన-వృత్తినిహించిరి వేధరాసి
ఘనకథనంబు మాధవవి-కాసగుణాభినుతంబగున్ జుమీ॥ ౧౯౩

చ॥ మురళిపనాఖ్యచే వెలయు|మున్నదటి విప్రపతివ్రతామణీ
పరమగు సచ్చరిత్రమతి-పావనమియ్యది ధాటణీమన
స్థిరతజరించినన్విపిన-జేతలిఖించిన వారికిరమా
వరుడు సుఖాయురర్థమతి-వాగ్విభవంబులొసంగునిచ్చలున్॥

కం॥ అనినైమిశవనమునిజన|మునకనయము సుప్రసంగ-మునమనుసూతుం
డనుమునివినిపించినయా|ఘనమురళీసాధ్విభవ్య-కథనంబేమన్॥

చ॥ సనయపతీచరిత్రమను-సత్కృతికన్యను మైథిలీమనో|
ధనపతికిన్ సమర్పణము-దార్చగనన్యసభక్తిశాలివా|
హానశకవత్సరమ్ముల్ శశిగ-జాక్షిశరంబులొగిన్ఘటించుచో|
ననుగతశోభకృచ్ఛరద-హంబులుశోభిలుచుండగన్ దగన్॥ ౧౯౬

ఆశ్వాసాంతము.

మ॥ ధరజాచిత్తమయూరికప్రమదప్ర-త్యగ్రాంబుభృన్నాదస|
త్పురుషస్థోమహృదారవిందనికరాంభోజాప్తసంవ్యాప్తది|
గ్వరకోశాంతరదానవద్విరదసం-ఘావాభంగహర్యక్షదా|
శరథే సేతుకృతాబ్ధిజన్మశరథే శశ్వత్కృపానీరధే॥

గద్య — ఇది శ్రీమత్సీతారామకరుణాకటాక్షవీక్షణప్రసాదలబ్ధకవితా
ధురంధరషట్సహస్రాన్వయాత్రేయాత్రియసగోత్రపవిత్ర
జూపూడివెంకయామాత్యపుత్ర
సంజీవరాయనామధేయ
— ప్రణీతంబైనశ్రీ
కృష్ణమురళీమహాత్మ్యంబనుమహాకావ్యంబునందుసర్గంబును
ద్వితీయాశ్వాసము — సంపూర్ణము.

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౨	౧౦	స్రో	స్రో		౯	సొప్పెస - వె	ముగింపు
౩	౧౪	భుక	భుగ			త్రల	త్రా
౪	౩-౭	త్ర- ట- ష్ఠి	ష్ఠ- ష్ఠ- ష్ఠి		౯	స	వ
	౧౩	గో	గా	౨౧	౧౯	ణింప	నెంచ
౯	౧౩	క్యా- త్రై	క్యం- త్రై	౨౨	౧౬	లు	ల
	౧౪	ణ	ణి	౨౩	౨౧	పాదని	పండిత
౧౦	౪	సవ	రస	౨౪	౧౫	బో	బొ
౧౧	౧౦	ది	ధి	౨౬	౩-౬	కీ- గు	కీ- గ్ర
౧౩	౫	నూలడయి	నీచమతి -	౨౭	౧౩	దొ	దో
		-యాం	నా	౨౮	౧౦	వేకవ్య	లేకవ్య
౧౩	౨౧	యం	యు		౧౬	జింతు	తి
౧౪	౬	ష	ష్ఠ	౩౧	౩	ష	వ
	౧౫	ఖం	భం	౩౩	౧	హేం	హాం
౧౫	౧- ౪	శి- స	శీ- న	౩౪	౮	శ్రోవే	శ్రోతం
	౯- ౭	క్యా- ష్ఠి	కు- ష్ఠి	౩౬	౮	వత్ర	వెంల
	౧౪	తు	తు	౩౮	౫	స్న	[illegible]
౧౬	౧౦	ట్ఠ	ష్ఠ	౪౫	౧౦	ద్రో	త్రో
	౧౩	[illegible]	ంల	౪౭	౧౩	[illegible]	చి
౧౭	౫ ౬	ద- ద	త- డ	౫౧	౬	[illegible]	ప్రై
	౧౪	తె	తె	౫౭	౧౬	ను	ం
౧౮	౩	పే	లే	౬౧	౯	ంం	ంం
౧౯	౫	ట్ఠ	ష్ఠ	౬౨	౨౧	తి	తి
	౧౧	ష్ఛ	ష్ఛ	౬౯	౧౨	సచి	సలచి
	౧౬	హో-యుగ	హా-యుగ	౬౮	౧౧	ఢ	డె
౧౯	౧	ధో	ధా	౭౦	౧౭	ప్యో	స్యో
	౪	కులా	జనా	౭౪	౧౦	స్యో	సీ
౨౦	౫	ద్ద	ద్థ	౭౫	౨- ౪	ఖ్యాం- ఖ్యా	ఖ్యా- ఖ్యా
				౮౦	౧౧	తెజిచ్చ	తేజచ్చ